

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2022/2464

af 14. december 2022

om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 50 og 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I sin meddelelse af 11. december 2019 med titlen »Den europæiske grønne pagt« (den »grønne pagt«) forpligtede Europa-Kommissionen sig til at revidere bestemmelserne om ikkefinansiel rapportering i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU ⁽³⁾. Den grønne pagt er Unionens nye vækststrategi. Den har til formål at omdanne Unionen til en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi uden nettoemissioner af drivhusgasser senest i 2050. Den har ligeledes til formål at beskytte, bevare og øge Unionens naturkapital og beskytte unionsborgernes sundhed og trivsel mod miljørelaterede trusler og konsekvenser. Den grønne pagt sigter mod at afkoble økonomisk vækst fra ressourceanvendelsen og sikre, at alle regioner og unionsborgere deltager i en socialt retfærdig omstilling til et bæredygtigt økonomisk system, så ingen personer eller steder lades i stikken. Dette vil bidrage til målet om at opbygge en økonomi, der tjener alle, styrke Unionens sociale markedsøkonomi og bidrage til at sikre, at den er fremtidssikret, og at den giver stabilitet, beskæftigelse, vækst og bæredygtige investeringer.

Disse mål er særlig vigtige i betragtning af de socioøkonomiske skader, der er forårsaget af covid-19-pandemien, og nødvendigheden af en bæredygtig, inklusiv og fair genopretning. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 ⁽⁴⁾ gør målet om klimaneutralitet senest i 2050 bindende i Unionen. Desuden forpligter Kommissionen sig i sin meddelelse af 20. maj 2020 med titlen »EU's biodiversitetsstrategi for 2030: Naturen skal bringes tilbage i vores liv« til at sikre, at alle verdens økosystemer inden 2050 er genoprettede, modstandsdygtige og tilstrækkeligt beskyttet. Denne strategi sigter mod, at Europas biodiversitet skal være på vej mod genopretning senest i 2030.

⁽¹⁾ EUT C 517 af 22.12.2021, s. 51.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 10.11.2022 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 28.11.2022.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om rammerne for opnåelse af klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

- (2) I sin meddelelse af 8. marts 2018 med titlen »Handlingsplan for finansiering af bæredygtig vækst« (»handlingsplanen for finansiering af bæredygtig vækst«) har Kommissionen fastsat foranstaltninger med henblik på at nå følgende mål: omlægge kapitalstrømme i retning af bæredygtige investeringer for at opnå en bæredygtig og inklusiv vækst, styre finansielle risici, der skyldes klimaændringer, ressourceudtømming, miljøforringelse og sociale problemer, samt fremme gennemsigtighed og langsigtede dispositioner for finansielle og økonomiske aktiviteter. Den fremlæggelse af relevante, sammenlignelige og pålidelige bæredygtighedsoplysninger, som foretages af visse kategorier af virksomheder, er en forudsætning for at nå disse mål. Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget en række retsakter som led i gennemførelsen af handlingsplanen for finansiering af bæredygtig vækst. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 ⁽⁵⁾ omhandler, hvordan finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere skal give bæredygtighedsoplysninger til slutinvestorer og kapitalejere.

Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 ⁽⁶⁾ oprettes der et klassificeringssystem for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter med det formål at øge bæredygtige investeringer og bekæmpe »greenwashing« af finansielle produkter, der uretmæssigt påstås at være bæredygtige. Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2089 ⁽⁷⁾, suppleret af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1816 ⁽⁸⁾, (EU) 2020/1817 ⁽⁹⁾ og (EU) 2020/1818 ⁽¹⁰⁾, indføres der miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (»ESG«) oplysningskrav for benchmarkadministratorer og minimumsstandarder for opbygningen af EU-benchmarks for klimaovergangen og Paristilpassede EU-benchmarks.

I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽¹¹⁾ skal store institutter, der har udstedt værdipapirer, som er optaget til handel på et reguleret marked, offentliggøre oplysninger om ESG-risici fra den 28. juni 2022. De tilsynsmæssige rammer for investeringsselskaber, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 ⁽¹²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 ⁽¹³⁾, indeholder bestemmelser om indførelsen af en dimension vedrørende ESG-risici i de kompetente myndigheders tilsyns kontrol- og vurderingsproces og indeholder krav til investeringsselskaber om fremlæggelse af oplysninger om ESG-risici, som finder anvendelse fra den 26. december 2022. Den 6. juli 2021 vedtog Kommissionen også et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om europæiske grønne obligationer som følger op på handlingsplanen for finansiering af bæredygtig vækst.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (EUT L 317 af 9.12.2019, s. 1).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2089 af 27. november 2019 om ændring af forordning (EU) 2016/1011, for så vidt angår EU-benchmarks for klimaovergangen, Paristilpassede EU-benchmarks og bæredygtighedsrelaterede oplysninger om benchmarks (EUT L 317 af 9.12.2019, s. 17).

⁽⁸⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1816 af 17. juli 2020 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 for så vidt angår redegørelsen i benchmarkerklæringen for, hvordan miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer er afspejlet i hvert benchmark, der leveres og offentliggøres (EUT L 406 af 3.12.2020, s. 1).

⁽⁹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1817 af 17. juli 2020 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 for så vidt angår minimumsindholdet af redegørelsen for, hvordan miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer afspejles i benchmarkmetodologien (EUT L 406 af 3.12.2020, s. 12).

⁽¹⁰⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1818 af 17. juli 2020 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 for så vidt angår minimumsstandarderne for EU-benchmarks for klimaovergangen og Paristilpassede EU-benchmarks (EUT L 406 af 3.12.2020, s. 17).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014 (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 1).

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 64).

- (3) I sin meddelelse af 17. juni 2019 med titlen »Retningslinjer for ikke-finansiell rapportering: Tillæg om rapportering af klimarelaterede oplysninger« (»retningslinjer om rapportering af klimarelaterede oplysninger«) fremhævede Kommissionen fordelene for virksomheder ved at rapportere klimarelaterede oplysninger, som navnlig består i øget bevidsthed om og forståelse af klimarelaterede risici og muligheder inden for virksomheden, en mere alsidig investorgruppe, lavere kapitalomkostninger og en mere konstruktiv dialog med alle interessenter. Mangfoldighed i virksomheders bestyrelser kunne desuden have en indflydelse på beslutningstagning, virksomhedsledelse og modstandsdygtighed.
- (4) Den 5. december 2019 understregede Rådet i sine konklusioner om uddybning af kapitalmarkedunionen betydningen af pålidelige, sammenlignelige og relevante oplysninger om bæredygtighedsrelaterede risici, muligheder og virkninger og opfordrede Kommissionen til at overveje at udvikle en europæisk ikkefinansiel rapporteringsstandard.
- (5) I sin beslutning om bæredygtig finansiering af 29. maj 2018 ⁽¹⁴⁾ opfordrede Europa-Parlamentet til en yderligere udvikling af rapporteringskravene inden for rammerne af direktiv 2013/34/EU. I sin beslutning om bæredygtig virksomhedsledelse af 17. december 2020 ⁽¹⁵⁾ glædede Europa-Parlamentet sig over Kommissionens tilsagn om at gennemgå direktiv 2013/34/EU og fremhævede behovet for at oprette en omfattende EU-ramme for ikkefinansiel rapportering, der indeholder obligatoriske EU-standarder for ikkefinansiel rapportering. Europa-Parlamentet opfordrede til, at anvendelsesområdet for rapporteringskravene udvides til at omfatte yderligere kategorier af virksomheder og til indførelse af et revisionskrav.
- (6) I sin resolution af 25. september 2015 med titlen »Ændring af vores samfund: 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling« (»2030-dagsordenen«) vedtog De Forenede Nationers (FN's) generalforsamling en ny global ramme for bæredygtig udvikling. 2030-dagsordenen er centreret omkring FN's verdensmål for bæredygtig udvikling (»SDG'erne«) og omfatter de tre bæredygtighedsaspekter: økonomisk, social og miljømæssig. I Kommissionens meddelelse af 22. november 2016 med titlen »Næste skridt hen imod en bæredygtig europæisk fremtid En europæisk indsats for bæredygtighed« knyttes SDG'erne til Unionens politiske ramme for at sikre, at der fra starten tages hensyn til disse mål i alle Unionens tiltag og politiske initiativer både i og uden for Unionen. I sine konklusioner af 20. juni 2017 om »En bæredygtig europæisk fremtid: EU's indsats i forbindelse med 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling« bekræftede Rådet, at Unionen og medlemsstaterne er fuldt ud engageret i gennemførelsen af 2030-dagsordenen på en fuldstændig, sammenhængende, omfattende, integreret og effektiv måde og i tæt samarbejde med partnere og andre interessenter.
- (7) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/95/EU ⁽¹⁶⁾ blev direktiv 2013/34/EU ændret for så vidt angår visse store virksomheders og koncerners offentliggørelse af ikkefinansielle oplysninger. Ved direktiv 2014/95/EU blev der indført et krav om, at virksomheder som minimum skal rapportere om oplysninger om miljøspørgsmål, sociale spørgsmål og personalespørgsmål samt spørgsmål vedrørende respekt for menneskerettighederne, bekæmpelse af korruption og bestikkelse. Med hensyn til disse emner blev virksomheder ved direktiv 2014/95/EU forpligtet til at offentliggøre oplysninger på følgende rapporteringsområder: forretningsmodel, politikker, herunder due diligence-procedurer, resultatet af disse politikker, risiko- og krisestyring og nøgleresultatindikatorer, som er relevante for forretningsaktiviteten.
- (8) Mange interessenter finder, at udtrykket »ikkefinansielle« er unøjagtigt, navnlig fordi det indikerer, at de pågældende oplysninger ikke har nogen økonomisk relevans. Sådanne oplysninger har imidlertid i stigende grad finansiell relevans. Mange organisationer, initiativer og fagfolk på områder for bæredygtighedsrapportering henviser til »bæredygtighedsoplysninger«. Derfor foretrækkes det at anvende udtrykket »bæredygtighedsoplysninger« i stedet for »ikkefinansielle oplysninger«. Direktiv 2013/34/EU bør derfor ændres for at tage hensyn til denne terminologiske ændring.

⁽¹⁴⁾ EUT C 76 af 9.3.2020, s. 23.

⁽¹⁵⁾ EUT C 445 af 29.10.2021, s. 94.

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/95/EU af 22. oktober 2014 om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af ikkefinansielle oplysninger og oplysninger om diversitet for visse store virksomheder og koncerner (EUT L 330 af 15.11.2014, s. 1).

- (9) Hvis virksomheder foretog bedre bæredygtighedsrapportering, ville det være individuelle borgere og sparere, der i sidste ende nød godt heraf, herunder fagforeninger og arbejdstagerrepræsentanter, der ville blive tilstrækkeligt informeret og dermed bedre i stand til at indgå i en social dialog. Sparere, der ønsker at investere bæredygtigt, vil få mulighed for at gøre det, mens alle borgere ville få gavn af et stabilt, bæredygtigt og inklusivt økonomisk system. For at realisere disse fordele skal de bæredygtighedsoplysninger, der fremlægges i virksomheders årsrapporter, først nå to primære grupper af brugere. Den første gruppe af brugere består af investorer, herunder kapitalforvaltere, der ønsker at få en bedre forståelse af de risici og muligheder, der er forbundet med bæredygtighedsspørgsmål, for deres investeringer samt af disse investeringers indvirkning på mennesker og miljø. Den anden gruppe af brugere består af civilsamfundets aktører, herunder ikkestatslige organisationer og arbejdsmarkedets parter, der ønsker at få virksomheder til at tage et større ansvar for deres aktiviteter indvirkning på mennesker og miljø. Andre interessenter kunne også gøre brug af bæredygtighedsoplysninger, der fremlægges i årsrapporter, navnlig for at fremme sammenligneligheden på tværs af og inden for markedssektorer.

Virksomheders forretningspartnere, herunder kunder, kan bruge bæredygtighedsoplysninger til at få en forståelse af og, hvor det er nødvendigt, rapportere om bæredygtighedsrisici og -indvirkninger gennem deres egne værdikæder. Politiske beslutningstagere og miljømyndigheder kan anvende sådanne oplysninger, navnlig på et aggregeret grundlag, til at overvåge miljømæssige og sociale tendenser, til at bidrage til miljøregnskaber og som grundlag for offentlige politikker. Kun få individuelle borgere og forbrugere konsulterer direkte virksomheders årsrapporter, men de kunne anvende bæredygtighedsoplysninger indirekte, f.eks. når de overvejer rådgivning eller udtalelser fra finansielle rådgivere eller ikkestatslige organisationer. Mange investorer og kapitalforvaltere køber bæredygtighedsoplysninger fra tredjepartsdataleverandører, som indsamler oplysninger fra forskellige kilder, herunder offentlige virksomhedsrapporter.

- (10) Markedet for bæredygtighedsoplysninger er i hastig vækst, og tredjepartsdataleverandørers rolle bliver stadig vigtigere i betragtning af de nye forpligtelser, som investorer og kapitalforvaltere skal opfylde. Med den øgede tilgængelighed af opdelte data bør omkostningerne forbundet med bæredygtighedsoplysninger falde til et mere rimeligt niveau. Ændringerne til direktiv 2013/34/EU, som foretages ved nærværende ændringsdirektiv, forventes at øge sammenligneligheden af data og at harmonisere standarder. Det forventes, at tredjepartsdataleverandørers praksis vil blive forbedret, og at ekspertisen på dette område vil vokse med et potentiale for jobskabelse.
- (11) Der har i de seneste år været en meget betydelig stigning i efterspørgslen efter oplysninger om virksomheders bæredygtighed, især fra investeringssamfundets side. Denne stigning i efterspørgslen skyldes, at virksomheders risici ændrer sig, og at investorer bliver mere og mere bevidste om disse risici finansielle konsekvenser. Dette er især tilfældet for klimarelaterede finansielle risici. Der er også voksende bevidsthed om risiciene og mulighederne for virksomheder og investeringer som følge af andre miljøspørgsmål, såsom tab af biodiversitet, og af andre sundhedsspørgsmål og sociale spørgsmål, herunder børnearbejde og tvangsarbejde. Stigningen i efterspørgslen efter oplysninger om bæredygtighed skyldes også væksten i investeringsprodukter, der udtrykkeligt søger at opfylde visse bæredygtighedsstandarder eller nå visse bæredygtighedsmål og sikre sammenhæng med ambitionen indeholdt i Parisaftalen inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer vedtaget den 12. december 2015 (»Parisaftalen«), FN-konventionen om den biologiske mangfoldighed og EU-politikker. En del af denne stigning er den logiske konsekvens af tidligere vedtagne EU-lovgivning, navnlig forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852. Noget af denne stigning ville under alle omstændigheder være sket på grund af den hastigt skiftende borgerbevidsthed, forbrugerpræferencer og markedspraksis. Covid-19-pandemien har yderligere fremskyndet stigningen i brugeres behov for oplysninger, navnlig eftersom den har blotlagt sårbarhederne hos arbejdstagerne og i virksomhedens værdikæder. Oplysninger om miljøindvirkning er også relevante i forbindelse med afbødning af fremtidige pandemier, idet menneskelige forstyrrelser af økosystemer i stigende grad er knyttet til forekomsten og spredningen af sygdomme.
- (12) Virksomheder står selv til at drage fordel af udførelsen af bæredygtighedsrapportering af høj kvalitet. Stigningen i antallet af investeringsprodukter, som sigter mod at nå bæredygtighedsmål, betyder, at god bæredygtighedsrapportering kan forbedre en virksomheds adgang til finansiell kapital. Bæredygtighedsrapportering kan hjælpe virksomheder med at identificere og styre deres egne risici og muligheder vedrørende bæredygtighedsspørgsmål. Den kan danne grundlag for bedre dialog og kommunikation mellem virksomheder og deres interessenter og kan hjælpe virksomheder med at forbedre deres omdømme. Endvidere vil et ensartet grundlag for bæredygtighedsrapportering i form af standarder for bæredygtighedsrapportering føre til, at der gives relevante og tilstrækkelige oplysninger, og dermed medføre et betydeligt fald i antallet af ad hoc-anmodninger om oplysninger.

- (13) I Kommissionens rapport af 21. april 2021 om revisionsklausulerne i direktiv 2013/34/EU, 2014/95/EU og 2013/50/EU og den ledsagende kvalitetskontrol af EU-rammen for virksomheders offentlige rapportering («Kommissionens rapport om revisionsklausulerne og den ledsagende kvalitetskontrol») blev der påpeget problemer med hensyn til effektiviteten af direktiv 2014/95/EU. Der er betydelig dokumentation for, at mange virksomheder ikke fremlægger væsentlige oplysninger om alle vigtige bæredygtighedsrelaterede emner, herunder klimarelaterede oplysninger såsom alle drivhusgasemissioner, og faktorer, der påvirker biodiversiteten. Rapporten pegede også på bæredygtighedsoplysningernes begrænsede sammenlignelighed og pålidelighed som væsentlige problemer. Mange virksomheder, som brugere har behov for bæredygtighedsoplysninger fra, er endvidere ikke forpligtet til at rapportere sådanne oplysninger. Der er derfor et klart behov for en solid og økonomisk overkommelig rapporteringsramme, der ledsages af en effektiv revisionspraksis for at sikre dataenes pålidelighed og undgå »greenwashing« og dobbelttælling.
- (14) Uden politiske tiltag forventes kløften mellem brugeres behov for oplysninger og de bæredygtighedsoplysninger, der fremlægges af virksomheder, at vokse. Denne kløft har betydelige negative konsekvenser. Investorer kan ikke i tilstrækkelig grad tage hensyn til bæredygtighedsrelaterede risici og muligheder i deres investeringsbeslutninger. Aggregeringen af flere investeringsbeslutninger, hvor der ikke tages tilstrækkeligt hensyn til bæredygtighedsrelaterede risici, har potentialet til at skabe systemiske risici, der truer den finansielle stabilitet. Den Europæiske Centralbank (ECB) og internationale organisationer såsom Rådet for Finansiell Stabilitet har påpeget disse systemiske risici, navnlig vedrørende klimaet. Investorers kapacitet til at kanalisere finansielle ressourcer til virksomheder og økonomiske aktiviteter, der løser og ikke forværrer sociale og miljømæssige problemer, er også forringet, hvilket undergraver målene i den grønne pagt, handlingsplanen for finansiering af bæredygtig vækst og Parisaftalen. Det er vanskeligere for ikkestatslige organisationer, arbejdsmarkedets parter, lokalsamfund, der er påvirket af virksomheders aktiviteter, og andre interessenter at drage virksomheder til ansvar for deres indvirkning på mennesker og miljøet. Dette medfører en mangel på ansvarlighed og kunne føre til, at borgernes tillid til virksomheder mindskes, hvilket igen kunne have en negativ indvirkning på den sociale markedsøkonomis effektive funktion. Manglen på almindeligt accepterede parametre og metoder til at måle, værdiansætte og styre bæredygtighedsrelaterede risici er også en hindring for virksomheders indsats for at sikre, at deres forretningsmodeller og aktiviteter er bæredygtige. Manglen på bæredygtighedsoplysninger fra virksomheder begrænser også interessenters, herunder civilsamfundsaktørers, fagforeningers og arbejdstagerrepræsentanternes, mulighed for at indlede en dialog med virksomheder om bæredygtighedsspørgsmål.
- (15) I Kommissionens rapport om revisionsklausulerne og den tilhørende kvalitetskontrol blev der også identificeret en betydelig stigning i anmodninger til virksomheder om oplysninger om bæredygtighedsspørgsmål med henblik på at afhjælpe den eksisterende informationskløft mellem brugeres behov for oplysninger og de tilgængelige oplysninger om virksomheders bæredygtighed. Desuden er det sandsynligt, at vedvarende forventninger til virksomheder om at anvende en række forskellige rammer og standarder vil fortsætte og måske endda blive større, efterhånden som bæredygtighedsoplysninger tillægges større og større værdi. Hvis der ikke træffes politiske tiltag for at skabe konsensus om, hvilke oplysninger virksomheder skal rapportere om, vil der ske betydelige stigninger i omkostningerne og byrden for de rapporterende virksomheder og for brugere af sådanne oplysninger.
- (16) Den eksisterende informationskløft gør det mere sandsynligt, at de enkelte medlemsstater vil indføre stadig mere divergerende nationale regler eller standarder. Forskellige rapporteringskrav i forskellige medlemsstater kunne skabe yderligere omkostninger og kompleksitet for virksomheder, der opererer på tværs af grænserne, og dermed undergrave det indre marked samt etableringsfriheden og den frie bevægelighed for kapital i Unionen. Sådanne forskellige rapporteringskrav kunne også gøre det vanskeligere at sammenligne oplysninger på tværs af grænserne, hvilket undergraver kapitalmarkedsunionen.
- (17) Artikel 19a og 29a i direktiv 2013/34/EU finder anvendelse på henholdsvis store virksomheder af interesse for offentligheden med mere end 500 ansatte i gennemsnit og virksomheder af interesse for offentligheden, som er modervirksomheder i en stor koncern med mere end 500 ansatte i gennemsnit på konsolideret niveau. I betragtning af stigningen i brugeres behov for bæredygtighedsoplysninger bør der stilles krav om, at flere virksomheder rapporterer bæredygtighedsoplysninger. Det er derfor hensigtsmæssigt at kræve, at alle store virksomheder og alle virksomheder, undtagen mikrovirksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, rapporterer bæredygtighedsoplysninger. I bestemmelserne i nærværende ændringsdirektiv, der ændrer artikel 19a og 29a i direktiv 2013/34/EU, fastsættes anvendelsesområdet for rapporteringskravene udtrykkeligt med henvisning til artikel 2 og 3 i direktiv 2013/34/EU. De forenkler eller ændrer derfor ikke et andet krav, og begrænsningen af undtagelser for virksomheder af interesse for offentligheden i artikel 40 i direktiv 2013/34/EU finder ikke anvendelse. Navnlig bør virksomheder af interesse for offentligheden ikke behandles som store virksomheder med henblik på anvendelsen af kravene om bæredygtighedsrapportering. I

overensstemmelse hermed bør små og mellemstore virksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, og som er virksomheder af interesse for offentligheden, have mulighed for at rapportere i overensstemmelse med standarderne for bæredygtighedsrapportering for små og mellemstore virksomheder. Herudover bør alle virksomheder, der er modervirksomheder i store koncerner, udarbejde bæredygtighedsrapporter på koncernniveau. Eftersom artikel 8 i forordning (EU) 2020/852 henviser til artikel 19a og artikel 29a i direktiv 2013/34/EU, vil de virksomheder, der føjes til anvendelsesområdet for kravene om bæredygtighedsrapportering, desuden også skulle overholde artikel 8 i forordning (EU) 2020/852.

- (18) Dette ændringsdirektivs krav om, at også store virksomheder, hvis værdipapirer ikke er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, bør fremlægge oplysninger om bæredygtighedsspørgsmål, er hovedsagelig begrundet i bekymringer om sådanne virksomheders indvirkning og ansvarlighed, herunder gennem deres værdikæde. Alle store virksomheder bør i denne henseende være underlagt de samme krav om offentlig rapportering af bæredygtighedsoplysninger. Deltagere på det finansielle marked har også brug for oplysninger fra disse store virksomheder, hvis værdipapirer ikke er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen.
- (19) Dette ændringsdirektivs krav om, at tredjelandsvirksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, også bør fremlægge oplysninger om bæredygtighedsspørgsmål, sigter mod at imødekomme behovene hos deltagere på det finansielle marked for oplysninger fra sådanne virksomheder for at sætte dem i stand til at forstå risiciene for og indvirkningen af deres investeringer og for at opfylde oplysningskravene i forordning (EU) 2019/2088.
- (20) Tredjelandsvirksomheder, der har en betydelig aktivitet på Unionens område, bør også pålægges at fremlægge bæredygtighedsoplysninger, navnlig om deres indvirkning på sociale spørgsmål og miljøspørgsmål, for at sikre, at tredjelandsvirksomheder er ansvarlige for deres indvirkning på mennesker og miljø, og at der er lige vilkår for virksomheder, der opererer på det indre marked. Derfor bør tredjelandsvirksomheder, der genererer en nettoomsætning på over 150 mio. EUR i Unionen, og som har en dattervirksomhed eller en filial på Unionens område, være omfattet af EU-kravene om bæredygtighedsrapportering. For at sikre proportionaliteten og håndhævelsen af sådanne krav bør tærsklen om at have en nettoomsætning på over 40 mio. EUR finde anvendelse på tredjelandsvirksomheders filialer, og tærsklerne for at anses for at være en stor virksomhed eller en lille eller mellemstor virksomhed, undtagen mikrovirksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, bør finde anvendelse på tredjelandsvirksomheders dattervirksomheder, da sådanne dattervirksomheder og filialer bør være ansvarlige for at offentliggøre tredjelandsvirksomhedens bæredygtighedsrapport. De bæredygtighedsrapporter, der offentliggøres af en tredjelandsvirksomheds dattervirksomhed eller filial, bør udarbejdes i overensstemmelse med standarder, der skal vedtages af Kommissionen senest den 30. juni 2024 ved hjælp af delegerede retsakter.

En tredjelandsvirksomheds dattervirksomhed eller filial bør også kunne rapportere i overensstemmelse med de standarder, der gælder for virksomheder, der er etableret i Unionen, eller i overensstemmelse med standarder, der anses for at være ækvivalente i henhold til en gennemførelsesretsakt. Hvor tredjelandsvirksomheden ikke fremlægger alle de oplysninger, der kræves i henhold til dette ændringsdirektiv, selv om dattervirksomheden eller filialen af det pågældende tredjelandsvirksomhed har gjort deres bedste for at indhente de fornødne oplysninger, bør dattervirksomheden eller filialen fremlægge alle de oplysninger, de er i besiddelse af, og udstede en erklæring om, at tredjelandsvirksomheden ikke har stillet de øvrige krævede oplysninger til rådighed. For at sikre kvaliteten og pålideligheden af rapporteringen bør tredjelandsvirksomheders bæredygtighedsrapportering offentliggøres sammen med en udtalelse om bæredygtighedsrapporteringen fra en person eller et firma, der er autoriseret til at afgive en udtalelse om bæredygtighedsrapporteringen, enten i henhold til tredjelandsvirksomhedens eller en medlemsstats nationale ret. Hvor der ikke afgives en sådan udtalelse, bør tredjelandsvirksomhedens dattervirksomhed eller filial udstede en erklæring om, at tredjelandsvirksomheden ikke har afgivet den nødvendige udtalelse. Bæredygtighedsrapporteringen bør gøres gratis tilgængelig for offentligheden via medlemsstaternes centrale registre eller handels- eller selskabsregistre eller alternativt på webstedet for tredjelandsvirksomhedens dattervirksomhed eller filial.

Medlemsstaterne bør årligt kunne underrette Kommissionen om de dattervirksomheder eller filialer af tredjelandsvirksomheder, der opfylder kravet om offentliggørelse, og om de tilfælde, hvor en rapportering er blevet offentliggjort, men tredjelandsvirksomhedens dattervirksomhed eller filial har erklæret, at den ikke har kunnet indhente de fornødne oplysninger fra tredjelandsvirksomheden. Kommissionen bør på sit websted gøre en liste over de tredjelandsvirksomheder, der har offentliggjort en bæredygtighedsrapportering, offentligt tilgængelig.

- (21) I betragtning af den stigende relevans af bæredygtighedsrelaterede risici og under hensyntagen til, at små og mellemstore virksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, udgør en betydelig andel af alle virksomheder hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, er det med henblik på at sikre investorbeskyttelse hensigtsmæssigt at kræve, at også små og mellemstore virksomheder, undtagen mikrovirksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, fremlægger oplysninger om bæredygtighedsspørgsmål. Indførelsen af et sådant krav vil bidrage til at sikre, at deltagerne på det finansielle marked kan medtage mindre virksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, i deres investeringsporteføljer, på det grundlag at de rapporterer de bæredygtighedsoplysninger, som deltagerne på det finansielle marked har behov for.

Det vil derfor hjælpe med at beskytte og forbedre adgangen til finansiel kapital for mindre virksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, og forhindre, at deltagerne på det finansielle marked forskelsbehandler sådanne virksomheder. Det er også nødvendigt at indføre krav om offentliggørelse af bæredygtighedsspørgsmål for små og mellemstore virksomheder, undtagen mikrovirksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, for at sikre, at deltagerne på det finansielle marked har de oplysninger, de skal bruge fra investeringsmodtagende virksomheder for selv at kunne opfylde kravene om bæredygtighedsoplysninger fastlagt i forordning (EU) 2019/2088. Små og mellemstore virksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, bør også have mulighed for at rapportere i overensstemmelse med standarder, der står i et rimeligt forhold til deres kapacitet og ressourcer, og som er relevante for omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter. Små og mellemstore virksomheder, hvis værdipapirer ikke er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, bør også have mulighed for at vælge at anvende sådanne forholdsmæssige standarder på frivillig basis.

Standarderne for bæredygtighedsrapportering for små og mellemstore virksomheder vil udgøre en reference for virksomheder, der er omfattet af kravene indført ved dette ændringsdirektiv med hensyn til det niveau af bæredygtighedsoplysninger, som de med rimelighed kan anmode om fra små og mellemstore virksomheder, der er leverandører eller kunder i sådanne virksomheders værdikæder. Små og mellemstore virksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, bør desuden have tilstrækkelig tid til at forberede sig på anvendelsen af bestemmelserne med krav om bæredygtighedsrapportering på grund af deres mindre størrelse og mere begrænsede ressourcer og under hensyntagen til de vanskelige økonomiske omstændigheder, som covid-19-pandemien har skabt. Derfor bør bestemmelserne om virksomheders bæredygtighedsrapportering for så vidt angår små og mellemstore virksomheder, undtagen mikrovirksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, finde anvendelse for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2026 eller senere. Efter denne dato bør små og mellemstore virksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, i en overgangsperiode på to år have mulighed for at fravælge de krav om bæredygtighedsrapportering, der er fastsat i dette ændringsdirektiv, forudsat at de i deres ledelsesberetning kort redegør for, hvorfor bæredygtighedsoplysningerne ikke er blevet fremlagt.

- (22) Medlemsstaterne bør frit kunne vurdere indvirkningen af deres nationale gennemførelsesforanstaltninger på små og mellemstore virksomheder for at sikre, at de ikke rammes uforholdsmæssigt hårdt, idet der lægges særlig vægt på mikrovirksomheder og på at undgå unødvendige administrative byrder. Medlemsstaterne bør overveje at indføre foranstaltninger til at støtte små og mellemstore virksomheder i deres anvendelse af standarderne for bæredygtighedsrapportering.

- (23) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF ⁽¹⁷⁾ finder anvendelse på virksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen. Med henblik på at sikre, at virksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, herunder tredjelandssudstedere, er omfattet af de samme krav om bæredygtighedsrapportering, bør direktiv 2004/109/EF indeholde de nødvendige krydshenvisninger til krav om bæredygtighedsrapportering i årsrapporten.
- (24) Ved artikel 23, stk. 4, første afsnit, nr. i), og artikel 23, stk. 4, fjerde afsnit, i direktiv 2004/109/EF tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage foranstaltninger, hvorved der henholdsvis etableres en mekanisme med henblik på henholdsvis at konstatere, om de oplysninger, der kræves i henhold til nævnte direktiv, er ækvivalente, og fastsættes generelle ækvivalenskriterier for regnskabsstandarde. Ved artikel 23, stk. 4, tredje afsnit, i direktiv 2004/109/EF tillægges Kommissionen også beføjelse til at træffe de nødvendige afgørelser om ækvivalens med de regnskabsstandarde, som benyttes af tredjelandssudstedere. Med henblik på at afspejle medtagelsen af bæredygtighedskravene i direktiv 2004/109/EF bør Kommissionen tillægges beføjelse til at indføre en mekanisme til konstatering af, om de standarder for bæredygtighedsrapportering, der anvendes af tredjelandssudstedere, er ækvivalente, svarende til det, der er omhandlet i Kommissionens forordning (EF) nr. 1569/2007 ⁽¹⁸⁾, hvori der fastsættes kriterier for konstatering af, om de regnskabsstandarde, som tredjelandssudstedere anvender, er ækvivalente. Af samme grund bør Kommissionen også tillægges beføjelse til at træffe de nødvendige afgørelser om ækvivalens for de standarder for bæredygtighedsrapportering, der anvendes af tredjelandssudstedere. De ændringer, der indføres ved nærværende ændringsdirektiv, vil sikre ensartede ækvivalensordninger for kravene om bæredygtighedsrapportering og for kravene med hensyn til regnskabsaflæggelse i årsrapporten.
- (25) I henhold til artikel 19a, stk. 3, og artikel 29a, stk. 3, i direktiv 2013/34/EU er alle dattervirksomheder undtaget fra forpligtelsen til at rapportere ikkefinansielle oplysninger, hvis den pågældende virksomhed og dens dattervirksomheder er medtaget i modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning, forudsat at denne beretning indeholder ikkefinansielle oplysninger, der er rapporteret i henhold til nævnte direktiv. Det er imidlertid nødvendigt at sikre, at bæredygtighedsoplysninger er let tilgængelige for brugere, og at sikre, at der er gennemsigtighed med hensyn til, hvilken modervirksomhed for den undtagne dattervirksomhed der rapporterer på koncernniveau. Det er derfor nødvendigt at kræve, at disse dattervirksomheder i deres ledelsesberetning medtager navn og hjemsted på den modervirksomhed, der rapporterer bæredygtighedsoplysninger på koncernniveau, weblinks til deres modervirksomheds konsoliderede ledelsesberetning og en henvisning i deres ledelsesberetning til det faktum, at de er undtaget fra bæredygtighedsrapportering. Medlemsstaterne bør have mulighed for at kræve, at modervirksomheden offentliggør den konsoliderede ledelsesberetning på de sprog, de accepterer, og at modervirksomheden giver de nødvendige oversættelser til sådanne sprog. En sådan undtagelse bør også finde anvendelse, hvor modervirksomheden, der rapporterer på koncernniveau, er en tredjelandsvirksomhed, som rapporterer bæredygtighedsoplysninger i overensstemmelse med tilsvarende standarder for bæredygtighedsrapportering.

Direktiv 2004/109/EF som ændret ved nærværende ændringsdirektiv bør indeholde passende mekanismer til at fastslå ækvivalensen af standarder for bæredygtighedsrapportering, og virksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, og virksomheder, hvis værdipapirer ikke er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, bør være forpligtet til at rapportere i overensstemmelse med de samme standarder for bæredygtighedsrapportering. I den forbindelse bør de gennemførelsesretsakter, der vedtages af Kommissionen henhold til artikel 23, stk. 4, første afsnit, nr. i), og artikel 23, stk. 4, fjerde afsnit, i direktiv 2004/109/EF, om indførelse af en mekanisme til konstatering af standarders ækvivalens, anvendes til at fastsætte, hvorvidt dattervirksomheder af tredjelandsmodervirksomheder i henhold til ordningen i direktiv 2013/34/EU skal undtages. Derfor bør dattervirksomheden undtages, når den konsoliderede bæredygtighedsrapportering udføres i overensstemmelse med de standarder for bæredygtighedsrapportering, der er vedtaget af Kommissionen i henhold til artikel 29b i direktiv 2013/34/EU indført ved nærværende ændringsdirektiv, eller på en måde, der svarer til disse standarder for bæredygtighedsrapportering som fastsat i overensstemmelse med en gennemførelsesretsakt om ækvivalensen af

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38).

⁽¹⁸⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1569/2007 af 21. december 2007 om indførelse af en mekanisme til konstatering af, om de regnskabsstandarde, som tredjelandssudstedere af værdipapirer anvender, er ækvivalente, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF og 2004/109/EF (EUT L 340 af 22.12.2007, s. 66).

standarder for bæredygtighedsrapportering vedtaget i henhold til artikel 23, stk. 4, tredje afsnit, i direktiv 2004/109/EF. En sådan undtagelse bør ikke finde anvendelse på store virksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, af hensyn til investorbeskyttelsen for at sikre større gennemsigtighed for så vidt angår sådanne virksomheder.

- (26) I henhold til artikel 23 i direktiv 2013/34/EU er modervirksomheder undtaget fra forpligtelsen til at udarbejde et konsolideret regnskab og en konsolideret ledelsesberetning, hvis disse virksomheder er dattervirksomheder af en anden modervirksomhed, som opfylder denne forpligtelse. Det bør imidlertid præciseres, at undtagelserne for konsoliderede regnskaber og konsoliderede ledelsesberetninger fungerer uafhængigt af undtagelserne for konsolideret bæredygtighedsrapportering. En virksomhed kan derfor være undtaget fra kravet om at udarbejde et konsolideret regnskab, men ikke fra kravet om konsolideret bæredygtighedsrapportering, hvor dens øverste modervirksomhed udarbejder konsoliderede regnskaber og konsoliderede ledelsesberetninger i overensstemmelse med EU-retten eller i overensstemmelse med tilsvarende krav, hvis virksomheden er etableret i et tredjeland, men ikke udarbejder konsoliderede bæredygtighedsrapporter i overensstemmelse med EU-retten eller i overensstemmelse med tilsvarende krav, hvis virksomheden er etableret i et tredjeland. Det er nødvendigt, at moderselskaber, der rapporterer på koncernniveau, giver en tilstrækkelig forklaring på risiciene for og indvirkningen af deres dattervirksomheder, herunder oplysninger om deres due diligence-procedurer, hvor det er relevant. Der kunne være tilfælde, hvor forskellene mellem koncernens og de enkelte dattervirksomheders situation eller mellem situationen for individuelle dattervirksomheder i forskellige områder er særlig betydelige og i mangel af yderligere oplysninger om den pågældende individuelle dattervirksomhed ville få brugeren af oplysningerne til at nå frem til en væsentligt anderledes konklusion om risiciene for eller indvirkningen af dattervirksomheden.
- (27) Kreditinstitutter og forsikringsselskaber spiller en central rolle i overgangen til et fuldt bæredygtigt og inklusivt økonomisk og finansielt system i overensstemmelse med den grønne pagt. De kan have betydelig positiv og negativ indvirkning gennem deres udlåns-, investerings- og garantiaktiviteter. Kreditinstitutter og forsikringsselskaber ud over dem, der skal overholde direktiv 2013/34/EU, herunder kooperativer og gensidige selskaber, bør derfor være underlagt krav om bæredygtighedsrapportering, forudsat at de opfylder visse størrelseskriterier. Brugere af bæredygtighedsoplysninger vil således kunne vurdere både sådanne kreditinstitutters og forsikringsselskabers indvirkning på samfundet og miljøet og de risici, der er forbundet med bæredygtighedsspørgsmål, som sådanne kreditinstitutter og forsikringsselskaber kunne stå overfor. I direktiv 2013/34/EU anvendes tre mulige kriterier til at afgøre, om en virksomhed betragtes som en »stor virksomhed«, nemlig balancesum, nettoomsætning og gennemsnitligt antal medarbejdere i løbet af regnskabsåret.

Det er nødvendigt at tilpasse kriteriet om nettoomsætning til kreditinstitutter og forsikringsselskaber ved at henvise til definitionen af nettoomsætning i Rådets direktiv 86/635/EØF ⁽¹⁹⁾ og 91/674/EØF ⁽²⁰⁾ i stedet for den generelle definition i direktiv 2013/34/EU. For at sikre sammenhæng med rapporteringskravene i direktiv 86/635/EØF bør medlemsstaterne kunne vælge ikke at anvende krav om bæredygtighedsrapportering på kreditinstitutter, der er opført i artikel 2, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽²¹⁾.

- (28) Listen over bæredygtighedsspørgsmål, som virksomheder er forpligtede til at rapportere om, bør i så vid udstrækning som muligt være i overensstemmelse med definitionen af udtrykket »bæredygtighedsfaktorer« i forordning (EU) 2019/2088 og bør forhindre misforhold mellem oplysninger, der kræves af databrugere, og oplysninger, der skal rapporteres af virksomheder. Denne liste bør også svare til brugeres og virksomheders behov og forventninger, hvor udtrykkene »miljømæssige«, »sociale« og »ledelsesmæssige« ofte bruges som et middel til at kategorisere de tre vigtigste bæredygtighedsspørgsmål. Definitionen af udtrykket »bæredygtighedsfaktorer« i

⁽¹⁹⁾ Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1).

⁽²⁰⁾ Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 om forsikringsselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 374 af 31.12.1991, s. 7).

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

forordning (EU) 2019/2088 omfatter dog ikke udtrykkeligt ledelsesmæssige spørgsmål. Definitionen af udtrykket »bæredygtighedsspørgsmål« i direktiv 2013/34/EU som ændret ved nærværende ændringsdirektiv bør derfor omfatte miljømæssige og sociale faktorer, menneskerettighedsfaktorer og ledelsesmæssige faktorer og baseres på definitionen af udtrykket »bæredygtighedsfaktorer« i forordning (EU) 2019/2088. Rapporteringskravene i direktiv 2013/34/EU bør ikke berøre nationale rapporteringsforpligtelser.

- (29) I henhold til artikel 19a, stk. 1, og artikel 29a, stk. 1, i direktiv 2013/34/EU skal der ikke blot rapporteres om oplysninger i det omfang, det er nødvendigt for forståelsen af virksomhedens udvikling, resultat og situation, men også om oplysninger, der er nødvendige for at forstå indvirkningen af virksomhedens aktiviteter på miljøspørgsmål, sociale spørgsmål og personalespørgsmål samt spørgsmål vedrørende respekt for menneskerettighederne, bekæmpelse af korruption og bestikkelse. I henhold til disse artikler skal virksomheder både rapportere om indvirkningen af virksomhedens aktiviteter på mennesker og miljø og om, hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomheden. Dette betegnes som det dobbelte væsentlighedsperspektiv, hvor risiciene for virksomheden og virksomhedens indvirkning hver udgør ét væsentlighedsperspektiv. Kvalitetskontrollen af virksomheders rapportering viser, at disse to perspektiver i mange tilfælde ikke forstås eller anvendes korrekt. Det er derfor nødvendigt at præcisere, at virksomheder bør tage hensyn til hvert væsentlighedsperspektiv i sig selv og bør fremlægge oplysninger, der er væsentlige ud fra begge perspektiver, og oplysninger, der er væsentlige ud fra det ene perspektiv alene.
- (30) I henhold til artikel 19a, stk. 1, og artikel 29a, stk. 1, i direktiv 2013/34/EU skal virksomheder fremlægge oplysninger om fem rapporteringsområder: forretningsmodel, politikker, herunder gennemførte due diligence-procedurer, resultatet af disse politikker, risici og risikostyring samt nøgleresultatindikatorer, der er relevante for forretningsaktiviteten. Artikel 19a, stk. 1, i direktiv 2013/34/EU indeholder ikke udtrykkelige henvisninger til andre rapporteringsområder, som brugere af oplysninger anser for relevante, hvoraf nogle er i overensstemmelse med oplysninger, der er omfattet af internationale rammer, herunder anbefalingerne fra taskforcen om klimarelaterede finansielle oplysninger. Oplysningskrav bør angives tilstrækkeligt detaljeret til at sikre, at virksomheder rapporterer oplysninger om deres modstandsdygtighed vedrørende bæredygtighedsrelaterede risici. Ud over de rapporteringsområder, der er anført i artikel 19a, stk. 1, og artikel 29a, stk. 1, i direktiv 2013/34/EU, bør det kræves, at virksomheder fremlægge oplysninger om deres forretningsstrategi og om modstandsdygtigheden af deres forretningsmodel og -strategi vedrørende bæredygtighedsrelaterede risici. De bør også være forpligtet til at offentliggøre eventuelle planer, de måtte have for at sikre, at deres forretningsmodel og -strategi er forenelig med omstillingen til en bæredygtig økonomi og med målene om at begrænse global opvarmning til 1,5 °C i overensstemmelse med Parisaftalen og opnå klimaneutralitet senest i 2050, som fastsat i forordning (EU) 2021/1119, uden eller med begrænset overskridelse.

Det er navnlig vigtigt, at klimarelaterede planer er baseret på den seneste videnskab, herunder rapporter fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) og rapporter fra det europæiske videnskabelige rådgivende organ om klimaændringer. Oplysninger, der offentliggøres i overensstemmelse med artikel 8 i forordning (EU) 2020/852 om størrelsen af kapitaludgifter eller driftsudgifter i forbindelse med aktiviteter, der er i overensstemmelse med klassificeringssystemet, kunne understøtte finansielle planer og investeringsplaner vedrørende sådanne planer, hvor det er relevant. Det bør også kræves af virksomheder, at de oplyser, hvorvidt og hvordan deres forretningsmodel og -strategi tager hensyn til interessenteres interesser, eventuelle muligheder for virksomheden som følge af bæredygtighedsspørgsmål, gennemførelsen af de aspekter af forretningsstrategien, der påvirker eller påvirkes af bæredygtighedsspørgsmål, eventuelle bæredygtighedsmål, som virksomheden har fastsat, og de fremskridt, der er gjort med hensyn til at nå dem, bestyrelsens og ledelsens rolle med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, de væsentligste aktuelle og potentielle negative indvirkninger i forbindelse med virksomhedens aktiviteter, og hvordan virksomheden har udpeget, hvilke oplysninger den rapporterer om. Når fremlæggelse af elementer såsom mål og fremskridt med hensyn til at nå dem kræves, er det ikke længere nødvendigt med et særskilt krav om at fremlægge oplysninger om resultaterne af politikkerne.

- (31) For at sikre overensstemmelse med internationale instrumenter som f.eks. FN's vejledende principper for menneskerettigheder og erhvervsliv: gennemførelse af De Forenede Nationers »Protect, Respect and Remedy«-ramme, (»FN's vejledende principper for menneskerettigheder og erhvervsliv«), OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder og OECD's due diligence-vejledninger for ansvarlig virksomhedsadfærd bør due diligence-oplysningskravene angives i nærmere detaljer, end det på nuværende tidspunkt er tilfældet i artikel 19a, stk. 1, litra b), og artikel 29a, stk. 1, litra b), i direktiv 2013/34/EU. Due diligence er den proces, som virksomheder gennemfører for at identificere, overvåge, forebygge, afbøde, afhjælpe eller standse de væsentligste aktuelle og

potentielle negative indvirkninger i forbindelse med deres aktiviteter, og den viser, hvordan virksomheder håndterer disse negative indvirkninger. Indvirkninger i forbindelse med en virksomheds aktiviteter omfatter indvirkninger, der er direkte forårsaget af virksomheden, indvirkninger, som virksomheden bidrager til, og indvirkninger, som ellers er forbundet til virksomhedens værdikæde. Due diligence-processen vedrører hele virksomhedens værdikæde, herunder dens egne aktiviteter, dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæder. I overensstemmelse med FN's vejledende principper for menneskerettigheder og erhvervsliv anses en aktuel eller potentiel negativ indvirkning som værende en væsentlig indvirkning, hvor den er blandt de betydeligste indvirkninger forbundet med virksomhedens aktiviteter på grundlag af: alvoren af indvirkningen på mennesker eller miljøet, antallet af individer, der påvirkes eller kan blive påvirket, eller omfanget af skader på miljøet og den lethed, hvormed skaden kan afhjælpes, så miljøet eller de berørte personer kan vende tilbage til deres tidligere tilstand.

- (32) Direktiv 2013/34/EU indeholder ikke krav om fremlæggelse af oplysninger om andre immaterielle ressourcer end immaterielle aktiver, der er opført på balancen. Det er almindeligt anerkendt, at oplysninger om immaterielle aktiver og andre immaterielle faktorer, herunder internt genererede immaterielle ressourcer, er underrapporteret, hvilket vanskeliggør en korrekt vurdering af en virksomheds udvikling, resultater og position samt overvågningen af investeringer. For at sætte investorer i stand til bedre at forstå den voksende forskel mellem den regnskabsmæssige værdi af mange virksomheder og deres markedsværdi, som ses i mange sektorer af økonomien, bør der kræves passende rapportering om immaterielle ressourcer fra alle store virksomheder og alle virksomheder, undtagen mikrovirksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen. Ikke desto mindre er visse oplysninger om immaterielle ressourcer uløseligt forbundet med bæredygtighedsspørgsmål og bør derfor indgå i bæredygtighedsrapporteringen. F.eks. er oplysninger om medarbejdernes færdigheder, kompetencer, erfaring, loyalitet over for virksomheden og motivation til at forbedre processer, varer og tjenesteydelser bæredygtighedsoplysninger vedrørende sociale spørgsmål, som også kunne betragtes som oplysninger om immaterielle ressourcer. På samme måde er oplysninger om kvaliteten af forbindelserne mellem virksomheden og dens interessenter, herunder kunder, leverandører og samfundsgrupper, der er berørt af virksomhedens aktiviteter, bæredygtighedsoplysninger, der er relevante for sociale eller ledelsesmæssige spørgsmål, som også kunne betragtes som oplysninger om immaterielle ressourcer. Sådanne eksempler viser, hvordan det i nogle tilfælde ikke er muligt at skelne mellem oplysninger om immaterielle ressourcer og oplysninger om bæredygtighedsspørgsmål.
- (33) I artikel 19a, stk. 1, og artikel 29a, stk. 1, i direktiv 2013/34/EU angives det ikke, om de oplysninger, der skal rapporteres om, skal være fremadrettede eller omhandle tidligere resultater. Der mangler i øjeblikket fremadrettede oplysninger, som brugere af bæredygtighedsoplysninger især værdsætter. Det bør derfor i artikel 19a og 29a i direktiv 2013/34/EU angives, at de bæredygtighedsoplysninger, der er rapporteret om, skal omfatte fremadrettede og retrospektive oplysninger samt både kvalitative og kvantitative oplysninger. Oplysninger bør baseres på definitiv videnskabelig dokumentation, hvor det er relevant. Oplysningerne bør også harmoniseres, være sammenlignelige og baseres på ensartede indikatorer, hvor det er relevant, samtidig med at der gives mulighed for rapportering, der er specifik for de enkelte virksomheder og ikke bringer virksomhedens handelsmæssige position i fare. De rapporterede bæredygtighedsoplysninger bør også dække kort-, mellem- og langsigtede tidshorisonter og indeholde oplysninger om virksomhedens samlede værdikæde, herunder dens egne aktiviteter, dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde, for så vidt det er relevant. Oplysninger om virksomhedens samlede værdikæde vil omfatte oplysninger vedrørende dens værdikæde inden for Unionen og oplysninger, der dækker tredjelande, hvis virksomhedens værdikæde strækker sig uden for Unionen. Virksomheden bør i de første tre år, efter de foranstaltninger, der skal vedtages af medlemsstaterne i henhold til dette ændringsdirektiv, begynde at finde anvendelse og i tilfælde af, at ikke alle de fornødne oplysninger om værdikæden foreligger, redegøre for de bestræbelser, den har gjort for at fremskaffe oplysninger om dens værdikæde, for grundene til, at disse oplysninger ikke er blevet fremskaffet, og for dens planer for fremskaffelse af sådanne oplysninger i fremtiden.

- (34) Det er ikke formålet med dette ændringsdirektiv at kræve, at virksomheder offentliggør intellektuel kapital, intellektuel ejendomsret, knowhow eller resultaterne af innovation, der kan betragtes som forretningshemmeligheder som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/943⁽²²⁾. Rapporteringskravene i nærværende ændringsdirektiv bør derfor ikke berøre direktiv (EU) 2016/943.
- (35) Det kræves i artikel 19a, stk. 1, og artikel 29a, stk. 1, i direktiv 2013/34/EU, at virksomheder i deres ikkefinansielle rapportering medtager henvisninger til og yderligere forklaringer på beløb, der er anført i årsregnskabet. I disse artikler kræves det imidlertid ikke, at virksomheder henviser til andre oplysninger i ledelsesberetningen eller redegør nærmere for disse oplysninger. Der er derfor i øjeblikket manglende overensstemmelse mellem de rapporterede ikkefinansielle oplysninger og resten af de oplysninger, der fremlægges i ledelsesberetningen. Det er nødvendigt at fastsætte klare krav i denne henseende.
- (36) I henhold til artikel 19a, stk. 1, og artikel 29a, stk. 1, i direktiv 2013/34/EU skal virksomheder give en klar og begrundet forklaring på, hvorfor de i givet fald ikke forfølger politikker på et eller flere af de i disse artikler anførte områder. Den forskellige behandling af oplysningerne om de politikker, som virksomheder måtte have, sammenlignet med andre rapporteringsområder, der er omfattet af disse artikler, har skabt forvirring blandt de rapporterende virksomheder og har ikke bidraget til at forbedre kvaliteten af de rapporterede oplysninger. Det er derfor ikke nødvendigt at opretholde en sådan forskellig behandling af politikker i nævnte direktiv. Standarderne for bæredygtighedsrapportering bør afgøre, hvilke oplysninger der skal fremlægges for hvert af de rapporteringsområder, der er nævnt i artikel 19a og 29a i direktiv 2013/34/EU som ændret ved nærværende ændringsdirektiv.
- (37) Virksomheder, der er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 19a, stk. 1, og artikel 29a, stk. 1, i direktiv 2013/34/EU, kan henholde sig til nationale, EU-baserede eller internationale rapporteringsrammer, og de skal i givet fald præcisere, hvilken ramme de har henholdt sig til. Direktiv 2013/34/EU indeholder imidlertid ikke krav om, at virksomheder anvender en fælles rapporteringsramme eller -standard, og den forhindrer ikke virksomheder i at vælge slet ikke at anvende en rapporteringsramme eller -standard. Som krævet i artikel 2 i direktiv 2014/95/EU vedtog Kommissionen den 5. juli 2017 en meddelelse med titlen »Retningslinjer for ikke-finansiell rapportering (metode til rapportering af ikke-finansielle oplysninger)« (»retningslinjer for ikke-finansiell rapportering«), der indeholder ikkebindende retningslinjer for virksomheder, der er omfattet af nævnte direktivs anvendelsesområde.

Den 17. juni 2019 vedtog Kommissionen sine retningslinjer for rapportering af klimarelaterede oplysninger, der indeholder yderligere retningslinjer, navnlig om rapportering af klimarelaterede oplysninger. Disse retningslinjer for rapportering af klimarelaterede oplysninger indeholdt udtrykkeligt anbefalingerne fra taskforcen om klimarelaterede finansielle oplysninger. Ifølge den foreliggende dokumentation har retningslinjerne for ikkefinansiel rapportering ikke haft en væsentlig indvirkning på kvaliteten af virksomheders ikkefinansielle rapportering, der falder under anvendelsesområdet for artikel 19a og 29a i direktiv 2013/34/EU. Retningslinjernes frivillige karakter betyder, at virksomheder frit kan beslutte at anvende dem eller lade være. Retningslinjerne kan derfor ikke i sig selv sikre, at oplysningerne, der fremlægges af forskellige virksomheder, er sammenlignelige, eller at alle oplysninger, som brugere af disse oplysninger anser for relevante, fremlægges. Derfor er der behov for obligatoriske fælles standarder for bæredygtighedsrapportering for at sikre, at oplysninger er sammenlignelige, og at alle relevante oplysninger fremlægges. Med udgangspunkt i princippet om dobbelt væsentlighed bør standarderne omfatte alle oplysninger, der er væsentlige for brugere af disse oplysninger. Fælles standarder for bæredygtighedsrapportering er også nødvendige for at muliggøre revision og digitalisering af bæredygtighedsrapportering og for at lette tilsynet og håndhævelsen deraf.

Det er nødvendigt at udvikle obligatoriske fælles standarder for bæredygtighedsrapportering for at nå en situation, hvor bæredygtighedsoplysninger har en status, der kan sammenlignes med finansielle oplysningers status. Vedtagelsen af standarder for bæredygtighedsrapportering ved hjælp af delegerede retsakter vil sikre en harmoniseret bæredygtighedsrapportering i hele Unionen. En virksomhed vil derfor opfylde kravene om bæredygtig-

⁽²²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/943 af 8. juni 2016 om beskyttelse af fortrolig knowhow og fortrolige forretningsoplysninger (forretningshemmeligheder) mod ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse (EUT L 157 af 15.6.2016, s. 1).

hedsrapportering i direktiv 2013/34/EU ved at rapportere i overensstemmelse med standarderne for bæredygtighedsrapportering. Ved fastlæggelsen af sådanne standarder er det vigtigt i videst muligt omfang at tage behørigt hensyn til de vigtigste standarder for bæredygtighedsrapportering, der anvendes på verdensplan, samtidig med at ambitionerne i dette ændringsdirektiv og de delegerede retsakter, der vedtages i henhold hertil, ikke sænkes.

- (38) Der findes ingen eksisterende standard eller ramme, der i sig selv opfylder Unionens behov for bæredygtighedsrapportering. Det er nødvendigt, at oplysninger, der kræves i henhold til direktiv 2013/34/EU, omfatter oplysninger, der er relevante ud fra hvert af væsentlighedsperspektiverne, dækker alle bæredygtighedsspørgsmål og, hvor det er relevant, bringes i overensstemmelse med andre forpligtelser i henhold til EU-retten til at fremlægge bæredygtighedsoplysninger, herunder forpligtelser fastsat i forordning (EU) 2019/2088 og (EU) 2020/852. Obligatoriske standarder for bæredygtighedsrapportering for Unionens virksomheder bør desuden stå i et rimeligt forhold til den grønne pacts ambitionsniveau og Unionens mål om klimaneutralitet senest i 2050 samt til de mellemliggende mål i henhold til forordning (EU) 2021/1119. Det er derfor nødvendigt at give Kommissionen beføjelse til at vedtage EU-standarder for bæredygtighedsrapportering, muliggøre en hurtig vedtagelse heraf og sikre, at indholdet af disse standarder for bæredygtighedsrapportering er i overensstemmelse med Unionens behov.
- (39) Den Europæiske Rådgivende Regnskabsgruppe (EFRAG) er en nonprofitorganisation, der er oprettet i henhold til belgisk lovgivning, og som tjener offentlighedens interesse ved at rådgive Kommissionen om godkendelse af internationale regnskabsstandarder. EFRAG er anerkendt som et europæisk ekspertisecenter for virksomhedsrapportering og er godt placeret til at fremme koordineringen mellem Unionens standarder for bæredygtighedsrapportering og internationale initiativer, der har til formål at udvikle standarder, som er konsistente på globalt plan. I marts 2021 offentliggjorde en multiinteressenttaskforce, som var nedsat af EFRAG, anbefalinger til den mulige udvikling af standarder for bæredygtighedsrapportering i Unionen. Disse anbefalinger indeholder forslag om at udvikle et sammenhængende og omfattende sæt standarder for bæredygtighedsrapportering, som dækker alle bæredygtighedsspørgsmål ud fra et dobbelt væsentlighedsperspektiv. Disse anbefalinger indeholder også en detaljeret køreplan for udviklingen af sådanne standarder og forslag til gensidigt forstærkende samarbejde mellem globale initiativer til fastsættelse af standarder og Unionens initiativer til fastsættelse af standarder. I marts 2021 offentliggjorde EFRAG's bestyrelsesformand anbefalinger vedrørende mulige ledelsesændringer i EFRAG, i det tilfælde at den måtte blive anmodet om at udvikle teknisk rådgivning om standarder for bæredygtighedsrapportering. EFRAG's bestyrelsesformands anbefalinger omfatter etablering af en ny søjle for bæredygtighedsrapportering i EFRAG, men ikke betydelige ændringer af den eksisterende søjle for finansiel rapportering. I marts 2022 udnævnte EFRAG's generalforsamling medlemmerne til EFRAG's nyoprettede Sustainability Reporting Board. Når Kommissionen vedtager standarder for bæredygtighedsrapportering, bør den tage hensyn til den tekniske rådgivning, der udvikles af EFRAG.

For at sikre standarder af høj kvalitet, der er i Europas offentlige interesse og opfylder virksomheders og brugeres behov for de rapporterede oplysninger, bør EFRAG være tilstrækkeligt offentligt finansieret til at sikre dens uafhængighed. Dens tekniske rådgivning bør udvikles på passende vis, under offentligt tilsyn og på en gennemsigtig måde og baseres på ekspertbistand fra en afbalanceret deltagelse af relevante interessenter, herunder virksomheder, investorer, civilsamfundsorganisationer og fagforeninger, og bør ledsages af cost-benefit-analyser. Deltagelse i EFRAG's arbejde på teknisk plan bør være betinget af ekspertise inden for bæredygtighedsrapportering og bør ikke være betinget af noget finansielt bidrag, uden at dette berører offentlige organers og nationale standardiseringsorganisationers deltagelse i dette arbejde. Der bør sikres en gennemsigtig proces, hvor interessekonflikter undgås. For at sikre, at EU-standarder for bæredygtighedsrapportering tager hensyn til medlemsstaternes synspunkter, bør Kommissionen inden vedtagelse af disse standarder høre medlemsstatsekspertgruppen vedrørende bæredygtig finansiering omhandlet i forordning (EU) 2020/852 (»medlemsstatsekspertgruppen vedrørende bæredygtig finansiering«) og regnskabskontroludvalget omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 ⁽²³⁾ (»regnskabskontroludvalget«) vedrørende EFRAG's tekniske rådgivning.

⁽²³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder (EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1).

Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA), Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) spiller en rolle ved udarbejdelsen af reguleringsmæssige tekniske standarder i henhold til forordning (EU) 2019/2088, og der skal være sammenhæng mellem disse reguleringsmæssige tekniske standarder og standarder for bæredygtighedsrapportering. I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 ⁽²⁴⁾ spiller ESMA også en rolle med hensyn til at fremme tilsynsmæssig konvergens i håndhævelsen af virksomhedsrapportering fra udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, og som vil skulle rapportere i overensstemmelse med disse standarder for bæredygtighedsrapportering. ESMA, EBA og EIOPA bør derfor forpligtes til at afgive udtalelse om EFRAG's tekniske rådgivning. Sådanne udtalelser bør afgives senest to måneder efter modtagelsen af Kommissionens anmodning. Kommissionen bør desuden høre Det Europæiske Miljøagentur, Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, ECB, Udvalget af Europæiske Revisionstilsynsmyndigheder (CEAOB) og platformen for bæredygtig finansiering for at sikre, at standarderne for bæredygtighedsrapportering er sammenhængende med relevant EU-politik og -ret. Hvor en af disse enheder beslutter at afgive en udtalelse, bør det gøre dette senest to måneder efter den dato, hvor den blev hørt af Kommissionen.

- (40) Med henblik på at sikre demokratisk tilsyn, kontrol og gennemsigtighed bør Kommissionen mindst en gang om året høre Europa-Parlamentet og i fællesskab høre medlemsstatsekspertgruppen vedrørende bæredygtig finansiering og regnskabskontroludvalget om EFRAGS's arbejdsprogram for så vidt angår udviklingen af standarder for bæredygtighedsrapportering.
- (41) Standarder for bæredygtighedsrapportering bør være sammenhængende med anden EU-ret. Disse standarder bør navnlig bringes i overensstemmelse med de oplysningskrav, der er fastsat i forordning (EU) 2019/2088, og de bør baseres på de underliggende indikatorer og metoder, der er fastsat i de forskellige delegerede retsakter vedtaget i henhold til forordning (EU) 2020/852, de oplysningskrav, der finder anvendelse på benchmarkadministratorer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 ⁽²⁵⁾, minimumsstandarderne for opbygningen af EU-benchmarks for klimaovergangen og Paristilpassede EU-benchmarks og det arbejde, der er udført af EBA i forbindelse med gennemførelsen af søjle III-oplysningskravene i forordning (EU) nr. 575/2013.

Standarderne bør tage hensyn til EU-miljøret, herunder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 ⁽²⁶⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽²⁷⁾, og bør tage hensyn til Kommissionens henstilling 2013/179/EU ⁽²⁸⁾, bilagene hertil samt ajourføringer heraf. Anden relevant EU-ret, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU ⁽²⁹⁾, og andre krav, der er fastlagt i EU-retten til virksomheder, for så vidt angår ledelsesmedlemmers pligter og due diligence, bør også tages i betragtning.

⁽²⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

⁽²⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014 (EUT L 171 af 29.6.2016, s. 1).

⁽²⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 af 25. november 2009 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 761/2001 og Kommissionens beslutning 2001/681/EF og 2006/193/EF (EUT L 342 af 22.12.2009, s. 1).

⁽²⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

⁽²⁸⁾ Kommissionens henstilling 2013/179/EU af 9. april 2013 om brug af fælles metoder til at måle og formidle oplysninger om produkters og organisationers miljøpræstationer over hele deres livscyklus (EUT L 124 af 4.5.2013, s. 1).

⁽²⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

- (42) Standarderne for bæredygtighedsrapportering bør også tage hensyn til retningslinjerne for ikkefinansiel rapportering og retningslinjerne for rapportering af klimarelaterede oplysninger. De bør også tage hensyn til andre rapporteringskrav i direktiv 2013/34/EU, som ikke direkte vedrører bæredygtighed, med henblik på at give brugerne af de rapporterede oplysninger en bedre forståelse af virksomhedens udvikling, resultater, situation og indvirkning ved at maksimere forbindelserne mellem bæredygtighedsoplysninger og andre oplysninger, der rapporteres i overensstemmelse med direktiv 2013/34/EU.
- (43) Standarderne for bæredygtighedsrapportering bør være forholdsmæssige og bør ikke pålægge de virksomheder, der er forpligtet til at anvende dem, en unødvendig administrativ byrde. Med henblik på at minimere forstyrrelserne for virksomheder, der allerede rapporterer om bæredygtighedsoplysninger, bør standarderne for bæredygtighedsrapportering tage hensyn til eksisterende standarder og rammer for bæredygtighedsrapportering og -regnskabsaflæggelse, hvor det er relevant. Sådanne eksisterende standarder og rammer omfatter Global Reporting-initiativet (GRI), Sustainability Accounting Standards Board, International Integrated Reporting Council, International Accounting Standards Board, taskforcen om klimarelaterede finansielle oplysninger, Carbon Disclosure Standards Board og CDP, tidligere kendt som Carbon Disclosure Project.

EU-standarder bør tage hensyn til standarder for bæredygtighedsrapportering, der udvikles inden for rammerne af International Financial Reporting Standards Foundation. For at undgå unødvendig lovgivningsmæssig fragmentering, der kunne have negative konsekvenser for virksomheder, som opererer globalt, bør EU-standarder for bæredygtighedsrapportering bidrage til arbejdet for at sikre konvergens mellem standarder for bæredygtighedsrapportering på globalt plan ved at støtte arbejdet i ISSB (International Sustainability Standards Board). EU-standarder for bæredygtighedsrapportering bør mindske risikoen for usammenhængende rapporteringskrav for virksomheder, der opererer globalt, ved at integrere indholdet af globale referencestandarder, der skal udvikles af ISSB, i det omfang indholdet af disse referencestandarder er i overensstemmelse med Unionens retlige ramme og den grønne pacts mål.

- (44) I den grønne pakt forpligtede Kommissionen sig til at støtte virksomheder og andre interessenter med at udvikle en standardiseret praksis for aflæggelse af naturkapitalregnskaber, både i Unionen og på internationalt plan med henblik på at sikre en hensigtsmæssig forvaltning af miljörisici og de muligheder, der er forbundet med afbødningsforanstaltninger, samt reducere de dertil knyttede transaktionsomkostninger.

Under Transparent-projektet, som sponsoreres under programmet for miljø- og klimainsatsen (LIFE-programmet), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/783⁽³⁰⁾, udvikles den første regnskabsmetode for naturkapital, som vil forbedre sammenligneligheden og gennemsigtigheden af de eksisterende metoder, samtidig med at tærsklen for virksomheders indførelse og anvendelse af systemerne til støtte for fremtidssikring af deres virksomhed sænkes. Protokollen om naturkapital er også en vigtig reference på området for naturkapitalregnskaber. Selv om regnskabsmetoderne for naturkapital primært har til formål at styrke interne ledelsesbeslutninger, bør de tages behørigt i betragtning, når der fastlægges standarder for bæredygtighedsrapportering. Nogle regnskabsmetoder for naturkapital har til formål at tildele en pengemæssig værdi til miljøindvirkningen af virksomheders aktiviteter, hvilket kan hjælpe brugere af bæredygtighedsoplysninger med at få en bedre forståelse af sådan indvirkning. Det er derfor hensigtsmæssigt, at standarder for bæredygtighedsrapportering bør kunne omfatte pengemæssige indikatorer for bæredygtighedsindvirkninger, hvis det skønnes nødvendigt.

- (45) Standarderne for bæredygtighedsrapportering bør også tage hensyn til internationalt anerkendte principper og rammer for ansvarlig virksomhedsadfærd, virksomheders sociale ansvar og bæredygtig udvikling, herunder SDG'erne, FN's vejledende principper for menneskerettigheder og erhvervsliv, OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder, OECD's due diligence-vejledninger for ansvarlig virksomhedsadfærd og tilknyttede sektorspecifikke retningslinjer, Global Compact-initiativet, Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) trepartserklæring om principper for multinationale virksomheder og socialpolitik, ISO 26000-standarden om socialt ansvar og FN's principper for ansvarlige investeringer.

⁽³⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/783 af 29. april 2021 om oprettelse af et program for miljø- og klimainsatsen (LIFE) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1293/2013 (EUT L 172 af 17.5.2021, s. 53).

- (46) Det bør sikres, at de oplysninger, der rapporteres af virksomheder i overensstemmelse med standarderne for bæredygtighedsrapportering, opfylder brugeres behov og ikke lægger uforholdsmæssige administrative og omkostningsmæssige byrder på de rapporterende virksomheder, og på dem, der er indirekte berørt som del af disse virksomheders værdikæde. Standarderne for bæredygtighedsrapportering bør derfor angive de oplysninger, som virksomheder skal fremlægge om alle væsentlige miljømæssige faktorer, herunder deres indvirkning på og afhængighed af klima, luft, jord, vand og biodiversitet. Forordning (EU) 2020/852 indeholder en klassificering af Unionens miljømål.

Af hensyn til sammenhængen bør der anvendes en lignende klassificering til at udpege de miljømæssige faktorer, der skal være omfattet af standarderne for bæredygtighedsrapportering. Standarderne for bæredygtighedsrapportering bør tage hensyn til og angive, hvilke geografiske eller andre kontekstuelle oplysninger virksomheder bør fremlægge for at give en forståelse af deres væsentligste indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål og de væsentligste risici for virksomheden som følge af bæredygtighedsspørgsmål. Ved præciseringen af de oplysninger om miljømæssige faktorer, som virksomheder skal offentliggøre, bør der sikres sammenhæng med definitionerne i artikel 2 i forordning (EU) 2020/852 og rapporteringskravene i artikel 8 i nævnte forordning og de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til nævnte forordning.

- (47) Med hensyn til klimarelaterede oplysninger er brugere interesserede i oplysninger om virksomheders fysiske risici og omstillingsrisici og om deres modstandsdygtighed over for og tilpasningsplaner vedrørende forskellige klimascenarier og tilpasningsplaner vedrørende Unionens mål om klimaneutralitet senest i 2050. De er også interesserede i niveauet og omfanget af drivhusgasemissioner og -optag, der skyldes virksomheden, herunder i hvilket omfang virksomheden anvender klimakompensation og kilden til denne klimakompensation. For at opnå en klimaneutral økonomi kræves der en tilpasning af standarderne for drivhusgasopgørelse og klimakompensation. Brugere har brug for pålidelige oplysninger om klimakompensation, der imødekommer deres bekymringer vedrørende eventuel dobbelttælling og overvurdering, i betragtning af de risici for opfyldelsen af klimarelaterede mål, som dobbelttælling og overvurdering kan skabe. Brugere er også interesserede i at vide, hvilke bestræbelser virksomheder gør på reelt at nedbringe de absolutte drivhusgasemissioner som led i deres klimaafbødnings- og tilpasningsstrategier, herunder hvad angår scope 1-, scope 2- og, hvor det er relevant, scope 3-emissioner.

Med hensyn til scope 3-emissioner er det en prioritet for brugere at modtage oplysninger om, hvilke scope 3-kategorier, der er væsentlige for virksomheden, og om emissionerne i hver af disse scope 3-kategorier. Standarderne for bæredygtighedsrapportering bør derfor angive de oplysninger, som virksomheder bør indberette vedrørende sådanne spørgsmål.

- (48) Opnåelse af en klimaneutral og cirkulær økonomi uden diffus forurening kræver fuld mobilisering af alle økonomiske sektorer. I denne forbindelse er det afgørende at reducere energiforbruget og øge energieffektiviteten, da energi anvendes på tværs af leverandørkæder. Der bør derfor tages behørigt hensyn til energiaspekter i standarder for bæredygtighedsrapportering, navnlig i forbindelse med miljøspørgsmål, herunder klimarelaterede spørgsmål.
- (49) I standarderne for bæredygtighedsrapportering bør de oplysninger, som virksomheder bør fremlægge om sociale faktorer, herunder arbejdsvilkår, inddragelse af arbejdsmarkedets parter, kollektive overenskomstforhandlinger, ligestilling, ikkeforskelsbehandling, mangfoldighed og inklusion og menneskerettigheder, specificeres. Sådanne oplysninger bør omfatte virksomhedens indvirkning på mennesker, herunder arbejdstagere, og menneskers sundhed. De oplysninger, som virksomheder fremlægger om menneskerettigheder, bør omfatte oplysninger om tvangsarbejde og børnearbejde i deres værdikæder, hvor det er relevant. Bæredygtighedsrapporteringskrav vedrørende tvangsarbejde bør ikke frigøre de offentlige myndigheder fra deres ansvar for gennem handelspolitik og diplomatiske midler at imødegå import af varer, der er fremstillet som følge af menneskerettighedskrænkelser, herunder tvangsarbejde. Virksomheder bør også kunne rapportere om eventuelle risici og tendenser vedrørende beskæftigelse og indkomst.

Standarder for bæredygtighedsrapportering, der omhandler sociale faktorer, bør angive de oplysninger, som virksomheder bør offentliggøre vedrørende principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder, som er relevante for virksomheder, herunder lige muligheder for alle og arbejdsvilkår. Handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder, som blev vedtaget af Kommissionen den 4. marts 2021, opfordrer til, at der stilles strengere krav til virksomheder med hensyn til rapportering af sociale spørgsmål. Standarderne for bæredygtighedsrapportering bør også angive de oplysninger, som virksomheder bør fremlægge for så vidt angår menneskerettigheder, grundlæggende frihedsrettigheder, demokratiske principper og standarder nedfældet i de internationale grundlæggende menneskerettighedsinstrumenter (»International Bill of Human Rights«) og FN's andre centrale

menneskerettighedskonventioner, herunder FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, FN's deklaration om oprindelige folks rettigheder, FN's konvention om barnets rettigheder, ILO's erklæring om grundlæggende principper og rettigheder på arbejdet, ILO's grundlæggende konventioner, den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, den europæiske socialpakt og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Rapportering om sociale faktorer samt om miljømæssige og ledelsesmæssige faktorer bør stå i et rimeligt forhold til dette ændringsdirektivs anvendelsesområde og mål. Standarder for bæredygtighedsrapportering, der vedrører ligestilling mellem kønnene og lige løn for arbejde af samme værdi, bør bl.a. specificere de oplysninger, der skal angives om den kønsbestemte lønforskel, under hensyntagen til anden relevant EU-ret. Standarder for bæredygtighedsrapportering, der vedrører beskæftigelse og inklusion af personer med handicap, bør bl.a. specificere de oplysninger, der skal angives om de tilgængelighedsforanstaltninger, som virksomheden har truffet.

Standarder for bæredygtighedsrapportering, der vedrører uddannelse og kompetenceudvikling, bør bl.a. specificere de oplysninger, der skal angives om andelen og opdelingen af arbejdstagere, der deltager i uddannelse. Standarder for bæredygtighedsrapportering, der vedrører kollektive overenskomstforhandlinger, bør bl.a. specificere de oplysninger, der skal offentliggøres om eksistensen af samarbejdsudvalg samt eksistensen af kollektive overenskomster og andelen af arbejdstagere, der er omfattet af sådanne aftaler. Standarder for bæredygtighedsrapportering, der vedrører medarbejderindflydelse, bør bl.a. specificere de oplysninger, der skal offentliggøres om arbejdstagernes deltagelse i administrations- og tilsynsorganer. Standarder for bæredygtighedsrapportering, der vedrører mangfoldighed, bør bl.a. specificere de oplysninger, der skal rapporteres om vedrørende kønsdiversitet i topledelsen, og antallet af medlemmer af det underrepræsenterede køn i deres bestyrelser.

- (50) Brugere har brug for oplysninger om ledelsesmæssige faktorer. De ledelsesmæssige faktorer, som er mest relevante for brugere, er opført i autoritative rapporteringsrammer såsom Global Reporting-initiativet og taskforcen om klimarelaterede finansielle oplysninger samt i autoritative globale rammer såsom International Corporate Governance Networks globale ledelsesprincipper og G20/OECD's principper for virksomhedsledelse. Standarderne for bæredygtighedsrapportering bør præcisere, hvilke oplysninger virksomheder bør fremlægge om ledelsesmæssige faktorer. Sådanne oplysninger bør omfatte den rolle, som en virksomheds administrations-, ledelses- og tilsynsorganer spiller med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, den ekspertise og de færdigheder, der er nødvendige for at varetage denne rolle, eller den adgang sådanne organer har til sådan ekspertise og sådanne færdigheder, om virksomheden har en politik med hensyn til incitamenter, som tilbydes medlemmerne af disse organer og som er knyttet til bæredygtighedsspørgsmål, og oplysninger om virksomheders interne kontrol- og risikostyringssystemer i forbindelse med bæredygtighedsrapporteringsprocessen. Brugere har også brug for oplysninger om virksomheders virksomhedskultur og tilgang til forretningsetik, som er anerkendte elementer i autoritative rammer for virksomhedsledelse som f.eks. International Corporate Governance Networks globale ledelsesprincipper, herunder oplysninger om bekæmpelse af korruption og bestikkelse og om virksomhedens aktiviteter og tilsagn med henblik på at udøve politisk indflydelse, herunder dens lobbyvirksomhed.

Oplysninger om virksomhedens ledelse og kvaliteten af forbindelserne med kunder, leverandører og samfundsgrupper, der er berørt af virksomhedens aktiviteter, bidrager til brugeres forståelse af en virksomheds risici og indvirkning vedrørende bæredygtighedsspørgsmål. Oplysninger om forbindelser med leverandører omfatter betalingspraksis vedrørende betalingsdato eller -periode, morarenter eller kompensation for inddrivelsesomkostninger omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU⁽³¹⁾. Hvert år pålægges tusindvis af virksomheder, navnlig små og mellemstore virksomheder («SMV'er»), administrative og finansielle byrder, fordi de er blevet betalt sent eller slet ikke er blevet betalt. I sidste ende fører forsinkede betalinger til insolvens og konkurs med ødelæggende virkninger for hele værdikæden. Øget omfang af information om betalingspraksis bør sætte andre virksomheder i stand til at identificere hurtige og pålidelige betalere, opdage urimelig betalingspraksis, få adgang til oplysninger om de virksomheder, de handler med, og forhandle mere retfærdige betalingsbetingelser.

⁽³¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner (EUT L 48 af 23.2.2011, s. 1).

- (51) Standarderne for bæredygtighedsrapportering bør føre til et mere integreret billede af alle de oplysninger, som virksomheder offentliggør i ledelsesberetningen, med henblik på at give brugere af disse oplysninger en bedre forståelse af virksomhedens udvikling, resultater, situation og indvirkning. I standarderne for bæredygtighedsrapportering bør der efter behov skelnes mellem oplysninger, som virksomheder bør fremlægge, når de indberetter på individuelt niveau, og de oplysninger, som virksomheder bør fremlægge, når de rapporterer på koncernniveau. Standarderne for bæredygtighedsrapportering bør også indeholde vejledning til virksomheder om processen for at identificere de bæredygtighedsoplysninger, der bør medtages i ledelsesberetningen, eftersom en virksomhed kun bør være forpligtet til at fremlægge de oplysninger, der er relevante for at forstå dens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og de oplysninger, der er relevante for at forstå, hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker dens udvikling, resultat og situation.
- (52) Medlemsstaterne bør sikre, at bæredygtighedsrapportering foretages i overensstemmelse med arbejdstageres ret til oplysninger og høring. Virksomhedens ledelse bør derfor informere arbejdstagerrepræsentanter på et passende niveau og drøfte med dem relevante oplysninger og midlerne til at indhente og verificere bæredygtighedsoplysninger. Dette indebærer med henblik på dette ændringsdirektiv etablering af dialog og udveksling af synspunkter mellem arbejdstagerrepræsentanter og den centrale ledelse eller ethvert andet ledelsesniveau, der kunne være mere hensigtsmæssigt, på sådanne tidspunkter, på en sådan måde og med et sådant indhold, at arbejdstagerrepræsentanter kan give udtryk for deres synspunkter. Deres holdning bør i givet fald videregives til de relevante administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer.
- (53) Virksomheder i samme sektor er ofte eksponeret for lignende bæredygtighedsrelaterede risici, og de har ofte samme indvirkning på samfundet og miljøet. Sammenligninger mellem virksomheder i samme sektor er særligt værdifulde for investorer og andre brugere af bæredygtighedsoplysninger. Standarderne for bæredygtighedsrapportering bør derfor angive både de oplysninger, som virksomheder i alle sektorer bør fremlægge, og de oplysninger, som virksomheder bør fremlægge afhængig af deres sektor. Sektorspecifikke standarder for bæredygtighedsrapportering er særlig vigtige i forbindelse med sektorer, der er forbundet med høje bæredygtighedsrisici for eller indvirkninger på miljøet, menneskerettigheder og forvaltning, herunder sektorer, der er anført i hovedafdeling A-H og hovedafdeling L i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 ⁽³²⁾, og de relevante aktiviteter inden for disse sektorer. Når Kommissionen vedtager sektorspecifikke standarder for bæredygtighedsrapportering, bør den sikre, at oplysningerne fastlagt af disse standarder for bæredygtighedsrapportering står i et rimeligt forhold til omfanget af de risici og indvirkninger, der er forbundet med bæredygtighedsspørgsmål, der er specifikke for hver sektor, under hensyntagen til, at risiciene og indvirkningerne i nogle sektorer er større end for andre. Kommissionen bør også tage hensyn til, at ikke alle aktiviteter inden for sådanne sektorer nødvendigvis er forbundet med høje bæredygtighedsrisici eller -indvirkninger. For virksomheder, der opererer i sektorer, der er særligt afhængige af naturressourcer, vil sektorspecifikke standarder for bæredygtighedsrapportering kræve offentliggørelse af naturrelaterede indvirkninger på og risici for biodiversitet og økosystemer.

Standarder for bæredygtighedsrapportering bør også tage hensyn til de vanskeligheder, som virksomheder kan støde på i forbindelse med indsamlingen af oplysninger fra aktører i hele deres værdikæde, især fra -leverandører, der er små eller mellemstore virksomheder, og fra leverandører på nye markeder og i nye økonomier. Standarder for bæredygtighedsrapportering bør angive oplysningskrav om værdikæder, som står i rimeligt forhold til og er relevante for omfanget og kompleksiteten af virksomhedernes aktiviteter samt for virksomheders kapaciteter og karakteristika i værdikæder, især kapaciteter og karakteristika for virksomheder, der ikke er underlagt forpligtelserne til bæredygtighedsrapportering i dette ændringsdirektiv. Standarderne for bæredygtighedsrapportering bør ikke angive oplysningskrav, der ville kræve, at virksomheder indhenter oplysninger fra små og mellemstore virksomheder i deres værdikæde, som går udover de oplysninger, der skal offentliggøres i overensstemmelse med standarderne for bæredygtighedsrapportering for små og mellemstore virksomheder. Dette bør ikke berøre eventuelle EU-krav til virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure.

⁽³²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE rev. 2 og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3037/90 og visse EF-forordninger om bestemte statistiske områder (EUT L 393 af 30.12.2006, s. 1).

- (54) For at opfylde brugeres behov for oplysninger rettidigt og navnlig i betragtning af, at det haster med at opfylde de finansielle markedsdeltageres behov for oplysninger i henhold til kravene i de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 6 og 7, i forordning (EU) 2019/2088, bør Kommissionen vedtage et første sæt standarder for bæredygtighedsrapportering ved hjælp af delegerede retsakter senest den 30. juni 2023. Dette sæt standarder for bæredygtighedsrapportering bør angive de oplysninger, som virksomheder bør fremlægge med hensyn til alle rapporteringsområder og bæredygtighedsspørgsmål, angives, og som deltagere på det finansielle marked har behov for at opfylde de oplysningsforpligtelser, der er fastsat i forordning (EU) 2019/2088. Kommissionen bør vedtage et andet sæt standarder for bæredygtighedsrapportering ved hjælp af delegerede retsakter senest den 30. juni 2024 med angivelse af supplerende oplysninger, som virksomheder, hvor det er nødvendigt, bør fremlægge om bæredygtighedsspørgsmål og rapporteringsområder, og af oplysninger, som er specifikke for den sektor, en virksomhed opererer i. Kommissionen bør revidere disse standarder for bæredygtighedsrapportering, herunder standarderne for bæredygtighedsrapportering for små og mellemstore virksomheder, hvert tredje år for at tage hensyn til den relevante udvikling, herunder udviklingen inden for internationale standarder.
- (55) I direktiv 2013/34/EU kræves det ikke, at virksomheder forelægger deres ledelsesberetninger i et digitalt format, hvilket hindrer søgbarheden og anvendeligheden af de rapporterede oplysninger. Brugere af bæredygtighedsoplysninger forventer i stigende grad, at sådanne oplysninger er søgbare, sammenlignelige og maskinlæsbare i digitale formater. Medlemsstaterne bør kunne kræve, at virksomheder, der er omfattet af kravene om bæredygtighedsrapportering i direktiv 2013/34/EU, stiller deres ledelsesberetninger gratis til rådighed for offentligheden på deres websteder. Digitalisering skaber muligheder for at udnytte oplysninger mere effektivt og rummer potentiale for betydelige omkostningsbesparelser for både brugere og virksomheder. Digitalisering gør det også muligt at centralisere data på EU- og medlemsstatsniveau i et åbent og tilgængeligt format, der letter læsning og muliggør sammenligning af data. Der bør derfor stilles krav om, at virksomheder udarbejder deres ledelsesberetninger i det elektroniske rapporteringsformat, som er fastlagt i artikel 3 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/815⁽³³⁾, og opmærker deres bæredygtighedsoplysninger, herunder de oplysninger, der er pligt til at offentliggøre i henhold til artikel 8 i forordning (EU) 2020/852, i overensstemmelse med det elektroniske rapporteringsformat, der er fastlagt i delegeret forordning (EU) 2019/815, når dette er fastlagt.

Det vil være nødvendigt med et digitalt klassificeringssystem for Unionens standarder for bæredygtighedsrapportering for at gøre det muligt at tage de rapporterede oplysninger i overensstemmelse med disse standarder for bæredygtighedsrapportering. Disse krav bør indgå i det digitaliseringsarbejde, som Kommissionen bebudede i sin meddelelse af 19. februar 2020 med titlen »En europæisk strategi for data« og i dens meddelelse af 24. september 2020 med titlen »En strategi for digital finans for EU«. Disse krav vil også supplere oprettelsen af et fælles europæisk adgangspunkt (ESAP) for offentlige virksomhedsoplysninger som foreslået i Kommissionens meddelelse af 24. september 2020 med titlen »En kapitalmarkedsunion for mennesker og virksomheder — ny handlingsplan«, som også omhandler behovet for sammenlignelige oplysninger i et digitalt format.

- (56) For at gøre det muligt at medtage de rapporterede bæredygtighedsoplysninger i ESAP bør medlemsstaterne sikre, at virksomheder, hvis værdipapirer ikke er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, offentliggør deres ledelsesberetning, herunder bæredygtighedsrapportering, i det elektroniske rapporteringsformat, som er fastlagt i artikel 3 i delegeret forordning (EU) 2019/815.
- (57) I henhold til artikel 19a, stk. 4, i direktiv 2013/34/EU kan medlemsstaterne undtage virksomheder fra at medtage den ikkefinansielle redegørelse, der kræves i henhold til nævnte direktivs artikel 19a, stk. 1, i ledelsesberetningen. Medlemsstaterne har mulighed for at gøre dette, hvis den pågældende virksomhed udarbejder en særskilt rapport, som offentliggøres sammen med ledelsesberetningen i overensstemmelse med artikel 30 i nævnte direktiv, eller hvis rapporten gøres offentligt tilgængelig på virksomhedens websted inden for en rimelig tidsfrist, som ikke må være længere end seks måneder efter balancetidspunktet, og der henvises til den i ledelsesberetningen. Den samme mulighed findes for den konsoliderede ikkefinansielle redegørelse omhandlet i direktiv 2013/34/EU. 20 medlemsstater har gjort brug af denne mulighed. Muligheden for at offentliggøre en særskilt rapport er imidlertid til hinder for tilgængeligheden af oplysninger, der forbinder finansielle oplysninger med oplysninger om bæredygtighedsspørgsmål. Den hindrer også søgbarheden og tilgængeligheden af oplysninger for brugere, navnlig investorer, der er interesserede i både finansielle oplysninger og bæredygtighedsoplysninger. Eventuelle forskellige offentliggø-

⁽³³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/815 af 17. december 2018 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder om præcisering af et fælles elektronisk rapporteringsformat (EUT L 143 af 29.5.2019, s. 1).

relsestider for finansielle oplysninger og bæredygtighedsoplysninger forværrer dette problem. Offentliggørelse i en særskilt rapport kan også internt og eksternt give indtryk af, at bæredygtighedsoplysninger tilhører en kategori af mindre relevante oplysninger, hvilket kan have en negativ indvirkning på, hvor pålidelige oplysningerne opfattes som værende. Virksomheder bør derfor rapportere bæredygtighedsoplysninger i et tydeligt identificerbart særskilt afsnit i ledelsesberetningen, og medlemsstaterne bør ikke længere kunne undtage virksomheder fra forpligtelsen til at medtage oplysninger om bæredygtighedsspørgsmål i ledelsesberetningen.

En sådan forpligtelse vil også bidrage til at præcisere de nationale kompetente myndigheders rolle i tilsynet med bæredygtighedsrapportering som en del af ledelsesberetningen udarbejdet i overensstemmelse med direktiv 2004/109/EF. Virksomheder, der er forpligtet til at rapportere bæredygtighedsoplysninger, bør desuden under ingen omstændigheder undtages fra forpligtelsen til at offentliggøre ledelsesberetningen, da det er vigtigt at sikre, at bæredygtighedsoplysninger er offentligt tilgængelige.

- (58) I henhold til artikel 20 i direktiv 2013/34/EU skal virksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, medtage en redegørelse for virksomhedsledelsen i deres ledelsesberetning, som bl.a. skal indeholde en beskrivelse af mangfoldighedspolitikken, der anvendes i forbindelse med virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer. I henhold til artikel 20 i direktiv 2013/34/EU har virksomheder fleksibilitet til at beslutte, hvilke aspekter af mangfoldighed de rapporterer om. De er ikke udtrykkeligt forpligtede til at medtage oplysninger om særlige aspekter af mangfoldighed. For at gøre fremskridt med hensyn til at opnå en mere ligelig kønsfordeling i den økonomiske beslutningstagning er det vigtigt at sikre, at virksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, altid rapporterer om deres politikker for kønsdiversitet og gennemførelsen heraf. For at undgå unødvendige administrative byrder bør sådanne virksomheder imidlertid have mulighed for at rapportere nogle af de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 20 i direktiv 2013/34/EU, sammen med andre bæredygtighedsoplysninger. Hvis de beslutter sig for at gøre dette, bør redegørelsen for virksomhedsledelse indeholde en henvisning til virksomhedens bæredygtighedsrapportering, og de oplysninger, der er krævet i henhold til artikel 20 i direktiv 2013/34/EU, bør fortsat være underlagt de krav om erklæring, der gælder for redegørelsen for virksomhedsledelse.
- (59) I henhold til artikel 33 i direktiv 2013/34/EU skal medlemsstaterne sikre, at medlemmerne af en virksomheds administrations-, ledelses- og tilsynsorganer kollektivt har ansvar for at sikre, at årsregnskaberne, de konsoliderede regnskaber, ledelsesberetningerne, de konsoliderede ledelsesberetninger, redegørelserne for virksomhedsledelse og de konsoliderede redegørelser for virksomhedsledelse udarbejdes og offentliggøres i overensstemmelse med kravene i nævnte direktiv. Dette kollektive ansvar bør udvides til de digitaliseringskrav, der er fastsat i delegeret forordning (EU) 2019/815, til kravet om at overholde Unionens standarder for bæredygtighedsrapportering og til kravene om at opmærke bæredygtighedsrapportering.
- (60) Revisionserhvervet skelner mellem erklæringsopgaver med begrænset sikkerhed og erklæringsopgaver med høj grad af sikkerhed. Konklusionen af en erklæringsopgave med begrænset sikkerhed er normalt en negativt udtrykt konklusion om, at der ikke er konstateret forhold, som giver anledning til at konkludere, at der er tale om væsentlige ukorrekte angivelser. I en erklæringsopgave med begrænset sikkerhed udfører revisoren færre test end i forbindelse med en erklæringsopgave med høj grad af sikkerhed. En erklæringsopgave med begrænset sikkerhed kræver derfor mindre arbejde end en erklæringsopgave med høj grad af sikkerhed. Omfanget af arbejde i forbindelse med en erklæringsopgave med høj grad af sikkerhed indebærer omfattende procedurer, herunder overvejelser om den rapporterende virksomheds interne kontrol og substanstest, og er derfor betydeligt større end ved en erklæringsopgave med begrænset sikkerhed.

Konklusionen af en erklæringsopgave med høj grad af sikkerhed er normalt en positivt udtrykt konklusion, og resultatet er en erklæring om målingen af emnet i forhold til tidligere fastsatte kriterier. I henhold til direktiv 2013/34/EU skal medlemsstaterne sikre, at revisoren eller revisionsfirmaet kontrollerer, om den ikke-finansielle redegørelse eller den særskilte rapport er blevet udarbejdet. Det kræves ikke, at en uafhængig udbyder af erklæringsydelser kontrollerer oplysningerne, selv om medlemsstaterne gives mulighed for at kræve en sådan kontrol, hvis de ønsker det. Det forhold, at der ikke stilles krav om erklæring vedrørende bæredygtighedsrapportering, i modsætning til kravet om, at revisoren foretager lovpligtig revision baseret på en erklæringsopgave med høj grad af sikkerhed, vil true troværdigheden af de fremlagte bæredygtighedsoplysninger, og de tilsigtede bruges

behov for disse oplysninger vil derfor ikke blive opfyldt. Selv om målet er at have samme grad af sikkerhed for finansiell rapportering og for bæredygtighedsrapportering, skaber manglen på en fælles aftalt standard for erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering en risiko for forskellige opfattelser af og forventninger til, hvad en erklæringsopgave med høj grad af sikkerhed omfatter vedrørende forskellige kategorier af bæredygtighedsoplysninger, navnlig med hensyn til fremadrettede og kvalitative oplysninger.

Der bør derfor overvejes en progressiv tilgang til at øge graden af sikkerhed, der kræves for bæredygtighedsoplysninger, først med en forpligtelse for revisoren eller revisionsfirmaet til at afgive udtalelse om bæredygtighedsrapporteringens overensstemmelse med EU-krav på grundlag af en erklæringsopgave med begrænset sikkerhed. Denne udtalelse bør omfatte bæredygtighedsrapporteringens overensstemmelse med Unionens standarder for bæredygtighedsrapportering, den proces, som virksomheden har gennemført for at identificere de oplysninger, der rapporteres om i henhold til standarderne for bæredygtighedsrapportering, og overholdelsen af kravet om opmærkning af bæredygtighedsrapportering. Revisoren bør også vurdere, om virksomhedens rapportering opfylder rapporteringskravene i artikel 8 i forordning (EU) 2020/852. For at sikre en fælles forståelse af og forventninger til, hvad en erklæringsopgave med høj grad af sikkerhed vil omfatte, bør revisoren eller revisionsfirmaet forpligtes til at afgive en udtalelse på grundlag af en erklæringsopgave med høj grad af sikkerhed om bæredygtighedsrapporteringens overensstemmelse med EU-krav, når Kommissionen vedtager standarder for erklæringsopgaver med høj grad af sikkerhed for bæredygtighedsrapportering ved hjælp af delegerede retsakter senest den 1. oktober 2028, efter en analyse med henblik på at fastslå, om det er muligt for revisorer og virksomheder med en høj grad af sikkerhed at udføre erklæringsopgaven.

Den gradvise tilgang, der går fra erklæringsopgave med begrænset sikkerhed til erklæringsopgave med høj grad af sikkerhed, vil også give mulighed for en progressiv udvikling af markedet for erklæringsopgaver om bæredygtighedsoplysninger og af virksomheders rapporteringspraksis. Endelig vil en sådan gradvis tilgang sikre, at stigningen i omkostningerne for de rapporterende virksomheder indføres gradvist, idet erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering med høj grad af sikkerhed er dyrere end erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering med begrænset sikkerhed. Virksomheder, der er underlagt krav om bæredygtighedsrapportering, bør have mulighed for at beslutte at lade en udtalelse om deres bæredygtighedsrapportering være baseret på en erklæringsopgave med høj grad af sikkerhed, hvis de ønsker det, og i så fald anses de for at have opfyldt forpligtelsen til at lade en udtalelse være baseret på en erklæringsopgave med begrænset sikkerhed. Udtalelsen baseret på en erklæringsopgave med høj grad af sikkerhed vedrørende fremadrettede oplysninger er kun en sikkerhed for, at sådanne oplysninger er udarbejdet i overensstemmelse med gældende standarder.

- (61) Revisorer eller revisionsfirmaer kontrollerer allerede årsregnskaber og ledelsesberetninger. Revisorer eller revisionsfirmaers erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering vil bidrage til at sikre sammenhæng og konsekvens mellem finansielle oplysninger og bæredygtighedsoplysninger, hvilket er særlig vigtigt for brugere af bæredygtighedsoplysninger. Der er imidlertid en risiko for yderligere koncentration af revisionsmarkedet, som kunne være en trussel for revisorerne uafhængighed og øge revisionshonorarerne eller honorarerne for erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

I betragtning af den centrale rolle, som revisorer spiller i forbindelse med erklæring om bæredygtighedsrapportering og sikring af pålidelige bæredygtighedsoplysninger, har Kommissionen meddelt, at den vil træffe foranstaltninger for yderligere at forbedre revisionskvaliteten og skabe et mere åbent og diversificeret revisionsmarked, hvilket er betingelserne for en vellykket anvendelse af dette ændringsdirektiv. Det ville desuden være ønskeligt, at virksomheder får et bredere udvalg af uafhængige udbydere af erklæringsydelser med henblik på erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Medlemsstaterne bør derfor have mulighed for at akkreditere uafhængige udbydere af erklæringsydelser i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008⁽³⁴⁾ til at afgive en udtalelse om bæredygtighedsrapporteringen, der bør offentliggøres sammen med ledelsesberetningen. Medlemsstaterne bør endvidere have mulighed for at tillade, at en anden revisor end den

⁽³⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

revisor eller de revisorer, der udfører lovpligtig revision af årsregnskaberne, afgiver en udtalelse om bæredygtighedsrapporteringen. Hvis medlemsstaterne derudover tillader, at uafhængige udbydere af erklæringsydelser udfører erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, bør medlemsstaterne samtidig tillade, at en anden revisor end den revisor eller de revisorer, der udfører den lovpligtige revision af årsregnskaberne, afgiver en udtalelse om bæredygtighedsrapporteringen.

Medlemsstaterne bør fastsætte krav, der sikrer kvaliteten af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, som udføres af uafhængige udbydere af erklæringsydelser, og sikrer, at erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering giver ensartede resultater. Alle uafhængige udbydere af erklæringsydelser bør derfor være omfattet af krav, der svarer til kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF ⁽³⁵⁾ for så vidt angår erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, samtidig med at de tilpasses til karakteristikaene for uafhængige udbydere af erklæringsydelser, som ikke udfører lovpligtig revision. Medlemsstaterne bør navnlig fastsætte tilsvarende krav med hensyn til uddannelse og eksamination, efteruddannelse, kvalitetssikringssystemer, faglig etik, uafhængighed, objektivitet, fortrolighed og tavshedspligt, udnævnelse og afskedigelse, tilrettelæggelse af arbejdet hos de uafhængige udbydere af erklæringsydelser, undersøgelser og sanktioner, og rapportering af uregelmæssigheder. Dette ville også sikre lige vilkår for alle personer og firmaer, som medlemsstaterne tillader at afgive en udtalelse om bæredygtighedsrapportering, herunder revisorer. Hvis en virksomhed indhenter en udtalelse fra en anden akkrediteret uafhængig udbyder af erklæringsydelser end revisoren om virksomhedens bæredygtighedsrapportering, bør den ikke derudover også være forpligtet til at anmode revisoren om en udtalelse om dens bæredygtighedsrapportering.

Uafhængige udbydere af erklæringsydelser, som allerede er akkrediteret af en medlemsstat til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, bør fortsat have mulighed for at gøre dette. Medlemsstaterne bør ligeledes sikre, at uafhængige udbydere af erklæringsydelser, som på anvendelsesdatoen for de nye krav til uddannelse og eksamination er i gang med at gennemføre deres akkrediteringsproces, ikke er omfattet af disse nye akkrediteringskrav, forudsat at de afslutter denne proces senest to år efter anvendelsesdatoen for disse nye krav. Medlemsstaterne bør dog sikre, at alle de uafhængige udbydere af erklæringsydelser, der er blevet akkrediteret af en medlemsstat til udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering inden for to år efter anvendelsesdatoen for de nye akkrediteringskrav, tilegner sig den nødvendige viden om bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering via efteruddannelse.

- (62) For at fremme den frie bevægelighed for tjenesteydelser bør medlemsstaterne tillade uafhængige udbydere af erklæringsydelser, der er etableret i en anden medlemsstat, at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering på deres område. Dette ville også fremme åbningen af markedet for erklæringsopgaver, selv når ikke alle medlemsstater tillader akkreditering af uafhængige udbydere af erklæringsydelser på deres område. Hvis uafhængige udbydere af erklæringsydelser udfører erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering på en værtsmedlemsstat område, bør denne værtsmedlemsstat kunne beslutte at føre tilsyn med uafhængige udbydere af erklæringsydelser i lyset af muligheden for at udnytte den gennemførte ramme for tilsyn med revisorer, der udfører erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.
- (63) Medlemsstaterne bør sikre, at når en virksomhed i henhold til EU-retten er forpligtet til at have elementer af sin bæredygtighedsrapportering verificeret af en akkrediteret uafhængig tredjepart, bør rapporten fra den akkrediterede uafhængige tredjepart gøres tilgængelig enten som bilag til ledelsesberetningen eller på enhver anden offentligt tilgængelig måde. En sådan tilgængeliggørelse af denne rapport bør ikke foregribe resultatet af udtalelsen om bæredygtighedsrapporteringen, som tredjepartskontrollen bør forblive uafhængig af. Det bør ikke medføre dobbeltarbejde mellem revisoren eller den uafhængige udbyder af erklæringsydelser, der afgiver udtalelse om bæredygtighedsrapporteringen, og den akkrediterede uafhængige tredjepart.

⁽³⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF (EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87).

- (64) Direktiv 2006/43/EF fastsætter reglerne for lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber. Det er nødvendigt at sikre, at der gælder ensartede regler for revisorens revision af regnskaber og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Direktiv 2006/43/EF bør finde anvendelse, hvor udtalelsen om bæredygtighedsrapporteringen afgives af en revisor eller et revisionsfirma.
- (65) Reglerne om godkendelse og anerkendelse af revisorer og revisionsfirmaer bør give mulighed for, at revisorer kvalificerer sig yderligere med henblik på erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Medlemsstaterne bør sikre, at revisorer, som ønsker at kvalificere sig til erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, besidder den nødvendige teoretiske viden om emner, der er relevante for erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, og kan anvende denne viden i praksis.

Derfor bør revisorer gennemgå en praktisk uddannelse af en varighed på mindst otte måneder om erklæringsopgaver om årlige og konsoliderede bæredygtighedsrapporteringer eller andre bæredygtighedsrelaterede tjenesteydelser, idet der tages hensyn til tidligere erhvervs erfaring. Revisorer, som allerede er godkendt eller anerkendt af en medlemsstat, bør dog fortsat have mulighed for at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Medlemsstaterne bør tilsvarende sikre, at fysiske personer, der er ved at gennemføre godkendelsesprocessen på datoen for anvendelsen af kravene til erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering fastsat ved dette ændringsdirektiv, ikke er underlagt disse krav, forudsat at de afslutter processen inden for de følgende to år. Medlemsstaterne bør imidlertid sikre, at revisorer, der er blevet godkendt inden to år efter datoen for anvendelsen af disse krav, og som ønsker at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, tilegner sig den nødvendige viden om bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering via efteruddannelse. Fysiske personer, der kun ønsker at blive godkendt som revisorer til lovpligtig revision, bør have mulighed for på et senere tidspunkt at kvalificere sig til også at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. For at kunne gøre dette bør sådanne personer opfylde de fornødne krav fastsat af medlemsstaten for at sikre, at de besidder den nødvendige teoretiske viden om emner, der er relevante for erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, og kan anvende denne viden i praksis.

- (66) Det bør sikres, at kravene til revisorer med hensyn til lovpligtig revision og de erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, som de udfører, er konsistente. Der bør derfor være mindst én udpeget person, som er aktivt involveret i erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering (»ledende bæredygtighedspartner«). Når revisorer udfører erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapporteringen, bør det kræves, at de afsætter tilstrækkelig tid til opgaven og tildeler tilstrækkelige ressourcer og ekspertise til, at de kan udføre deres opgaver korrekt. Honorarerne for erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering bør anføres i stamkortet for hver kunde, og der bør oprettes et opgavearkiv indeholdende oplysninger om erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering. Hvor den samme revisor udfører både den lovpligtige revision af årsregnskaber og erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapporteringen, bør det være muligt at lade opgavearkivet indgå i revisionsfilen. Krav pålagt revisorer vedrørende erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering bør dog kun finde anvendelse på de revisorer, der udfører erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.
- (67) Revisorer eller revisionsfirmaer, der udfører erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, bør besidde en høj grad af teknisk og specialiseret ekspertise inden for bæredygtighed.
- (68) Direktiv 2006/43/EF kræver, at medlemsstaterne indfører passende regler for at forhindre, at honorarerne for lovpligtig revision påvirkes eller bestemmes af levering af yderligere tjenesteydelser til den virksomhed, der revideres, eller er knyttet til betingelser af nogen art. Nævnte direktiv kræver endvidere, at medlemsstaterne sikrer, at revisorer, der udfører lovpligtig revision, overholder reglerne om faglig etik, uafhængighed, objektivitet, fortrolighed og tavshedspligt. Af hensyn til sammenhængen er det hensigtsmæssigt, at disse regler udvides til revisorer, der udfører erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

- (69) For at sikre ensartet revisionspraksis og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering af høj kvalitet i hele Unionen bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage standarder for erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering ved hjælp af delegerede retsakter. Medlemsstaterne bør have mulighed for at anvende nationale erklæringsstandarder, procedurer eller krav, så længe Kommissionen ikke har vedtaget en erklæringsstandard, der dækker samme emne. I sådanne erklæringsstandarder bør de procedurer, som revisoren skal følge for at drage konklusioner om erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, fastsættes. Kommissionen bør derfor inden 1. oktober 2026 ved hjælp af delegerede retsakter vedtage standarder for erklæringsopgaver med begrænset sikkerhed. CEAOB bør med henblik på at fremme harmonisering af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering på tværs af medlemsstaterne opfordres til at vedtage ikkebindende retningslinjer for fastlæggelse af procedurerne, der skal følges, når der afgives en udtalelse om bæredygtighedsrapporteringen, indtil Kommissionen har vedtaget en erklæringsstandard, der dækker samme emne.
- (70) Direktiv 2006/43/EF fastsætter reglerne for lovpligtig revision af en koncern. Tilsvarende regler bør opstilles for erklæringsopgaver om konsolideret bæredygtighedsrapportering.
- (71) I henhold til direktiv 2006/43/EF skal revisorer eller revisionsfirmaer fremlægge resultaterne af deres lovpligtige revision i en revisionspåtegning. Tilsvarende regler bør opstilles for erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering. Resultaterne af erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering bør fremlægges i form af en erklæring om bæredygtighedsrapporteringen. Hvor den samme revisor udfører den lovpligtige revision af årsregnskaber og erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapporteringen, bør det være muligt at lade oplysningerne om erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering indgå i revisionspåtegningen.
- (72) I henhold til direktiv 2006/43/EF skal medlemsstaterne indføre et system til kvalitetssikringskontrol af revisorer og revisionsfirmaer. For at sikre, at der også udføres kvalitetssikringskontrol af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, og at de personer, der udfører kvalitetssikringskontrol, har tilstrækkelig faglig uddannelse og relevant erfaring inden for bæredygtighedsrapportering og inden for erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, bør dette krav om at indføre et system til kvalitetssikringskontrol udvides til at omfatte erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Personer, der udfører kvalitetssikringskontrol af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, bør som en overgangsforanstaltning indtil den 31. december 2025 være undtaget fra kravet om relevant erfaring inden for bæredygtighedsrapportering og inden for erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering eller inden for andre bæredygtighedsrelaterede ydelser.
- (73) Direktiv 2006/43/EF forpligter medlemsstaterne til at indføre et undersøgelses- og sanktionssystem for revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision. Nævnte direktiv forpligter også medlemsstaterne til at tilrettelægge et effektivt system for offentligt tilsyn og sikre, at de regulermæssige rammer for offentlige tilsynssystemer muliggør et effektivt samarbejde på EU-plan vedrørende medlemsstaternes tilsynsaktiviteter. Sådanne krav bør udvides til at omfatte revisorer og revisionsfirmaer, der udfører erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, med henblik på at sikre overensstemmelse mellem undersøgelses-, sanktions- og tilsynsrammerne for revisorens arbejde med den lovpligtige revision og erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering.
- (74) Direktiv 2006/43/EF indeholder regler om udnævnelse og afskedigelse af revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision. Disse regler bør udvides til at omfatte erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering for at sikre overensstemmelse mellem de regler, der gælder for revisorens arbejde med den lovpligtige revision og erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering.
- (75) Medlemsstaterne er i henhold til artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF ⁽³⁶⁾ forpligtet til at sikre, at aktionærer i virksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, har ret til på egen hånd eller i forening at sætte punkter på dagsordenen for generalforsamlingen, forudsat at hvert af disse punkter ledsages af en begrundelse eller et beslutningsforslag til vedtagelse på generalforsamlingen, og at de har ret til at fremsætte beslutningsforslag vedrørende punkter, der er sat eller skal sættes på dagsordenen for en generalforsamling. I de tilfælde hvor disse rettigheder er betinget af, at den eller de relevante aktionærer besidder en

⁽³⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber (EUT L 184 af 14.7.2007, s. 17).

minimumsandel af virksomhedens aktiekapital, må denne minimumsandel højst svare til 5 % af aktiekapitalen. For så vidt angår erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, bør aktionærer kunne udøve retten i artikel 6 i direktiv 2007/36/EF til at fremsætte beslutningsforslag til vedtagelse på generalforsamlingen med krav om, for det første, at en akkrediteret tredjepart, som ikke tilhører samme revisionsfirma eller -netværk som den revisor eller det revisionsfirma, der udfører den lovpligtige revision, udarbejder en rapport om visse elementer af bæredygtighedsrapporteringen og, for det andet, at sådanne rapporter gøres tilgængelige for generalforsamlingen.

For så vidt angår virksomheder, der er underlagt kravene om bæredygtighedsrapportering, der indføres ved dette ændringsdirektiv, og som ikke er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 6 i direktiv 2007/36/EF, bør aktionærer, der på egen hånd eller i forening repræsenterer mere end 5 % af stemmerettighederne eller 5 % af kapitalen i virksomheden, også have ret til at fremsætte et beslutningsforslag til vedtagelse på generalforsamlingen med krav om, for det første, at en akkrediteret tredjepart, som ikke tilhører det samme revisionsfirma eller -netværk som den revisor eller det revisionsfirma, der udfører lovpligtig revision, udarbejder en rapport om visse elementer af bæredygtighedsrapporteringen og, for det andet, at sådanne rapporter gøres tilgængelige for generalforsamlingen.

- (76) Direktiv 2006/43/EF forpligter medlemsstaterne til at sikre, at hver virksomhed af interesse for offentligheden har et revisionsudvalg, og angiver udvalgets opgaver i forbindelse med den lovpligtige revision. Dette revisionsudvalg bør tildeles visse opgaver i forbindelse med erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering. Disse opgaver bør omfatte en forpligtelse til at underrette administrations- eller tilsynsorganet i virksomheden af interesse for offentligheden om resultatet af erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering og til at forklare, hvordan revisionsudvalget har bidraget til integriteten af bæredygtighedsrapporteringen, og hvad revisionsudvalgets rolle var i den proces. Medlemsstaterne bør kunne tillade, at de opgaver, der pålægges revisionsudvalget vedrørende bæredygtighedsrapportering og vedrørende erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, udføres af administrations- eller tilsynsorganet som helhed eller af et hertil udpeget organ, der er oprettet af administrations- eller tilsynsorganet.
- (77) Direktiv 2006/43/EF indeholder krav om registrering af og tilsyn med tredjelandsrevisorer og -revisionsfirmaer. For at sikre, at der findes en sammenhængende ramme for revisorers arbejde med både den lovpligtige revision og erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, bør disse krav udvides til erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering.
- (78) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 ⁽³⁷⁾ finder anvendelse på revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden. For at sikre revisors uafhængighed ved udførelsen af en lovpligtig revision fastsætter nævnte forordning en grænse for honorarer for andre ydelser, som vedkommende må modtage. Det er vigtigt at præcisere, at erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering ikke bør medregnes i beregningen af denne grænse. Endvidere er udførelse af visse ikkerevisionsydelser i bestemte perioder, når revisoren udfører den lovpligtige revision, forbudt i henhold til forordning (EU) nr. 537/2014. Ydelser i forbindelse med udarbejdelse af bæredygtighedsrapportering, herunder konsulentysdelser, bør også forbydes i den periode, der er fastsat i forordning (EU) nr. 537/2014. Forbuddet mod ydelse af sådanne tjenester bør gælde i alle tilfælde, hvor revisoren udfører lovpligtig revision af regnskaber.

Visse ikkerevisionsydelser bør med henblik på at sikre revisors uafhængighed ligeledes forbydes, når vedkommende udfører erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. I henhold til forordning (EU) nr. 537/2014 skal revisorerne underrette den reviderede virksomhed om uregelmæssigheder og under visse omstændigheder underrette de myndigheder, som medlemsstaterne har udpeget til at undersøge sådanne uregelmæssigheder. En sådan forpligtelse bør også udvides, alt efter hvad der er relevant, til revisorer og revisionsfirmaer med hensyn til disses erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering for virksomheder af interesse for offentligheden.

⁽³⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2005/909/EF (EUT L 158 af 27.5.2014, s. 77).

- (79) I henhold til direktiv 2004/109/EF har de nationale tilsynsmyndigheder til opgave at sikre, at virksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, overholder kravene til virksomheders rapportering. I nævnte direktivs artikel 4 angives årsrapportens indhold, men der mangler en udtrykkelig henvisning til artikel 19a og 29a i direktiv 2013/34/EU, der kræver udarbejdelse af en ikke-finansiell redegørelse og en konsolideret ikke-finansiell redegørelse. Som en konsekvens heraf har de nationale kompetente myndigheder i nogle medlemsstater ikke retligt mandat til at føre tilsyn med disse ikke-finansielle redegørelser, navnlig hvor disse ikke-finansielle redegørelser offentliggøres i en særskilt beretning uden for årsrapporten, hvilket medlemsstaterne i øjeblikket kan tillade. Det er derfor nødvendigt i artikel 4, stk. 5, i direktiv 2004/109/EF at indsætte en henvisning til bæredygtighedsrapportering. Det er også nødvendigt at kræve, at udstederens ansvarlige personer i årsrapporten erklærer, at ledelsesberetningen efter deres bedste overbevisning er udarbejdet i overensstemmelse med standarderne for bæredygtighedsrapportering.

I betragtning af den nye karakter af kravene om bæredygtighedsrapportering bør ESMA desuden udstede retningslinjer til de nationale kompetente myndigheder med henblik på at fremme et ensartet tilsyn med bæredygtighedsrapportering udført af udstedere omfattet af direktiv 2004/109/EF. Disse retningslinjer bør kun finde anvendelse på tilsyn med virksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen.

- (80) For at præcisere kravene fastsat i dette ændringsdirektiv bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår at opstille standarder for erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering og fastsætte standarder for erklæring om bæredygtighedsrapportering. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽³⁸⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (81) Kommissionen bør forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af dette ændringsdirektiv, bl.a. indeholdende følgende: en vurdering af indfrielsen af ændringsdirektivs mål, herunder konvergens af rapporteringspraksisser mellem medlemsstaterne; en vurdering af antallet af små og mellemstore virksomheder, der frivilligt anvender standarder for bæredygtighedsrapportering; en vurdering af, hvorvidt og hvordan omfanget af rapporteringskravene bør udvides yderligere, navnlig i relation til små og mellemstore virksomheder og tredjelandsvirksomheder, der opererer direkte på Unionens indre marked uden en dattervirksomhed eller en filial på Unionens område; en vurdering af gennemførelsen af de med dette ændringsdirektiv indførte rapporteringskrav for dattervirksomheder og filialer af tredjelandsvirksomheder, inklusive en vurdering af antallet af tredjelandsvirksomheder, der har en dattervirksomhed eller en filial, der er underlagt rapporteringskrav i henhold til direktiv 2013/34/EU; en vurdering af håndhævelsesmekanismen og de relevante tærskler, der er fastsat i direktiv 2013/34/EU; en vurdering af, hvorvidt og hvordan der sikres adgang for personer med handicap til bæredygtighedsrapportering offentliggjort af virksomheder, der er omfattet af dette ændringsdirektivs anvendelsesområde.

Rapporten om gennemførelsen af dette ændringsdirektiv bør offentliggøres senest den 30. april 2029 og derefter hvert tredje år og bør, hvis det er hensigtsmæssigt, ledsages af lovforslag. Kommissionen bør senest den 31. december 2028 gennemgå og aflægge rapport om graden af koncentration inden for markedet for bæredygtighedserklæring. Gennemgangen bør tage hensyn til nationale ordninger, der er gældende for uafhængige udbydere af erklæringsydelser, og vurdere, hvorvidt og i hvilket omfang sådanne nationale ordninger bidrager til at åbne markedet for erklæringsydelser. Kommissionen bør senest den 31. december 2028 vurdere mulige retlige foranstaltninger til at sikre effektiv diversificering af markedet for bæredygtighedserklæring og hensigtsmæssig kvalitet af bæredygtighedsrapportering. Rapporten om graden af koncentration inden for markedet for bæredygtighedserklæring bør forelægges Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. december 2028 og bør, hvis det er hensigtsmæssigt, ledsages af lovforslag.

⁽³⁸⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (82) Målene for dette ændringsdirektiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette ændringsdirektiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (83) Forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (84) ECB er blevet hørt og afgav en udtalelse den 7. september 2021 —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændring af direktiv 2013/34/EU

I direktiv 2013/34/EU foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 tilføjes følgende stykker:

»3. De samordningsforanstaltninger, der er foreskrevet i dette direktivs artikel 19a, 29a, 29d, 30 og 33, artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), stk. 2 og 3, og artikel 51, finder også anvendelse på medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende følgende virksomheder, uanset deres retlige form, forudsat at de er store virksomheder eller små og mellemstore virksomheder, undtagen mikrovirksomheder, som er virksomheder af interesse for offentligheden som defineret i dette direktivs artikel 2, nr. 1), litra a):

- a) forsikringsselskaber i den i artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 91/674/EØF (*) anvendte betydning
- b) kreditinstitutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (**).

Medlemsstaterne kan vælge ikke at anvende de i dette stykkes første afsnit omhandlede samordningsforanstaltninger på de virksomheder, der er anført i artikel 2, stk. 5, nr. 2)-23), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU (***).

4. De samordningsforanstaltninger, der er foreskrevet i artikel 19a, 29a og 29d, finder ikke anvendelse på de finansielle produkter, der er omhandlet i artikel 2, nr. 12), litra b) og f), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 (****).

5. Samordningsforanstaltningerne i artikel 40a-40d finder ligeledes anvendelse på medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende dattervirksomheder og filialer af virksomheder, der ikke henhører under en medlemsstats ret, men som har en retlig form, der kan sammenlignes med de virksomhedsformer, der er opført i bilag I.

(*) Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 om forsikringsselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 374 af 31.12.1991, s. 7).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

(***) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

(****) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (EUT L 317 af 9.12.2019, s. 1).«

2) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) Nr. 5) affattes således:

»5) »nettoomsætning«: provenu fra salg af produkter og tjenesteydelser med fradrag af herpå ydede prisnedslag samt af merværdiafgift og anden skat, der er direkte forbundet med omsætningen; for forsikringsselskaber omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 3, første afsnit, litra a), defineres »nettoomsætning« dog i overensstemmelse med artikel 35 og artikel 66, nr. 2), i Rådets direktiv 91/674/EØF (*); for kreditinstitutter omhandlet i nærværende direktivs artikel 1, stk. 3, første afsnit, litra b), defineres »nettoomsætning« i overensstemmelse med artikel 43, stk. 2, litra c), i Rådets direktiv 86/635/EØF (**); og for virksomheder omfattet af anvendelsesområdet for nærværende direktivs artikel 40a, stk. 1, forstås ved »nettoomsætning« provenuet som defineret ved eller i den forstand, der fremgår af rammerne for rapportering af finansielle oplysninger, på grundlag af hvilke virksomhedens regnskaber udarbejdes;

(*) Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 om forsikringsselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 374 af 31.12.1991, s. 7).

(**) Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1).«

b) Følgende numre tilføjes:

»17) »bæredygtighedsspørgsmål«: miljømæssige og sociale faktorer, menneskerettighedsfaktorer og ledelsesmæssige faktorer, herunder bæredygtighedsfaktorer som defineret i artikel 2, nr. 24), i forordning (EU) 2019/2088

18) »bæredygtighedsrapportering«: rapportering af oplysninger vedrørende bæredygtighedsspørgsmål i overensstemmelse med artikel 19a, 29a og 29d

19) »immaterielle nøgleressourcer«: ressourcer uden fysisk substans, som virksomhedens forretningsmodel i afgørende grad afhænger af, og som er en kilde til virksomhedens værdiskabelse

20) »uafhængig udbyder af erklæringsydelser«: et overensstemmelsesvurderingsorgan, der er akkrediteret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 (*) med henblik på den specifikke overensstemmelsesvurderingsaktivitet, der er omhandlet i dette direktivs artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).«

3) I artikel 19, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»Store virksomheder og små og mellemstore virksomheder, undtagen mikrovirksomheder, som er virksomheder af interesse for offentligheden som defineret i artikel 2, nr. 1), litra a), skal medtage oplysninger om immaterielle nøgleressourcer og redegøre for, hvordan virksomhedens forretningsmodel grundlæggende afhænger af sådanne ressourcer, og for, hvorledes sådanne ressourcer er en kilde til værdiskabelse for virksomheden.«

4) Artikel 19a affattes således:

»Artikel 19a

Bæredygtighedsrapportering

1. Store virksomheder og små og mellemstore virksomheder, undtagen mikrovirksomheder, som er virksomheder af interesse for offentligheden som defineret i artikel 2, nr. 1), litra a), skal i ledelsesberetningen medtage oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og oplysninger, der er nødvendige for at forstå, hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation.

Oplysningerne omhandlet i første afsnit skal tydeligt kunne identificeres i ledelsesberetningen ved hjælp af et særskilt afsnit i denne.

2. Oplysningerne omhandlet i stk. 1 skal omfatte:

a) en kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og -strategi, herunder:

i) virksomhedens forretningsmodels og -strategis modstandsdygtighed over for risici i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål

ii) virksomhedens muligheder vedrørende bæredygtighedsspørgsmål

iii) virksomhedens planer, herunder gennemførelsestiltag og hertil hørende finansierings- og investeringsplaner, for at sikre, at dens forretningsmodel og -strategi er forenelige med overgangen til en bæredygtig økonomi og med begrænsningen af den globale opvarmning til 1,5 °C i overensstemmelse med Parisaftalen inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer vedtaget den 12. december 2015 (»Parisaftalen«) og med målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 (*) og, hvor det er relevant, virksomhedens eksponering for kul-, olie- og gasrelaterede aktiviteter

iv) hvordan virksomhedens forretningsmodel og -strategi tager hensyn til virksomhedens interessenters interesser og til virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål

v) hvordan virksomhedens strategi er blevet gennemført med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål

b) en beskrivelse af de tidsfæstede mål vedrørende bæredygtighed, som virksomheden har fastsat, herunder, hvor det er hensigtsmæssigt, absolutte mål for reduktion af drivhusgasemission i hvert fald for 2030 og 2050, en beskrivelse af virksomhedens fremskridt med hensyn til at nå disse mål og en tilkendegivelse af, hvorvidt virksomhedens mål vedrørende miljømæssige faktorer er baseret på definitiv videnskabelig dokumentation

c) en beskrivelse af den rolle, som virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer spiller med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, og af deres ekspertise og færdigheder med henblik på at varetage denne rolle eller af den adgang sådanne organer har til sådan ekspertise og sådanne færdigheder

d) en beskrivelse af virksomhedens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål

e) oplysninger om, hvorvidt der foreligger incitamentsordninger tilknyttet bæredygtighedsspørgsmål, som tilbydes medlemmer af administrations-, ledelses- og tilsynsorganerne

f) en beskrivelse af:

i) due diligence-procedurer, der er gennemført af virksomheden med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, hvor det er relevant i tråd med EU-krav til virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure

ii) de væsentligste aktuelle eller potentielle negative indvirkninger vedrørende virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde, tiltag til at identificere og overvåge disse indvirkninger og andre negative indvirkninger, som virksomheden er påkrævet at identificere i henhold til andre EU-krav til virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure

iii) eventuelle tiltag, der er taget af virksomheden, for at forebygge, afbøde, afhjælpe eller standse aktuelle eller potentielle negative indvirkninger og resultatet af sådanne tiltag

g) en beskrivelse af de væsentligste risici for virksomheden vedrørende bæredygtighedsspørgsmål, herunder en beskrivelse af virksomhedens væsentligste afhængigheder for så vidt angår disse spørgsmål, og hvordan virksomheden styrer disse risici

h) indikatorer, som er relevante for oplysningerne omhandlet i litra a)-g).

Virksomheder skal indberette den procedure, der er gennemført for at identificere de oplysninger, som de har medtaget i ledelsesberetningen i overensstemmelse med denne artikels stk. 1. Oplysningerne anført i dette stykkes første afsnit skal omfatte oplysninger vedrørende kort-, mellem- og langsigtede horisonter, alt efter hvad der er relevant.

3. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, skal i givet fald indeholde oplysninger om virksomhedens egne aktiviteter og om dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde.

Virksomheden skal i de første tre år efter datoen for anvendelsen af de foranstaltninger, som medlemsstaterne skal vedtage i henhold til artikel 5, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 (**), og i tilfælde af, at ikke alle de fornødne oplysninger om værdikæden foreligger, redegøre for de bestræbelser, den gør sig for at fremskaffe de fornødne oplysninger om dens værdikæde, for grundene til, at ikke alle de fornødne oplysninger er blevet fremskaffet, og dens planer for fremskaffelse af de fornødne oplysninger i fremtiden.

De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, skal i givet fald også indeholde henvisninger til og yderligere forklaringer på de andre oplysninger, der er medtaget i ledelsesberetningen i overensstemmelse med artikel 19, og de beløb, der er anført i årsregnskabet.

Medlemsstaterne kan tillade, at oplysninger vedrørende truende udvikling eller anliggender under forhandling udelades i undtagelsestilfælde, når det er den behørigt begrundede holdning hos medlemmerne af virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer, der handler inden for de beføjelser, der er tillagt dem efter national ret, og kollektivt har ansvar for holdningen, at offentliggørelsen af sådanne oplysninger vil være til væsentlig skade for virksomhedens handelsmæssige position, forudsat at en sådan udeladelse ikke forhindrer en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling, resultat og situation og dens aktivitets påvirkning.

4. Virksomheder skal rapportere de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1-3, i overensstemmelse med de standarder for bæredygtighedsrapportering, der er vedtaget i henhold til artikel 29b.

5. Virksomhedens ledelse skal underrette arbejdstagerrepræsentanterne på behørigt niveau og med disse drøfte de relevante oplysninger og midlerne til at fremskaffe og verificere bæredygtighedsoplysninger. Arbejdstagerrepræsentanternes holdning skal i givet fald videregives til de relevante administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer.

6. Uanset denne artikels stk. 2-4, og uden at det berører denne artikels stk. 9 og 10, kan små og mellemstore virksomheder omhandlet i denne artikels stk. 1, små og ikkekomplekse institutter defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 145), i forordning (EU) nr. 575/2013, captive-forsikringselskaber defineret i artikel 13, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF (***) og captive-genforsikringsselskaber defineret i nævnte direktivs artikel 13, nr. 5), begrænse deres bæredygtighedsrapportering til følgende oplysninger:

- a) en kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og -strategi
- b) en beskrivelse af virksomhedens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål
- c) virksomhedens væsentligste aktuelle eller potentielle negative indvirkninger på bæredygtighedsspørgsmål og eventuelle tiltag, der er taget for at identificere, overvåge, forebygge, afbøde eller afhjælpe sådanne aktuelle eller potentielle negative indvirkninger
- d) de væsentligste risici for virksomheden vedrørende bæredygtighedsspørgsmål og hvordan virksomheden håndterer disse risici
- e) nøgleindikatorer, som er nødvendige for oplysningerne omhandlet i litra a)-d).

Små og mellemstore virksomheder, små og ikkekomplekse institutter og captive-forsikrings- og -genforsikringselskaber, der gør brug af undtagelsen i første afsnit, skal rapportere i overensstemmelse med standarderne for bæredygtighedsrapportering for små og mellemstore virksomheder omhandlet i artikel 29c.

7. For regnskabsår, der begynder inden den 1. januar 2028, kan små og mellemstore virksomheder, som er virksomheder af interesse for offentligheden som defineret i artikel 2, nr. 1), litra a), uanset nærværende artikels stk. 1, beslutte ikke at lade de oplysninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, indgå i deres ledelsesberetninger. I sådanne tilfælde skal virksomhederne ikke desto mindre kort angive i sin ledelsesberetning, hvorfor bæredygtighedsrapporteringen ikke er medtaget.

8. Virksomheder, der opfylder kravene i nærværende artikels stk. 1-4, og virksomheder, der er gør brug af undtagelsen i nærværende artikels stk. 6, anses for at have opfyldt kravet i artikel 19, stk. 1, tredje afsnit.

9. En virksomhed, som er dattervirksomhed, er, under forudsætning af at betingelserne i dette stykkes andet afsnit er opfyldt, undtaget fra forpligtelserne i denne artikels stk. 1-4 (»den undtagne dattervirksomhed«), hvis en sådan virksomhed og dens dattervirksomheder er medtaget i den konsoliderede ledelsesberetning for en modervirksomhed, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 29 og 29a. En virksomhed, der er en dattervirksomhed af en modervirksomhed, der er etableret i et tredjeland, er også undtaget fra forpligtelserne i nærværende artikels stk. 1-4, hvor en sådan virksomhed og dens dattervirksomheder er medtaget i den konsoliderede bæredygtighedsrapportering for den pågældende modervirksomhed, der er etableret i et tredjeland, og hvor denne konsoliderede bæredygtighedsrapportering udføres i overensstemmelse med de standarder for bæredygtighedsrapportering, der er vedtaget i henhold til artikel 29b eller på en måde, der er ækvivalent med disse standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat ved en gennemførelsesretsakt om ækvivalensen af standarder for bæredygtighedsrapportering vedtaget i henhold til artikel 23, stk. 4, tredje afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF (****).

Undtagelsen i første afsnit er underlagt følgende betingelser:

a) Ledelsesberetningen for den undtagne dattervirksomhed skal indeholde samtlige følgende oplysninger:

i) navn og hjemsted for den modervirksomhed, der rapporterer oplysninger på koncernniveau i overensstemmelse med denne artikel eller på en måde, der er ækvivalent med standarderne for bæredygtighedsrapportering vedtaget i henhold til dette direktivs artikel 29b, som fastsat i overensstemmelse med en gennemførelsesretsakt om ækvivalensen af standarder for bæredygtighedsrapportering vedtaget i henhold til artikel 23, stk. 4, tredje afsnit, i direktiv 2004/109/EF

ii) internetlinks til modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning eller i givet fald til modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering som omhandlet i dette stykkes første afsnit, og til den udtalelse om bæredygtighedsrapportering, der er omhandlet i dette direktivs artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), eller til den udtalelse om bæredygtighedsrapportering, der er omhandlet i nærværende afsnits litra b)

iii) oplysningen om, at virksomheden er undtaget fra forpligtelserne i denne artikels stk. 1-4.

b) Hvis modervirksomheden er etableret i et tredjeland, skal dens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og udtalelsen om den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, fremsat af en eller flere personer eller firmaer, der er autoriseret til at afgive en udtalelse om bæredygtighedsrapporteringen i henhold til den nationale ret, som den pågældende modervirksomhed henhører under, offentliggøres i overensstemmelse med dette direktivs artikel 30 og med den medlemsstats nationale ret, som den undtagne dattervirksomhed henhører under.

c) Hvis modervirksomheden er etableret i et tredjeland, skal de oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 (*****) vedrørende aktiviteter udført af den undtagne dattervirksomhed, der er etableret i Unionen, og dens dattervirksomheder, inkluderes i ledelsesberetningen fra den undtagne dattervirksomhed eller i den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, der udføres af den i et tredjeland etablerede modervirksomhed.

Den medlemsstat, under hvis nationale ret den undtagne dattervirksomhed henhører, kan stille krav om, at modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning eller i givet fald konsoliderede bæredygtighedsrapportering offentliggøres på et sprog, som medlemsstaten godtager, og at der drages omsorg for eventuel fornøden oversættelse til et sådant sprog. Hvis oversættelsen ikke er attesteret, skal en erklæring herom vedlægges.

Virksomheder, der er undtaget fra forpligtelsen til at udarbejde en ledelsesberetning i henhold til artikel 37, er ikke forpligtet til at fremlægge de oplysninger, der er omhandlet i dette stykkes andet afsnit, litra a), nr. i)-iii), forudsat sådanne virksomheder fremlægger en konsolideret ledelsesberetning i overensstemmelse med artikel 37.

Med henblik på dette stykkes første afsnit og såfremt artikel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013 finder anvendelse, behandles kreditinstitutter, der er omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 3, første afsnit, litra b), som er fast tilknyttet et centralt organ, der kontrollerer dem på de betingelser, der er fastsat i artikel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013, som dattervirksomheder af dette centrale organ.

Med henblik på dette stykkes første afsnit behandles forsikringsselskaber, der er omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 3, første afsnit, litra a), som er en del af en koncern på grundlag af en finansiell tilknytning som omhandlet i artikel 212, stk. 1, litra c), nr. ii), i direktiv 2009/138/EF, og som er underlagt koncerntilsyn i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 213, stk. 2, litra a)-c), som dattervirksomheder af den pågældende koncerns modervirksomhed.

10. Den i stk. 9 fastsatte undtagelse finder også anvendelse på virksomheder af interesse for offentligheden, som er underlagt kravene i denne artikel, med undtagelse af store virksomheder af interesse for offentligheden som defineret i dette direktivs artikel 2, nr. 1), litra a).

- (*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).
- (**) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering (EUT L 322 af 16.12.2022, s. 15).
- (***) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).
- (****) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38).
- (*****) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).«

5) I artikel 20, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Litra g) affattes således:

»g) en beskrivelse af mangfoldighedspolitikken, der anvendes i forbindelse med virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer for så vidt angår køn og andre aspekter såsom alder, handicap eller uddannelsesmæssige og erhvervmæssige baggrunde, målene for denne mangfoldighedspolitik, hvordan den er blevet gennemført, og resultaterne i rapporteringsperioden. Hvis der ikke anvendes en sådan politik, skal redegørelsen indeholde en forklaring på, hvorfor det forholder sig således.«

b) Følgende afsnit tilføjes:

»Virksomheder, der er omfattet af artikel 19a, anses for at have opfyldt forpligtelsen i dette stykkes første afsnit, litra g), hvor de medtager de oplysninger, der kræves i henhold til disse litraer, som en del af deres bæredygtighedsrapportering, og en henvisning dertil indføres i den konsoliderede redegørelse for virksomhedsledelse.«

6) I artikel 23 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 4 affattes litra b) således:

»b) det i litra a) nævnte konsoliderede regnskab og den konsoliderede ledelsesberetning for den større helhed af virksomheder udarbejdes af modervirksomheden for denne helhed i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, som modervirksomheden henhører under, i overensstemmelse med dette direktiv med undtagelse af kravene i artikel 29a eller i overensstemmelse med internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1606/2002«.

b) I stk. 8 affattes litra b, nr. i), således:

»i) i overensstemmelse med dette direktiv med undtagelse af kravene i artikel 29a«.

c) I stk. 8 affattes litra b, nr. iii), således:

»iii) på en måde, som er ligeværdig med konsoliderede regnskaber og konsoliderede ledelsesberetninger, der er udarbejdet i overensstemmelse med dette direktiv med undtagelse af kravene i artikel 29a, eller«.

7) Artikel 29a affattes således:

»Artikel 29a

Konsolideret bæredygtighedsrapportering

1. Modervirksomheder i store koncerner som omhandlet i artikel 3, stk. 7, skal i deres konsoliderede ledelsesberetning medtage oplysninger, der er nødvendige for at forstå koncernens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og oplysninger, der er nødvendige for at forstå, hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker koncernens udvikling, resultat og situation.

Oplysningerne omhandlet i første afsnit skal tydeligt kunne identificeres i den konsoliderede ledelsesberetning ved hjælp af et særskilt afsnit i denne.

2. Oplysningerne omhandlet i stk. 1 skal omfatte:

a) en kort beskrivelse af koncernens forretningsmodel og -strategi, herunder:

i) koncernens forretningsmodels og -strategis modstandsdygtighed over for risici i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål

ii) koncernens muligheder vedrørende bæredygtighedsspørgsmål

iii) koncernens planer, herunder gennemførelsestiltag og hertil hørende finansierings- og investeringsplaner, for at sikre, at dens forretningsmodel og -strategi er forenelige med overgangen til en bæredygtig økonomi og med begrænsningen af den globale opvarmning til 1,5 °C i overensstemmelse med Parisaftalen og med målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 som fastsat i forordning (EU) 2021/1119 og, hvor det er relevant, koncernens eksponering for kul-, olie- og gasrelaterede aktiviteter

iv) hvordan koncernens forretningsmodel og -strategi tage hensyn til koncernens interessenteres interesser og til koncernens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål

v) hvordan koncernens strategi er blevet gennemført med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål

b) en beskrivelse af de tidsfæstede mål vedrørende bæredygtighed, som koncernen har fastsat, herunder, hvor det er hensigtsmæssigt, absolutte mål for reduktion af drivhusgasemission, i hvert fald for 2030 og 2050, en beskrivelse af koncernens fremskridt med hensyn til at nå disse mål, og en tilkendegivelse af, hvorvidt koncernens mål vedrørende miljømæssige faktorer er baseret på definitiv videnskabelig dokumentation

c) en beskrivelse af den rolle, som virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer spiller med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, og af deres ekspertise og færdigheder med henblik på at varetage denne rolle eller af den adgang sådanne organer har til sådan ekspertise og sådanne færdigheder

- d) en beskrivelse af koncernens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål
- e) oplysninger om, hvorvidt der foreligger incitamentsordninger tilknyttet bæredygtighedsspørgsmål, som tilbydes medlemmer af administrations-, ledelses- og tilsynsorganerne
- f) en beskrivelse af:
 - i) due diligence-procedurer, der er gennemført af virksomheden med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, og i givet fald i tråd med EU-krav til virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure
 - ii) de væsentligste aktuelle eller potentielle negative indvirkninger vedrørende koncernens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde, tiltag til at identificere og overvåge disse indvirkninger og øvrige negative indvirkninger, som virksomheden er forpligtet til at identificere i henhold til andre EU-krav om at gennemføre en due diligence-procedure
 - iii) eventuelle tiltag, der er taget af koncernen for at forebygge, afbøde, afhjælpe eller standse aktuelle eller potentielle negative indvirkninger og resultatet af sådanne tiltag
- g) en beskrivelse af de væsentligste risici for koncernen vedrørende bæredygtighedsspørgsmål, herunder koncernens væsentligste afhængigheder for så vidt angår disse forhold, og hvordan koncernen styrer disse risici
- h) indikatorer, som er relevante for oplysningerne omhandlet i litra a)-g).

Modervirksomheder skal rapportere om procedure, der er gennemført for at identificere de oplysninger, som de har medtaget i den konsoliderede ledelsesberetning i overensstemmelse med denne artikels stk. 1. Oplysningerne anført i dette stykkes første afsnit skal omfatte oplysninger vedrørende kort-, mellem- og langsigtede tidshorisonter, alt efter hvad der er relevant.

3. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, skal i givet fald indeholde oplysninger om koncernens egne aktiviteter og om dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde.

Modervirksomheden skal i de første tre år efter datoen for anvendelsen af de foranstaltninger, som medlemsstaterne skal vedtage i henhold til artikel 5, stk. 2, i direktiv (EU) 2022/2464, og i tilfælde af, at ikke alle de fornødne oplysninger om værdikæden foreligger, redegøre for de bestræbelser, den gør sig for at fremskaffe de fornødne oplysninger om dens værdikæde, for grundene til, at ikke alle de fornødne oplysninger er blevet fremskaffet, og dens planer for fremskaffelse af de fornødne oplysninger i fremtiden.

De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, skal i givet fald også indeholde henvisninger til og yderligere forklaringer på de andre oplysninger, der er medtaget i den konsoliderede ledelsesberetning i overensstemmelse med dette direktivs artikel 29, og de beløb, der er anført i det konsoliderede årsregnskab.

Medlemsstaterne kan tillade, at oplysninger vedrørende truende udvikling eller anliggender under forhandling udelades i undtagelsestilfælde, når det er den behørigt begrundede holdning hos medlemmerne af virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer, der handler inden for de beføjelser, der er tillagt dem efter national ret, og kollektivt har ansvar for holdningen, at offentliggørelsen af sådanne oplysninger vil være til væsentlig skade for koncernens handelsmæssige position, forudsat at en sådan udeladelse ikke forhindrer en rimelig og afbalanceret forståelse af koncernens udvikling, resultat og situation og dens aktivitets påvirkning.

4. Hvor den rapporterende virksomhed identificerer betydelige forskelle mellem risiciene for eller indvirkningen af koncernen og risiciene for eller indvirkningen af en eller flere af dens dattervirksomheder, skal virksomheden give en tilstrækkelig forklaring på, alt efter hvad der er relevant, risiciene for eller indvirkningen af den eller de berørte dattervirksomheder.

Virksomheder skal anføre, hvilke af de dattervirksomheder, der er omfattet af konsolideringen, der er undtaget fra kravet om årlig eller konsolideret bæredygtighedsrapportering i henhold til henholdsvis artikel 19a, stk. 9, eller artikel 29a, stk. 8.

5. Modervirksomheder skal rapportere de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1-3, i overensstemmelse med de standarder for bæredygtighedsrapportering, der er vedtaget i henhold til artikel 29b.

6. Modervirksomhedens ledelse skal underrette arbejdstagerrepræsentanter på behørigt niveau og med disse drøfte de relevante oplysninger og midlerne til at fremskaffe og verificere bæredygtighedsoplysninger. Arbejdstagerrepræsentanternes holdning skal i givet fald videregives til de relevante administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer.

7. En modervirksomhed, der opfylder kravene i denne artikels stk. 1-5, anses for at have opfyldt kravene i artikel 19, stk. 1, tredje afsnit, og artikel 19a.

8. En modervirksomhed, som er dattervirksomhed, er, under forudsætning af at betingelserne i dette stykkes andet afsnit er opfyldt, undtaget fra forpligtelserne i nærværende artikels stk. 1-5 (»den undtagne modervirksomhed«), hvis en sådan modervirksomhed og dens dattervirksomheder er medtaget i den konsoliderede ledelsesberetning for en anden virksomhed, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 29 og nærværende artikel. En modervirksomhed, der er en dattervirksomhed af en modervirksomhed, der er etableret i et tredjeland, er også undtaget fra forpligtelserne i nærværende artikels stk. 1-5, hvor en sådan modervirksomhed og dens dattervirksomheder er medtaget i den konsoliderede bæredygtighedsrapportering for den pågældende modervirksomhed, der er etableret i et tredjeland, og hvor denne konsoliderede bæredygtighedsrapportering udføres i overensstemmelse med de standarder for bæredygtighedsrapportering, der er vedtaget i henhold til artikel 29b eller på en måde, der er ækvivalent med disse standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat ved en gennemførelsesretsakt om ækvivalensen af standarder for bæredygtighedsrapportering vedtaget i henhold til artikel 23, stk. 4, tredje afsnit, i direktiv 2004/109/EF.

Undtagelsen i første afsnit er underlagt følgende betingelser:

a) Ledelsesberetningen for den undtagne modervirksomhed skal indeholde samtlige følgende oplysninger:

- i) navn og hjemsted for den modervirksomhed, der rapporterer oplysninger på koncernniveau i overensstemmelse med denne artikel eller på en måde, der er ækvivalent med standarderne for bæredygtighedsrapportering vedtaget i henhold til dette direktivs artikel 29b, som fastsat i overensstemmelse med en gennemførelsesretsakt om ækvivalensen af standarder for bæredygtighedsrapportering vedtaget i henhold til artikel 23, stk. 4, tredje afsnit, i direktiv 2004/109/EF
- ii) internetlinks til modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning eller i givet fald til modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering som omhandlet i dette stykkes første afsnit, og til den udtalelse om bæredygtighedsrapportering, der er omhandlet i dette direktivs artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), eller til den udtalelse om bæredygtighedsrapportering, der er omhandlet i nærværende afsnits litra b)

iii) oplysningen om at modervirksomheden er undtaget fra forpligtelserne i denne artikels stk. 1-5.

b) Hvis modervirksomheden er etableret i et tredjeland, skal dens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og udtalelsen om bæredygtighedsrapporteringen, som er afgivet af en eller flere personer eller firmaer, der er autoriseret til at afgive en udtalelse om bæredygtighedsrapporteringen i henhold til den nationale ret, som modervirksomheden henhører under, offentliggøres i overensstemmelse med artikel 30 og med den nationale ret, som den undtagne modervirksomhed henhører under.

- c) Hvis modervirksomheden er etableret i et tredjeland skal de oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 8 i forordning (EU) 2020/852 vedrørende aktiviteter udført af den dattervirksomhed, der er etableret i Unionen og undtaget fra bæredygtighedsrapportering på grundlag af dette direktivs artikel 19a, stk. 9, inkluderes i ledelsesberetningen fra den undtagne modervirksomhed eller i den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, der udføres arbejdes af den i et tredjeland etablerede modervirksomhed.

Den medlemsstat, under hvis nationale ret den undtagne modervirksomhed henhører, kan stille krav om, at modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning eller i givet fald konsoliderede bæredygtighedsrapport offentliggøres på et sprog, som medlemsstaten godtager, og at der drages omsorg for eventuel fornøden oversættelse til et sådant sprog. Hvis oversættelsen ikke er attesteret, skal en erklæring herom vedlægges.

Modervirksomheder, der er undtaget fra forpligtelsen til at udarbejde en ledelsesberetning i henhold til artikel 37, er ikke forpligtet til at fremlægge de oplysninger, der er omhandlet i dette stykkes andet afsnit, litra a), nr. i)-iii), forudsat sådanne virksomheder fremlægger en konsolideret ledelsesberetning i overensstemmelse med artikel 37.

Med henblik på dette stykkes første afsnit og såfremt artikel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013 finder anvendelse, behandles kreditinstitutter omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 3, første afsnit, litra b), som er fast tilknyttet et centralt organ, der kontrollerer dem på de betingelser, der er fastsat i artikel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013, som dattervirksomheder af dette centrale organ.

Med henblik på dette stykkes første afsnit behandles forsikringsselskaber, der er omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 3, første afsnit, litra a), som er en del af en koncern på grundlag af en finansiel tilknytning som omhandlet i artikel 212, stk. 1, litra c), nr. ii), i direktiv 2009/138/EF, og som er underlagt koncerntilsyn i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 213, stk. 2, litra a)-c), som dattervirksomheder af den pågældende koncerns modervirksomhed.

9. Den i stk. 8 fastsatte undtagelse finder også anvendelse på virksomheder af interesse for offentligheden, som er underlagt kravene i denne artikel, med undtagelse af store virksomheder interesse for offentligheden som defineret i dette direktivs artikel 2, nr. 1), litra a).«

- 8) Følgende kapitel indsættes:

»KAPITEL 6a

STANDARDE FOR BÆREDYGTIGHEDSRAPPORTERING

Artikel 29b

Standarder for bæredygtighedsrapportering

1. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 49 for at supplere dette direktiv med henblik på at fastsætte standarder for bæredygtighedsrapportering. Disse standarder for bæredygtighedsrapportering angiver de oplysninger, som virksomheder skal indberette i overensstemmelse med artikel 19a og 29a, og, hvor det er relevant, den struktur, der skal anvendes til at præsentere disse oplysninger.

I de delegerede retsakter, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, angiver Kommissionen senest den 30. juni 2023 de oplysninger, som virksomheder skal give i overensstemmelse med artikel 19a, stk. 1 og 2, og, hvor det er relevant, artikel 29a, stk. 1 og 2, der som minimum skal indbefatte de oplysninger, som finansielle markedsdeltagere, der er omfattet af oplysningsforpligtelserne i forordning (EU) 2019/2088, har brug for med henblik på at opfylde disse forpligtelser.

I de delegerede retsakter, der er omhandlet i første afsnit, angiver Kommissionen senest den 30. juni 2024:

- i) de supplerende oplysninger, som virksomheder skal indberette vedrørende de bæredygtighedsspørgsmål og rapporteringsområder, der er anført i artikel 19a, stk. 2, hvis nødvendigt
- ii) de oplysninger, som virksomheder skal indberette, som er specifikke for den sektor, de opererer i.

Rapporteringskravene fastlagt i de i første afsnit omhandlede delegerede retsakter træder tidligst i kraft fire måneder efter, at de er blevet vedtaget af Kommissionen.

Når Kommissionen vedtager delegerede retsakter til at angive de oplysninger, der er påkrævet i henhold til tredje afsnits nr. ii), skal den være særlig opmærksom på omfanget af risiciene og indvirkningen vedrørende bæredygtighedsforhold for hver sektor, idet den tager hensyn til, at disse risici og indvirkninger er mere udtalte i nogle sektorer end andre.

Kommissionen reviderer mindst hvert tredje år efter deres anvendelsesdato de delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel, idet den tager hensyn til den tekniske rådgivning fra Den Europæiske Rådgivende Regnskabsgruppe (EFRAG) og ændrer, hvor det er nødvendigt, sådanne delegerede retsakter for at tage hensyn til den relevante udvikling, herunder udviklingen med hensyn til internationale standarder.

Kommissionen hører mindst en gang om året Europa-Parlamentet og hører i fællesskab medlemsstatsekspertgruppen vedrørende bæredygtig finansiering omhandlet i artikel 24 i forordning (EU) 2020/852 og regnskabskontroludvalget omhandlet i artikel 6 i forordning (EF) nr. 1606/2002 om EFRAGS's arbejdsprogram for så vidt angår udarbejdelsen af standarder for bæredygtighedsrapportering.

2. Standarderne for bæredygtighedsrapportering skal sikre kvaliteten af indberettede oplysninger ved at stille krav om, at disse er forståelige, relevante, verificerbare, sammenlignelige og gengivet på korrekt vis. Standarderne for bæredygtighedsrapportering skal undgå at pålægge virksomheder en uforholdsmæssig administrativ byrde, herunder ved i videst muligt omfang at tage hensyn til globale initiativers arbejde med henblik på fastsættelse af standarder for bæredygtighedsrapportering som fastsat i stk. 5, litra a).

Standarderne for bæredygtighedsrapportering skal under hensyntagen til genstanden for en bestemt standard for bæredygtighedsrapportering

- a) angive, hvilke oplysninger virksomheder skal fremlægge om følgende miljømæssige faktorer:
 - i) modvirkning af klimaændringer, herunder hvad angår scope 1-, scope 2- og, hvor det er relevant, scope 3-drivhusgasemissioner
 - ii) tilpasning til klimaændringer
 - iii) vand- og havressourcer
 - iv) ressourceanvendelse og den cirkulære økonomi
 - v) forurening
 - vi) biodiversitet og økosystemer
- b) angive, hvilke oplysninger virksomheder skal fremlægge om følgende sociale faktorer og menneskeretsfaktorer:
 - i) lige behandling af og lige muligheder for alle, herunder ligestilling mellem kønnene og lige løn for arbejde af samme værdi, uddannelse og kompetenceudvikling, beskæftigelse og inklusion af personer med handicap, foranstaltninger mod vold og chikane på arbejdspladsen, og diversitet

- ii) arbejdsforhold, herunder sikkerhed i ansættelse, arbejdstid, tilstrækkelig aflønning, dialog mellem arbejdsmarkedets parter, organisationsfrihed, eksistensen af samarbejdsudvalg, kollektive overenskomstforholdinger, herunder andelen af arbejdstagere omfattet af kollektive overenskomster, arbejdstageres ret til oplysninger, høring og deltagelse, balance mellem arbejds- og privatliv, og sundhed og sikkerhed
 - iii) respekt for menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder, de demokratiske principper og standarderne i de internationale grundlæggende menneskerettighedsinstrumenter (»International Bill of Human Rights«) og FN's andre centrale menneskerettighedskonventioner, herunder FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, FN's deklaration om oprindelige folks rettigheder, Den Internationale Arbejdsorganisations erklæring om grundlæggende principper og rettigheder på arbejdet og Den Internationale Arbejdsorganisationsgrundlæggende konventioner, den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, den europæiske socialpakt og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder
- c) angive, hvilke oplysninger virksomheder skal fremlægge om følgende ledelsesmæssige faktorer:
- i) den rolle, som virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer udfylder med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, og deres ekspertise og færdigheder med henblik på at varetage denne rolle eller den adgang sådanne organer har til sådan ekspertise og færdigheder
 - ii) hovedelementerne i virksomhedens interne kontrol- og risikostyringssystemer vedrørende bæredygtighedsrapporterings- og beslutningsprocessen
 - iii) forretningsetik og virksomhedskultur, herunder bekæmpelse af korruption og bestikkelse, beskyttelse af whistleblowere og dyrevelfærd
 - iv) virksomhedens aktiviteter og tilsagn vedrørende dens udøvelse af politisk indflydelse, herunder dens lobbyvirksomhed
 - v) styringen og kvaliteten af forbindelser med kunder, leverandører og samfundsgrupper, der er berørt af virksomhedens aktiviteter, herunder betalingspraksis, navnlig hvad angår forsinket betaling til små- og mellemstore virksomheder.
3. Standarderne for bæredygtighedsrapportering skal angive de fremadrettede, retrospektive, kvalitative og kvantitative oplysninger, alt efter hvad der er relevant, som virksomheden skal indrapportere.
4. Standarderne for bæredygtighedsrapportering skal tage højde for de vanskeligheder, som virksomheder kan støde på i forbindelse med indsamling af oplysninger fra aktører i hele deres værdikæde, især fra dem der ikke er underlagt kravene om bæredygtighedsrapportering fastsat i artikel 19a eller 29a, og fra leverandører på nye markeder og i vækstøkonomier. Standarderne skal angive oplysningskrav om værdikæder, der står i rimeligt forhold til og er relevante for kapaciteten og karakteristikaene af virksomheder i værdikæder og til og for omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter, især for de virksomheder der ikke er underlagt kravene om bæredygtighedsrapportering i artikel 19a eller 29a. Standarder for bæredygtighedsrapportering skal ikke angive oplysningskrav, som vil kræve, at virksomheder indhenter oplysninger fra små og mellemstore virksomheder i deres værdikæde, der rækker ud over de oplysninger, der skal fremlægges i henhold til standarderne for bæredygtighedsrapportering for små og mellemstore virksomheder, der er omhandlet i artikel 29c.
- Første afsnit berører ikke EU-krav til virksomheder om at gennemføre due diligence-procedurer.
5. Når Kommissionen vedtager delegerede retsakter i henhold til stk. 1, tager den i videst muligt omfang hensyn til
- a) globale initiativers arbejde med henblik på fastsættelse af standarder for bæredygtighedsrapportering samt eksisterende standarder og rammer for naturkapitalopgørelser og for drivhusgasopgørelser, ansvarlig forretningsskik, virksomheders sociale ansvar og bæredygtig udvikling

- b) de oplysninger, som deltagere på det finansielle marked har brug for med henblik på at kunne opfylde deres oplysningsforpligtelser fastlagt i forordning (EU) 2019/2088 og de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til nævnte forordning
- c) de kriterier, indikatorer og metodologier, der er fastsat i de delegerede retsakter vedtaget i henhold til forordning (EU) 2020/852, herunder de tekniske screeningskriterier, der er fastsat i henhold til artikel 10, stk. 3, artikel 11, stk. 3, artikel 12, stk. 2, artikel 13, stk. 2, artikel 14, stk. 2, og artikel 15, stk. 2, i nævnte forordning, og de rapporteringskrav der er fastsat i den delegerede retsakt vedtaget i henhold til nævnte forordnings artikel 8
- d) de oplysningskrav, der gælder for benchmarkadministratorer i benchmarkerklæringen og i benchmarkmetodologien, og minimumsstandarden for opbygningen af EU-benchmarks for klimaovergangen og Paristilpassede EU-benchmarks i overensstemmelse med Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1816 ⁽¹⁾*, (EU) 2020/1817 ⁽²⁾* og (EU) 2020/1818 ⁽³⁾*
- e) de oplysninger, der er anført i de gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 434a i forordning (EU) nr. 575/2013
- f) Kommissionens henstilling 2013/179/EU ⁽⁴⁾*
- g) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽⁵⁾*
- h) forordning (EU) 2021/1119
- i) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 ⁽⁶⁾*
- j) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 ⁽⁷⁾*

Artikel 29c

Standarder for bæredygtighedsrapportering for små og mellemstore virksomheder

1. Kommissionen vedtager senest den 30. juni 2024 delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 49 for at supplere dette direktiv med henblik på at fastsætte standarder for bæredygtighedsrapportering, der står i rimeligt forhold til og er relevante for små og mellemstore virksomheders kapacitet og karakteristika og til og for omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter. Disse standarder for bæredygtighedsrapportering skal for de små og mellemstore virksomheder, der er omhandlet i artikel 2, nr. 1), litra a), angive hvilke oplysninger der skal rapporteres i overensstemmelse med artikel 19a, stk. 6.

Rapporteringskravene fastlagt i de i første afsnit omhandlede delegerede retsakter træder tidligst i kraft fire måneder efter, at de er blevet vedtaget af Kommissionen.

2. Standarderne for bæredygtighedsrapportering for små og mellemstore virksomheder skal tage hensyn til kriterierne i artikel 29b, stk. 2-5. De skal også i videst muligt omfang angive den struktur, der skal anvendes til at præsentere disse oplysninger.

3. Kommissionen reviderer mindst hvert tredje år efter deres anvendelsesdato de delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel, idet den tager hensyn til den tekniske rådgivning fra EFRAG og ændrer, hvor det er nødvendigt, sådanne delegerede retsakter for at tage hensyn til den relevante udvikling, herunder udviklingen med hensyn til internationale standarder.

⁽¹⁾* Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1816 af 17. juli 2020 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 for så vidt angår redegørelsen i benchmarkerklæringen for, hvordan miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer er afspejlet i hvert benchmark, der leveres og offentliggøres (EUT L 406 af 3.12.2020, s. 1).

⁽²⁾* Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1817 af 17. juli 2020 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 for så vidt angår minimumsindholdet af redegørelsen for, hvordan miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer afspejles i benchmarkmetodologien (EUT L 406 af 3.12.2020, s. 12).

⁽³⁾* Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1818 af 17. juli 2020 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 for så vidt angår minimumsstandarderne for EU-benchmarks for klimaovergangen og Paristilpassede EU-benchmarks (EUT L 406 af 3.12.2020, s. 17).

⁽⁴⁾* Kommissionens henstilling 2013/179/EU af 9. april 2013 om brug af fælles metoder til at måle og formidle oplysninger om produkters og organisationers miljøpræstationer over hele deres livscyklus (EUT L 124 af 4.5.2013, s. 1).

⁽⁵⁾* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

⁽⁶⁾* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 af 25. november 2009 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 761/2001 og Kommissionens beslutning 2001/681/EF og 2006/193/EF (EUT L 342 af 22.12.2009, s. 1).

⁽⁷⁾* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (EUT L 305 af 26.11.2019, s. 17).«

9) Følgende kapitel indsættes:

»KAPITEL 6b

FÆLLES ELEKTRONISK RAPPORTERINGSFORMAT

Artikel 29d

Fælles elektronisk rapporteringsformat

1. Virksomheder, der er underlagt kravene i dette direktivs artikel 19a, udarbejder deres ledelsesberetninger i det elektroniske rapporteringsformat, der er angivet i artikel 3 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/815 (*), og opmærker deres bæredygtighedsrapportering, herunder oplysningerne til offentliggørelse fastlagt i artikel 8 i forordning (EU) 2020/852, i overensstemmelse med det elektroniske rapporteringsformat, der er angivet i nævnte delegerede forordning.

2. Modervirksomheder, der er underlagt kravene i artikel 29a, udarbejder deres konsoliderede ledelsesberetninger i det elektroniske rapporteringsformat, der er angivet i artikel 3 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/815, og opmærker deres bæredygtighedsrapportering, herunder oplysningerne til offentliggørelse fastlagt i artikel 8 i forordning (EU) 2020/852, i overensstemmelse med det elektroniske rapporteringsformat, der er angivet i nævnte delegerede forordning.

(*) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/815 af 17. december 2018 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af et fælles elektronisk rapporteringsformat (EUT L 143 af 29.5.2019, s. 1).«

10) Artikel 30, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder inden for en rimelig tidsfrist, som ikke må være længere end 12 måneder efter balancetidspunktet, offentliggør det behørigt godkendte årsregnskab og ledelsesberetningen, i givet fald i det elektroniske rapporteringsformat, der er omhandlet i dette direktivs artikel 29d, såvel som revisors eller revisionsfirmaets udtalelse og påtegning, der er omhandlet i dette direktivs artikel 34, efter de bestemmelser, der er fastsat i hver medlemsstats lovgivning i overensstemmelse med afsnit I, kapitel III, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 (*).

Medlemsstaterne kan kræve, at virksomheder, der er omfattet af artikel 19a og 29a, stiller ledelsesberetningen gratis til rådighed for offentligheden på deres websted. Hvor en virksomhed ikke har et websted, kan medlemsstaterne kræve, at den efter anmodning stiller et skriftligt eksemplar af sin ledelsesberetning til rådighed.

Hvor en uafhængig udbyder af erklæringsydelser afgiver den udtalelse, der er omhandlet i artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), offentliggøres denne udtalelse sammen med de dokumenter, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit.

Medlemsstaterne kan dog undtage virksomheder fra pligten til at offentliggøre ledelsesberetningen, såfremt et eksemplar af beretningen i dens helhed eller uddrag heraf let kan rekvireres på anmodning til en pris, der ikke overstiger de administrative omkostninger.

Undtagelsen i dette stykkes fjerde afsnit finder ikke anvendelse på virksomheder, der er omfattet af kravene vedrørende bæredygtighedsrapportering i artikel 19a og 29a.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (EUT L 169 af 30.6.2017, s. 46).«

11) Artikel 33, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at medlemmerne af virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer, der handler inden for de beføjelser, der er tillagt dem efter national ret, kollektivt har ansvar for at sikre, at følgende dokumenter udarbejdes og offentliggøres i overensstemmelse med dette direktivs krav og i givet fald med de internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget i medfør af forordning (EF) nr. 1606/2002, med delegeret forordning (EU) 2019/815, med standarderne for bæredygtighedsrapportering omhandlet i dette direktivs artikel 29b eller 29c og med kravene i dette direktivs artikel 29d:

- a) årsregnskaberne, ledelsesberetningen og redegørelsen for virksomhedsledelse, hvis denne fremlægges særskilt, og
- b) det konsoliderede regnskab, de konsoliderede ledelsesberetninger og den konsoliderede redegørelse for virksomhedsledelse, hvis denne fremlægges særskilt.«

12) I kapitel 8 affattes overskriften således:

»Revision og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering«.

13) I artikel 34 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 1, andet afsnit, ændres således:

- i) Litra a), nr. ii), affattes således:

»ii) ledelsesberetningen er blevet udarbejdet i overensstemmelse med gældende lovkrav med undtagelse af kravene vedrørende bæredygtighedsrapportering i dette direktivs artikel 19a«.

ii) Følgende litra indsættes:

»aa) i givet fald afgive en udtalelse på grundlag af en erklæringsopgave med begrænset sikkerhed om bæredygtighedsrapporteringens overholdelse af dette direktivs krav, herunder bæredygtighedsrapporteringens overensstemmelse med de standarder for bæredygtighedsrapportering, der er vedtaget i henhold til artikel 29b eller 29c, den proces, som virksomheden har gennemført for at identificere de oplysninger, der indberettes efter disse standarder for bæredygtighedsrapportering, og overholdelsen af kravet om at opmærke bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med artikel 29d, og om overholdelsen af rapporteringskravene i artikel 8 i forordning (EU) 2020/852«.

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Medlemsstaterne kan tillade, at en anden revisor eller et andet revisionsfirma end den/det eller de, der udfører lovpligtig revision af årsregnskaber, afgiver udtalelsen omhandlet i stk. 1, andet afsnit, litra aa).«

c) Følgende stykker tilføjes:

»4. Medlemsstaterne kan tillade, at en uafhængig udbyder af erklæringsydelser, der er etableret på deres område, afgiver udtalelsen omhandlet i stk. 1, andet afsnit, litra aa), forudsat en sådan uafhængig udbyder af erklæringsydelser er underlagt krav, der svarer til kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF (*) for så vidt angår erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering som defineret i artikel 2, nr. 22), i nævnte direktiv, navnlig kravene om

- a) uddannelse og eksamination, der sikrer, at uafhængige udbydere af erklæringsydelser erhverver den nødvendige ekspertise vedrørende bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering
- b) efteruddannelse
- c) kvalitetssikringssystemer
- d) faglig etik, uafhængighed, objektivitet, fortrolighed og tavshedspligt
- e) udnævnelse og afskedigelse
- f) undersøgelser og sanktioner
- g) tilrettelæggelsen af arbejdet hos den uafhængige udbyder af erklæringsydelser, navnlig hvad angår tilstrækkelige ressourcer og personale og ajourføring af kundestamkort og sagsarkiver og
- h) rapportering af uregelmæssigheder.

Medlemsstaterne sikrer, at når en uafhængig udbyder af erklæringsydelser afgiver udtalelsen omhandlet i stk. 1, andet afsnit, litra aa), er denne udtalelse udarbejdet i overensstemmelse med artikel 26a, 27a og 28a i direktiv 2006/43/EF, og at revisionsudvalget eller et særligt udvalg i givet fald kontrollerer og overvåger uafhængigheden af den uafhængige udbyder af erklæringsydelser i overensstemmelse med artikel 39, stk. 6, litra e), i direktiv 2006/43/EF.

Medlemsstaterne sikrer, at uafhængige udbydere af erklæringsydelser, der inden den 1. januar 2024 er blevet akkrediteret til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 765/2008, ikke er omfattet af kravene om uddannelse og eksamination omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra a).

Medlemsstaterne sikrer, at uafhængige udbydere af erklæringsydelser, der den 1. januar 2024 er i færd med at gennemføre en akkrediteringsprocedure i overensstemmelse med de relevante nationale krav, ikke er omfattet af kravene om uddannelse og eksamination omhandlet i første afsnit, litra a), for så vidt angår erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, forudsat at de afslutter denne procedure senest den 1. januar 2026.

Medlemsstaterne sikrer, at de uafhængige udbydere af erklæringsydelser omhandlet i tredje og fjerde afsnit erhverver den nødvendige viden inden for bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering gennem kravene om efteruddannelse omhandlet i første afsnit, litra b).

Hvis en medlemsstat i henhold til første afsnit beslutter at tillade en uafhængig udbyder af erklæringsydelser at afgive udtalelsen omhandlet i stk. 1, andet afsnit, litra aa), skal den også tillade en anden revisor end den eller de, der udfører lovpligtig revision af årsregnskaber, at gøre samme, jf. stk. 3.

5. Fra den 6. januar 2027 skal en medlemsstat, der har gjort brug af den mulighed, der er omhandlet i stk. 4 (»værtsmedlemsstaten«), tillade uafhængige udbydere af erklæringsydelser, der er etableret i en anden medlemsstat end værtsmedlemsstaten (»hjemmedlemsstaten«), at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Hjemmedlemsstaten er ansvarlig for tilsynet med de uafhængige udbydere af erklæringsydelser, der er etableret på dens område, medmindre værtsmedlemsstaten beslutter at føre tilsyn med erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, der udføres af uafhængige udbydere af erklæringsydelser på dens område.

Hvis værtsmedlemsstaten beslutter at føre tilsyn med erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, der udføres på dens område af uafhængige udbydere af erklæringsydelser, der er registreret i en anden medlemsstat, gælder følgende:

- a) værtsmedlemsstaten må ikke pålægge sådanne uafhængige udbydere af erklæringsydelser strengere krav eller ansvar end dem, der i henhold til national ret kræves for erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering udført af uafhængige udbydere af erklæringsydelser eller revisorer, der er etableret i den pågældende værtsmedlemsstat, og
- b) værtsmedlemsstaten skal underrette andre medlemsstater om sin beslutning om at føre tilsyn med erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, der udføres af uafhængige udbydere af erklæringsydelser, der er etableret i andre medlemsstater.

6. Medlemsstaterne sikrer, at hvor en virksomhed i henhold til EU-retten er forpligtet til at lade elementer af sin bæredygtighedsrapportering verificere af en akkrediteret uafhængig tredjepart, gøres rapporten fra denne tredjepart tilgængelig enten som bilag til ledelsesberetningen eller på anden måde, der gør den offentligt tilgængelig.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF (EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87).«

14) Følgende kapitel indsættes:

»KAPITEL 9a

RAPPORTERING VEDRØRENDE TREDJELANDSVIRKSOMHEDER

Artikel 40a

Bæredygtighedsrapportering vedrørende tredjelandsvirksomheder

1. En medlemsstat kræver, at en dattervirksomhed, der er etableret på dens område, hvis øverste modervirksomhed henhører under et tredjeland nationale ret, offentlig- og tilgængeliggør en bæredygtighedsrapport, der omfatter de oplysninger, der er anført i artikel 29a, stk. 2, litra a), nr. iii)-v), litra b)-f), og, hvor det er relevant, litra h), på koncernniveau for den tredjelandsbaserede øverste modervirksomhed.

Første afsnit finder kun anvendelse på store dattervirksomheder og på små og mellemstore dattervirksomheder, undtagen mikrovirksomheder, som er virksomheder af interesse for offentligheden som defineret i artikel 2, nr. 1), litra a).

En medlemsstat kræver, at en filial, der er beliggende på dens område og er en filial af en virksomhed, der henhører under et tredjelandets nationale ret, som enten ikke er en del af en koncern eller i øverste led indehaves af en virksomhed, der er oprettet i overensstemmelse med et tredjelandets nationale ret, offentlig- og tilgængeliggør en bæredygtighedsrapport, der omfatter de oplysninger, der er anført i artikel 29a, stk. 2, litra a), nr. iii)-v), litra b)-f), og, hvor det er relevant, litra h), på koncernniveau eller, hvor det ikke er relevant, på det individuelle niveau for tredjelandsvirksomheden.

Reglen omhandlet i tredje afsnit finder kun anvendelse på en filial, hvor tredjelandsvirksomheden ikke har en dattervirksomhed som omhandlet i første afsnit, og hvor filialen havde en nettoomsætning på over 40 mio. EUR i det foregående regnskabsår.

Første og tredje afsnit finder kun anvendelse på de dattervirksomheder eller filialer, der er omhandlet i nævnte afsnit, hvor tredjelandsvirksomheden på koncernniveau eller, hvor det ikke er relevant, det individuelle niveau havde en nettoomsætning på over 150 mio. EUR i Unionen i hvert af de seneste to på hinanden følgende regnskabsår.

Medlemsstaterne kan kræve, at dattervirksomheder eller filialer omhandlet i første og tredje afsnit sender oplysninger til myndighederne om den nettoomsætning, som tredjelandsvirksomhederne har opnået på deres område og i Unionen.

2. Medlemsstaterne kræver, at den bæredygtighedsrapport, som dattervirksomheden eller filialen som omhandlet i stk. 1 har afgivet, udarbejdes i overensstemmelse med de standarder, der er vedtaget i henhold til artikel 40b.

Uanset nærværende stykkes første afsnit kan bæredygtighedsrapporten omhandlet i nærværende artikels stk. 1 udarbejdes i overensstemmelse med de standarder for bæredygtighedsrapportering, der er vedtaget i henhold til artikel 29b, eller på en måde, der er ækvivalent med disse standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastlagt i overensstemmelse med en gennemførelsesretsakt om ækvivalensen af standarder for bæredygtighedsrapportering vedtaget i henhold til artikel 23, stk. 4, tredje afsnit, i direktiv 2004/109/EF.

Hvor de oplysninger, der kræves for at udarbejde den i nærværende stykkes første afsnit omhandlede bæredygtighedsrapport, ikke er tilgængelige, anmoder den i stk. 1 omhandlede dattervirksomhed eller filial tredjelandsvirksomheden om at give dem alle de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan opfylde deres forpligtelser.

I det tilfælde, at ikke alle de krævede oplysninger fremlægges, udarbejder og offentlig- og tilgængeliggør dattervirksomheden eller filialen omhandlet i stk. 1 den bæredygtighedsrapport, der er omhandlet i stk. 1, som skal indeholde alle oplysninger, som den er i besiddelse af, har indhentet eller har erhvervet, og udsteder en erklæring om, at tredjelandsvirksomheden ikke stillede de fornødne oplysninger til rådighed.

3. Medlemsstaterne stiller krav om, at den bæredygtighedsrapport, der er omhandlet i stk. 1, offentliggøres sammen med en udtalelse afgivet af en eller flere personer eller firmaer, der er autoriseret til at afgive udtalelse om bæredygtighedsrapporteringen i henhold til tredjelandsvirksomhedens eller en medlemsstats nationale ret.

I det tilfælde, at tredjelandsvirksomheden ikke afgiver udtalelsen om bæredygtighedsrapporteringen i overensstemmelse med første afsnit, udsteder dattervirksomheden eller filialen en erklæring om, at tredjelandsvirksomheden ikke har stillet den nødvendige udtalelse om bæredygtighedsrapporteringen til rådighed.

4. Medlemsstaterne kan hvert år underrette Kommissionen om de dattervirksomheder eller filialer af tredjelandsvirksomheder, der opfyldte kravet om offentliggørelse i artikel 40d, og om de tilfælde, hvor en rapport er offentliggjort, men hvor dattervirksomheden eller filialen har handlet i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2, fjerde afsnit. Kommissionen gør på sit websted en liste over de tredjelandsvirksomheder, der offentliggør en bæredygtighedsrapport, offentligt tilgængelig.

*Artikel 40b***Standarder for bæredygtighedsrapportering for tredjelandsvirksomheder**

Kommissionen vedtager senest den 30. juni 2024 en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 49 for at supplere dette direktiv med henblik på at fastsætte standarder for tredjelandsvirksomheders bæredygtighedsrapportering, der angiver de oplysninger, der skal indgå i de bæredygtighedsrapporter, der er omhandlet i artikel 40a.

*Artikel 40c***Ansvar for udarbejdelse og offentlig- og tilgængeliggørelse af bæredygtighedsrapporter vedrørende tredjelandsvirksomheder**

Medlemsstaterne foreskriver, at tredjelandsvirksomheders filialer er ansvarlige for efter deres bedste overbevisning og evne at sikre, at deres bæredygtighedsrapport udarbejdes i overensstemmelse med artikel 40a, og at denne rapport offentlig- og tilgængeliggøres i overensstemmelse med artikel 40d.

Medlemsstaterne foreskriver, at medlemmerne af de i artikel 40a omhandlede dattervirksomheders administrations-, ledelses- og tilsynsorganer har et kollektivt ansvar for efter bedste overbevisning og evne at sikre, at deres bæredygtighedsrapport udarbejdes i overensstemmelse med artikel 40a, og at denne rapport offentlig- og tilgængeliggøres i overensstemmelse med artikel 40d.

*Artikel 40d***Offentliggørelse**

1. De dattervirksomheder og filialer, der er omhandlet i dette direktivs artikel 40a, stk. 1, offentliggør deres bæredygtighedsrapport sammen med udtalelsen om bæredygtighedsrapporteringen og i givet fald den erklæring, der er nævnt i dette direktivs artikel 40a, stk. 2, fjerde afsnit, senest 12 måneder efter balancetidspunktet for det regnskabsår, for hvilket rapporten er udarbejdet, som foreskrevet af hver medlemsstat, i overensstemmelse med artikel 14-28 i direktiv (EU) 2017/1132 og, hvor det er relevant, i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 36.

2. Hvor bæredygtighedsrapporten sammen med udtalelsen om bæredygtighedsrapporteringen og i givet fald med den erklæring, der er offentliggjort i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, ikke gøres gratis tilgængelig for offentligheden på webstedet for det register, der er omhandlet i artikel 16 i direktiv (EU) 2017/1132, sikrer medlemsstaterne, at bæredygtighedsrapporten sammen med udtalelsen om bæredygtighedsrapporteringen og i givet fald med den erklæring, som virksomhederne har offentliggjort i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1, gøres gratis tilgængelige for offentligheden på mindst et af Unionens officielle sprog senest 12 måneder efter balancetidspunktet for det regnskabsår, for hvilket rapporten er udarbejdet, på dattervirksomhedens eller filialens websted som omhandlet i nærværende direktivs artikel 40a, stk. 1.«

15) I kapitel 11 affattes overskriften således:

»KAPITEL 11

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER«.

16) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 48i

Overgangsbestemmelser

1. Indtil den 6. januar 2030 tillader medlemsstaterne en EU-dattervirksomhed, som er omfattet af artikel 19a eller 29a, og hvis modervirksomhed ikke henhører under en medlemsstats nationale ret, at udarbejde konsolideret bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med kravene i artikel 29a, som omfatter alle EU-dattervirksomheder af en sådan modervirksomhed, der er omfattet af artikel 19a eller 29a.

Indtil den 6. januar 2030 tillader medlemsstaterne, at den konsoliderede bæredygtighedsrapportering omhandlet i nærværende stykkes første afsnit indeholder de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8 i forordning (EU) 2020/852, idet den skal omfatte de aktiviteter, der udføres af alle EU-dattervirksomheder af den i nærværende stykkes første afsnit omhandlede modervirksomhed, som er omfattet af dette direktivs artikel 19a eller 29a.

2. Den EU-dattervirksomhed, der er omhandlet i stk. 1, skal være en af de EU-dattervirksomheder i koncernen, der havde den største omsætning i Unionen i mindst et af de foregående fem regnskabsår, i givet fald på konsolideret grundlag.

3. Den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, offentliggøres i overensstemmelse med artikel 30.

4. Med henblik på undtagelsen i artikel 19a, stk. 9, og artikel 29a, stk. 8, anses rapportering i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1 for at være rapportering foretaget af en modervirksomhed på koncernniveau for så vidt angår de virksomheder, der indgår i konsolideringen. Rapportering i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1, andet afsnit, anses for at opfylde betingelserne omhandlet i henholdsvis artikel 19a, stk. 9, andet afsnit, litra c), og artikel 29a, stk. 8, andet afsnit, litra c).«

17) I artikel 49 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 og 3 affattes således:

»2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 1, stk. 2, artikel 3, stk. 13, artikel 29b, 29c og 40b, og artikel 46, stk. 2, tillægges Kommissionen for en periode på 5 år fra den 5. januar 2023. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 1, stk. 2, artikel 3, stk. 13, artikel 29b, 29c og 40b, og artikel 46, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.«

b) Følgende stykke indsættes:

»3b. Når Kommissionen vedtager delegerede retsakter i henhold til artikel 29b og 29c, tager den hensyn til teknisk rådgivning fra EFRAG, såfremt:

- a) sådan rådgivning er udviklet på passende vis, under offentligt tilsyn og på en gennemsigtig måde, med ekspertbistand fra og afbalanceret deltagelse af relevante interessenter og med tilstrækkelig offentlig finansiering til at sikre dens uafhængighed og på grundlag af et arbejdsprogram, som Kommissionen er blevet hørt om
- b) sådan rådgivning er ledsaget af cost-benefit-analyser, der omfatter analyser af den tekniske rådgivnings indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål
- c) sådan rådgivning er ledsaget af en redegørelse for, hvordan den tager hensyn til elementerne i artikel 29b, stk. 5
- d) deltagelse i EFRAG's arbejde på teknisk plan er baseret på ekspertise inden for bæredygtighedsrapportering og er ikke betinget af et finansielt bidrag.

Litra a) og d) berører ikke offentlige organers og nationale standardiseringsorganisationers deltagelse i EFRAG's tekniske arbejde.

De dokumenter, der ledsager den tekniske rådgivning fra EFRAG, fremlægges sammen med denne tekniske rådgivning.

Kommissionen hører i fællesskab medlemsstatsekspertgruppen vedrørende bæredygtig finansiering omhandlet i artikel 24 i forordning (EU) 2020/852 og regnskabskontroludvalget omhandlet i artikel 6 i forordning (EF) nr. 1606/2002 om udkastet til de delegerede retsakter forud for vedtagelsen af dem som omhandlet i dette direktivs artikel 29b og 29c.

Kommissionen anmoder Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA), Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) om en udtalelse om den tekniske rådgivning fra EFRAG, navnlig med hensyn til dens overensstemmelse med forordning (EU) 2019/2088 og de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til nævnte forordning. ESMA, EBA og EIOPA afgiver deres udtalelse senest to måneder efter datoen for modtagelse af Kommissionens anmodning.

Kommissionen hører også Det Europæiske Miljøagentur, Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, Den Europæiske Centralbank, Udvalget af Europæiske Revisionstilsynsmyndigheder og platformen for bæredygtig finansiering nedsat i henhold til artikel 20 i forordning (EU) 2020/852 om EFRAG's tekniske rådgivning, inden den vedtager de delegerede retsakter omhandlet i dette direktivs artikel 29b og 29c. Hvis et af disse organer beslutter at afgive en udtalelse, skal det gøre dette senest to måneder efter den dato, hvor det blev hørt af Kommissionen.«

c) Stk. 5 affattes således:

»5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 1, stk. 2, artikel 3, stk. 13, artikel 29b, 29c eller 40b, eller artikel 46, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.«

Artikel 2

Ændringer af direktiv 2004/109/EF

I direktiv 2004/109/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2, stk. 1, tilføjes følgende litra:

- »r) »bæredygtighedsrapportering«: bæredygtighedsrapportering som defineret i artikel 2, nr. 18), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU (*)

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).«

2) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, litra c), affattes således:

- »c) erklæringer fra udstederens ansvarlige, med tydelig angivelse af navn og stillingsbetegnelse, om, at årsregnskabet, der er udarbejdet i overensstemmelse med gældende regnskabsstandarder, efter deres bedste overbevisning giver et retvisende billede af udstederens og de af koncernregnskabet omfattede virksomheders aktiver, passiver, finansielle stilling og resultat som helhed, og at ledelsesberetningen indeholder en retvisende redegørelse for den forretningsmæssige udvikling og forretningsresultatet og for udstederens og de af koncernregnskabet omfattede virksomheders stilling som helhed samt en beskrivelse af de væsentligste risici og usikkerhedsfaktorer, som de står overfor, og at den, hvor det er relevant, er udarbejdet i overensstemmelse med standarderne for bæredygtighedsrapportering omhandlet i artikel 29b i direktiv 2013/34/EU og med de specifikationer, der er vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).«

b) Stk. 4 og 5 affattes således:

»4. Årsregnskabet revideres i henhold til artikel 34, stk. 1, første afsnit, og artikel 34, stk. 2, i direktiv 2013/34/EU.

Revisor afgiver den udtalelse og påtegning om ledelsesberetningen, der er omhandlet i artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra a) og b), og i artikel 34, stk. 2, i direktiv 2013/34/EU.

Den revisionspåtegning, der er omhandlet i artikel 28 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF (*), underskrevet af den eller de personer, der er ansvarlige for at udføre arbejdet fastsat i artikel 34, stk. 1 og 2, i direktiv 2013/34/EU, gøres i sin helhed tilgængelig for offentligheden sammen med årsrapporten.

I givet fald afgives der en udtalelse om bæredygtighedsrapportering i henhold til artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), og artikel 34, stk. 2-5, i direktiv 2013/34/EU.

Den erklæring om bæredygtighedsrapportering, der er omhandlet i artikel 28a i direktiv 2006/43/EF, gøres i sin helhed tilgængelig for offentligheden sammen med årsrapporten.

5. Ledelsesberetningen udarbejdes i overensstemmelse med artikel 19, 19a og 20 og artikel 29d, stk. 1, i direktiv 2013/34/EU og omfatter de specifikationer, der er vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 4, i forordning (EU) 2020/852, når den udarbejdes af virksomheder omhandlet i disse bestemmelser.

Hvor udstederen er forpligtet til at udarbejde konsoliderede regnskaber, udarbejdes den konsoliderede ledelsesberetning i overensstemmelse med artikel 29 og 29a og artikel 29d, stk. 2, i direktiv 2013/34/EU, og omfatter de specifikationer, der er vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 4, i forordning (EU) 2020/852, når den udarbejdes af virksomheder omhandlet i disse bestemmelser.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF (EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87).«

3) I artikel 23, stk. 4, foretages følgende ændringer:

a) Tredje og fjerde afsnit affattes således:

»Kommissionen træffer efter proceduren i dette direktivs artikel 27, stk. 2, de nødvendige afgørelser om ækvivalens med regnskabsstandarter på de i dette direktivs artikel 30, stk. 3, fastsatte betingelser og om ækvivalens med standarder for bæredygtighedsrapportering som omhandlet i artikel 29b i direktiv 2013/34/EU, som benyttes af tredjelandsudstedere. Fastslår Kommissionen, at regnskabsstandarterne eller standarderne for bæredygtighedsrapportering i et tredjeland ikke er ækvivalente, kan den give den pågældende udsteder tilladelse til fortsat at benytte disse standarder i en passende overgangsperiode.

Med henblik på nærværende stykkes tredje afsnit vedtager Kommissionen også ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 27, stk. 2a, 2b og 2c, og med forbehold af betingelserne i artikel 27a og 27b, foranstaltninger med henblik på at fastsætte generelle ækvivalenskriterier for regnskabsstandarter og standarder for bæredygtighedsrapportering, som er relevante for udstedere i mere end ét land.«

b) Følgende afsnit tilføjes:

»De kriterier, som Kommissionen anvender ved vurderingen af ækvivalensen med de standarder for bæredygtighedsrapportering, som benyttes af tredjelandsudstedere omhandlet i tredje afsnit, skal som minimum sikre følgende:

a) at standarderne for bæredygtighedsrapportering kræver, at virksomheder offentliggør oplysninger om miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer

- b) at standarderne for bæredygtighedsrapportering kræver, at virksomheder offentliggør oplysninger, der er nødvendige for at forstå deres indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og oplysninger, der er nødvendige for at forstå, hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker deres udvikling, resultat og situation«

4) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 28d

ESMA-retningslinjer

Efter høring af Det Europæiske Miljøagentur og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder udsteder ESMA retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1095/2010 om de nationale kompetente myndigheders tilsyn med bæredygtighedsrapportering.«

Artikel 3

Ændringer af direktiv 2006/43/EF

I direktiv 2006/43/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

Emne

I dette direktiv fastlægges regler for lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber og for erklæringsopgaver om årlig og konsolideret bæredygtighedsrapportering.«

2) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) Nr. 2)-6) affattes således:

- »2) »revisor«: en fysisk person, som i overensstemmelse med dette direktiv er bemyndiget af en medlemsstats kompetente myndigheder til at udføre lovpligtig revision og i givet fald erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering
- 3) »revisionsfirma«: en juridisk person eller enhver anden enhed — uanset dens juridiske form — som i overensstemmelse med dette direktiv er bemyndiget af en medlemsstats kompetente myndigheder til at udføre lovpligtig revision og i givet fald erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering
- 4) »tredjeland revisionsfirma«: en enhed — uanset dens juridiske form — som udfører revision af årsregnskaber eller konsoliderede regnskaber eller i givet fald erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering for en virksomhed, der er registreret i et tredjeland, bortset fra en enhed, der er registreret som et revisionsfirma i en af medlemsstaterne som følge af godkendelse i overensstemmelse med artikel 3
- 5) »tredjeland revisor«: en fysisk person, der udfører revision af årsregnskaber eller konsoliderede regnskaber eller i givet fald erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering for en virksomhed, der er registreret i et tredjeland, bortset fra en person, der er registreret som revisor i en af medlemsstaterne som følge af godkendelse i overensstemmelse med artikel 3 og 44
- 6) »koncernrevisor«: den eller de revisorer eller det eller de revisionsfirmaer, der udfører den lovpligtige revision af de konsoliderede regnskaber eller i givet fald erklæringsopgaven om konsolideret bæredygtighedsrapportering«.

b) Følgende nummer indsættes:

»16a) »ledende bæredygtighedspartner(e)«:

- a) den eller de revisorer, et revisionsfirma har udpeget til for en særlig erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering at være hovedansvarlig for at udføre erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering på revisionsfirmaets vegne, eller
- b) ved erklæringsopgaver om konsolideret bæredygtighedsrapportering mindst den eller de revisorer, et revisionsfirma har udpeget til at være hovedansvarlig for at udføre erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering på koncernplan, og den eller de revisorer, et revisionsfirma har udpeget til at være hovedansvarlig på dattervirksomhedsplan, eller
- c) den eller de revisorer, der underskriver erklæringen om bæredygtighedsrapportering, der er omhandlet i dette direktivs artikel 28a«.

c) Følgende numre tilføjes:

- »21) »bæredygtighedsrapportering«: bæredygtighedsrapportering som defineret i artikel 2, nr. 18), i direktiv 2013/34/EU
- 22) »erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering«: den gennemførelse af procedurer, der resulterer i den udtalelse, som revisoren eller revisionsfirmaet afgiver i overensstemmelse med artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), og artikel 34, stk. 2, i direktiv 2013/34/EU
- 23) »uafhængig udbyder af erklæringsydelser«: et overensstemmelsesvurderingsorgan, der er akkrediteret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 (*) med henblik på den specifikke overensstemmelsesvurderingsaktivitet, der er omhandlet i artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), i direktiv 2013/34/EU.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).«

3) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

Uddannelseskvalifikationer

1. Med forbehold af artikel 11 kan en fysisk person kun godkendes til at udføre en lovpligtig revision efter at have nået et niveau, der giver adgang til en universitetsuddannelse, eller et tilsvarende niveau og derefter gennemgået et teoretisk undervisningsprogram og fuldført en praktisk uddannelse samt bestået en af den pågældende medlemsstat afholdt eller anerkendt faglig kvalifikationseksamen på niveau med afgangseksamen fra et universitet eller et tilsvarende niveau.

2. En fysisk person kan ud over godkendelsen til at udføre lovpligtig revision, jf. denne artikels stk. 1, godkendes til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, når de yderligere specifikke krav i dette direktivs artikel 7, stk. 2, artikel 8, stk. 3, artikel 10, stk. 1, andet afsnit, og artikel 14, stk. 2, fjerde afsnit, er opfyldt.

3. De kompetente myndigheder som omhandlet i artikel 32 samarbejder med hinanden med henblik på at opnå en minimumskonvergens i de krav, der er fastsat i nærværende artikel. De kompetente myndigheder tager, når de deltager i et sådant samarbejde, hensyn til udviklingen inden for revision og revisorerhvervet og navnlig konvergens, der allerede er opnået af erhvervet. De samarbejder med Udvalget af Europæiske Revisionstilsynsmyndigheder (CEAOB) og de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 20 i forordning (EU) nr. 537/2014, for så vidt denne konvergens vedrører lovpligtig revision af og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering for virksomheder af interesse for offentligheden.»

4) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

Faglig kvalifikationseksamen

1. Den i artikel 6 omhandlede faglige kvalifikationseksamen skal sikre den nødvendige teoretiske viden om de forhold, der er relevante for udøvelse af lovpligtig revision samt evne til at anvende denne viden i praksis. Denne eksamen skal, i det mindste delvis, være skriftlig.

2. For at revisoren også kan godkendes til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, skal den i artikel 6 omhandlede faglige kvalifikationseksamen sikre den nødvendige teoretiske viden om de emner, der er relevante for erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, samt evne til at anvende denne viden i praksis. Denne eksamen skal, i det mindste delvis, være skriftlig.«

5) I artikel 8 tilføjes følgende stykke:

»3. For at revisoren også kan godkendes til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, skal den prøve i teoretisk viden, der er omhandlet i stk. 1, også mindst omfatte følgende emner:

- a) juridiske krav og standarder for udarbejdelse af årlig og konsolideret bæredygtighedsrapportering
- b) bæredygtighedsanalyse
- c) due diligence-procedurer for så vidt angår bæredygtighedsspørgsmål
- d) juridiske krav og erklæringsstandarder for bæredygtighedsrapportering omhandlet i artikel 26a.«

6) I artikel 10, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»For at revisoren eller personen under uddannelse også kan godkendes til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, skal mindst otte måneder af den praktiske uddannelse, der er omhandlet i første afsnit, være i erklæringsopgaver om årlig og konsolideret bæredygtighedsrapportering eller i andre bæredygtighedsrelaterede ydelser.«

7) Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

Kombination af praktisk og teoretisk uddannelse

1. Medlemsstaterne kan bestemme, at perioder med teoretisk undervisning i de i artikel 8, stk. 1 og 2, nævnte fag skal medregnes i de i artikel 11 anførte år med faglig virksomhed, under forudsætning af, at undervisningsperioden afsluttes med en statsanerkendt eksamen. Undervisningsperioden må ikke være kortere end ét år, og den kan ikke afkorte den periode, hvori der skal have været udøvet faglig virksomhed, med mere end fire år.

2. Varigheden af den faglige virksomhed og den praktiske uddannelse kan ikke være kortere end det teoretiske undervisningsprogram plus den praktiske uddannelse, der er krævet i henhold til artikel 10, stk. 1, første afsnit.«

8) I artikel 14, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

»For at revisor også kan godkendes til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, skal egnethedsprøven omhandlet i første afsnit omfatte revisorens fyldestgørende kendskab til love og bestemmelser i værtsmedlemsstaten, for så vidt den er relevant for erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.«

9) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 14a

Revisorer godkendt eller anerkendt inden den 1. januar 2024 og personer, der er i gang med at gennemføre godkendelsesprocessen for revisorer den 1. januar 2024

Medlemsstaterne sikrer, at revisorer, der er godkendt eller anerkendt til at udføre lovpligtig revision inden den 1. januar 2024, ikke er omfattet af kravene i artikel 7, stk. 2, artikel 8, stk. 3, artikel 10, stk. 1, andet afsnit, og artikel 14, stk. 2, fjerde afsnit.

Medlemsstaterne sikrer, at personer, der den 1. januar 2024 er i gang med at gennemføre godkendelsesprocessen foreskrevet i artikel 6-14, ikke er omfattet af kravene i artikel 7, stk. 2, artikel 8, stk. 3, artikel 10, stk. 1, andet afsnit, og artikel 14, stk. 2, fjerde afsnit, forudsat at de afslutter processen senest den 1. januar 2026.

Medlemsstaterne sikrer, at revisorer, der er godkendt inden den 1. januar 2026, og som ønsker at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, tilegner sig den nødvendige viden om bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, herunder emnerne i artikel 8, stk. 3, gennem efteruddannelse omhandlet i artikel 13.«

10) I artikel 16 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. For revisorer skal det offentlige register som minimum indeholde følgende oplysninger:

a) navn, adresse og registreringsnummer

b) i givet fald navn, adresse, webstedsadresse og registreringsnummer på det revisionsfirma, som revisoren er ansat i eller er tilknyttet som partner eller på anden måde

c) hvorvidt revisoren også er godkendt til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering

d) al anden registrering som revisor hos de kompetente myndigheder i andre medlemsstater og som revisor i tredjelande, herunder registreringsmyndighedens eller -myndighedernes navn(e) og i givet fald registreringsnummer eller -numre og angivelse af, om registreringen vedrører lovpligtig revision, erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering eller begge dele.«

b) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

»I registret angives, om tredjelandsrevisorer som omhandlet i første afsnit er registreret med henblik på at udføre lovpligtig revision, erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering eller begge dele.«

11) I artikel 17 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra e), affattes således:

»e) navn og registreringsnummer på alle revisorer, der er ansat i eller er partnere eller på anden måde er tilknyttet revisionsfirmaet, og en angivelse af, om de også er godkendt til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering«.

b) Stk. 1, litra i), affattes således:

»i) al anden registrering som revisionsfirma hos de kompetente myndigheder i andre medlemsstater og som revisionsfirma i tredjelande, herunder registreringsmyndighedens eller -myndighedernes navn(e) og i givet fald registreringsnummer eller -numre og angivelse af, om registreringen vedrører lovpligtig revision, erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering eller begge dele«.

c) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

»I registret angives, om tredjelandsrevisionsfirmaer som omhandlet i første afsnit er registreret med henblik på at udføre lovpligtig revision, erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering eller begge dele.«

12) Artikel 24b ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at revisionsfirmaet udpeger mindst én ledende revisionspartner, når den lovpligtige revision udføres af et revisionsfirma. Revisionsfirmaet giver den eller de ledende revisionspartnere tilstrækkelige ressourcer samt personale, der har de nødvendige kompetencer og evner til at udføre deres opgaver korrekt.

Medlemsstaterne sikrer, at revisionsfirmaet udpeger mindst én ledende bæredygtighedspartner, som kan være den eller en af de ledende revisionspartnere, når erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering udføres af et revisionsfirma. Revisionsfirmaet giver den eller de ledende bæredygtighedspartnere tilstrækkelige ressourcer samt personale, der har de nødvendige kompetencer og evner til at udføre deres opgaver korrekt.

Sikring af kvaliteten af revision og erklæringsopgaver, uafhængighed og kompetence er de vigtigste kriterier, når revisionsfirmaet vælger den eller de ledende revisionspartnere og i givet fald den eller de ledende bæredygtighedspartnere, der skal udpeges.

Den eller de ledende revisionspartnere inddrages aktivt i udførelsen af den lovpligtige revision. Den ledende bæredygtighedspartner inddrages aktivt i udførelsen af erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering.«

b) Følgende stykke indsættes:

»2a. Revisoren skal ved udførelse af erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering afsætte tilstrækkelig tid til opgaven og skal tildele tilstrækkelige ressourcer til, at denne kan udføre sine opgaver korrekt.«

c) Stk. 4, litra b) og c), affattes således:

»b) for et revisionsfirmas vedkommende, navnet eller navnene på den eller de ledende revisionspartnere og i givet fald navnet eller navnene på den eller de ledende bæredygtighedspartnere

c) honoraret for den lovpligtige revision, honoraret for erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering og honoraret for andre ydelser i et givet regnskabsår.«

d) Følgende stykke indsættes:

»5a. En revisor eller et revisionsfirma opretter et opgavearkiv for hver enkelt erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering.

Revisoren eller revisionsfirmaet skal dokumentere i det mindste de oplysninger, der er registreret i medfør af artikel 22b for så vidt angår erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering.

Revisoren eller revisionsfirmaet bevarer alle øvrige oplysninger og dokumenter, der er af betydning for den erklæring om bæredygtighedsrapportering, der er omhandlet i artikel 28a, og for overvågningen af overholdelsen af dette direktiv og andre gældende retlige krav for så vidt angår erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering.

Opgavearkivet lukkes senest 60 dage efter underskrivelsen af den erklæring om bæredygtighedsrapportering, der er omhandlet i artikel 28a.

Hvor den samme revisor udfører den lovpligtige revision af årsregnskaber og erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, kan opgavearkivet for bæredygtighedserklæringen indgå i revisionsfilen.«

e) Stk. 6 affattes således:

»Revisoren eller revisionsfirmaet fører registre over eventuelle skriftlige klager over udførelsen af de lovpligtige revisioner og over udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.«

13) Artikel 25 affattes således:

»Artikel 25

Revisionshonorarer og honorarer for erklæringsopgaver

Medlemsstaterne sikrer, at der findes regler, ifølge hvilke honorarer for lovpligtig revision og honorarer for erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering:

- a) ikke påvirkes eller bestemmes af levering af yderligere tjenesteydelser til den virksomhed, der er genstand for lovpligtig revision eller erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, og
- b) ikke må være knyttet til betingelser af nogen art.«

14) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 25b

Faglig etik, uafhængighed, objektivitet, fortrolighed og tavshedspligt for så vidt angår erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering

Kravene i artikel 21-24a for så vidt angår lovpligtig revision af årsregnskaber finder tilsvarende anvendelse på erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Artikel 25c

Forbudte ikkerevisionsydelser i tilfælde, hvor revisoren udfører erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering for en virksomhed af interesse for offentligheden

1. En revisor eller et revisionsfirma, der udfører erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering for en virksomhed af interesse for offentligheden, eller ethvert medlem af netværket, som revisoren eller revisionsfirmaet tilhører, må ikke for den virksomhed af interesse for offentligheden, der er genstand for erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, dennes modervirksomhed eller de af denne kontrollerede virksomheder i Unionen direkte eller indirekte udføre de forbudte ikkerevisionsydelser, som er omhandlet i artikel 5, stk. 1, andet afsnit, litra b), c), og e)-k) i forordning (EU) nr. 537/2014, i:

- a) den periode, der ligger imellem begyndelsen af den periode, der er genstand for erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, og afgivelsen af erklæringen om bæredygtighedsrapportering, og
- b) det regnskabsår, der ligger umiddelbart inden den periode, der er omhandlet i dette stykkes litra a), for så vidt angår de ydelser, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, andet afsnit, litra e), i forordning (EU) nr. 537/2014.

2. En revisor eller et revisionsfirma, der udfører erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering for virksomheder af interesse for offentligheden, og, hvor revisoren eller revisionsfirmaet tilhører et netværk, ethvert medlem af et sådant netværk må udføre andre ikkerevisionsydelser end de forbudte ikkerevisionsydelser, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, eller i givet fald de forbudte ikkerevisionsydelser, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 537/2014, eller ydelser, der af medlemsstaterne anses for at udgøre en trussel mod uafhængigheden som omhandlet i nævnte forordnings artikel 5, stk. 2, for den virksomhed af interesse for offentligheden, der er genstand for erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, dennes modervirksomhed eller de af denne kontrollerede virksomheder efter godkendelse fra revisionsudvalget, når dette har foretaget en passende vurdering af trusler mod uafhængigheden og de foranstaltninger, der er anvendt til beskyttelse heraf, i overensstemmelse med dette direktivs artikel 22b.

3. Når et medlem af et netværk, som den revisor eller det revisionsfirma, der udfører en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering for en virksomhed af interesse for offentligheden, tilhører, udfører de forbudte ikkerevisionsydelser, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, for en virksomhed med hjemsted i et tredjeland, der er kontrolleret af den virksomhed af interesse for offentligheden, der er genstand for erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, vurderer revisoren eller revisionsfirmaet, hvorvidt revisorens eller revisionsfirmaets uafhængighed vil være truet, hvis medlemmet af netværket udfører sådanne ydelser.

Hvis revisorens eller revisionsfirmaets uafhængighed påvirkes, træffer revisoren eller revisionsfirmaet sikkerhedsforanstaltninger for at imødegå trusler forårsaget af ydelsen af forbudte ikkerevisionsydelser omhandlet i denne artikels stk. 1 i et tredjeland. Revisoren eller revisionsfirmaet må kun fortsætte med at udføre erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering for virksomheden af interesse for offentligheden, hvis revisoren eller revisionsfirmaet i overensstemmelse med artikel 22b kan påvise, at disse ydelser ikke påvirker revisorens eller revisionsfirmaets faglige vurdering og erklæringen om bæredygtighedsrapportering.

Artikel 25d

Uregelmæssigheder

Artikel 7 i forordning (EU) nr. 537/2014 finder tilsvarende anvendelse på en revisor eller et revisionsfirma, der udfører erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering for en virksomhed af interesse for offentligheden.»

15) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 26a

Standarder for erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering

1. Medlemsstaterne pålægger revisorer og revisionsfirmaer at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med de erklæringsstandarder, som Kommissionen har vedtaget i overensstemmelse med stk. 3.

2. Medlemsstaterne kan anvende nationale erklæringsstandarder, -procedurer eller -krav, så længe Kommissionen ikke har vedtaget en erklæringsstandard, der dækker samme emne.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de nationale erklæringsstandarder, -procedurer eller -krav mindst tre måneder inden deres ikrafttræden.

3. Kommissionen vedtager senest den 1. oktober 2026 delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 48a for at supplere dette direktiv med henblik på at fastsætte standarder for erklæringer med begrænset sikkerhed, der fastlægger de procedurer, som revisoren eller revisorerne og revisionsfirmaet eller -firmaerne skal følge, når de udarbejder konklusioner baseret på erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, herunder opgaveplanlægning, risikoovervejelse og reaktion på risici, og den type konklusioner, der skal medtages i erklæringen om bæredygtighedsrapportering, eller, hvor det er relevant, i revisionspåtegningen.

Kommissionen vedtager senest den 1. oktober 2028 delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 48a for at supplere dette direktiv med henblik på at fastsætte standarder for erklæring med høj grad af sikkerhed efter en vurdering for at fastslå, om det er muligt at opnå erklæring med høj grad af sikkerhed for revisorer og for virksomheder. Under hensyntagen til resultaterne af denne vurdering og hvis det derfor er relevant, skal disse delegerede retsakter angive den dato, fra hvilken den udtalelse, der er omhandlet i artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), skal baseres på en erklæringsopgave med høj grad af sikkerhed, der er baseret på disse standarder for erklæring med høj grad af sikkerhed.

Kommissionen kan kun vedtage de i første og andet afsnit omhandlede erklæringsstandarder, hvis de:

- a) er udviklet på passende vis, under offentligt tilsyn og på en gennemsigtig måde
- b) bidrager til at give den årlige eller konsoliderede bæredygtighedsrapportering en høj grad af troværdighed og kvalitet, og
- c) er i Unionens offentlige interesse.»

16) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 27a

Erklæringsopgaver om konsolideret bæredygtighedsrapportering

1. Medlemsstaterne sikrer følgende forhold i tilfælde af erklæringsopgaver om en koncerns konsoliderede bæredygtighedsrapportering:

- a) med hensyn til den konsoliderede bæredygtighedsrapportering har koncernrevisor det fulde ansvar for den i artikel 28a omhandlede erklæring om bæredygtighedsrapportering
- b) koncernrevisor evaluerer det erklæringsarbejde, der er udført af eventuelle uafhængige udbydere af erklæringsydelser, tredjelandssrevisorer, revisorer, tredjelandssrevisionsfirmaer eller revisionsfirmaer med henblik på erklæringsopgaver om konsolideret bæredygtighedsrapportering, og dokumenterer arten af, tidsplanen for og omfanget af det arbejde, som de pågældende revisorer udfører, herunder i givet fald koncernrevisorens gennemgang af relevante dele af de pågældende revisorers opgavedokumentation, og
- c) koncernrevisor gennemgår det erklæringsarbejde, der er udført af uafhængige udbydere af erklæringsydelser, tredjelandssrevisorer, revisorer, tredjelandssrevisionsfirmaer eller revisionsfirmaer med henblik på erklæringsopgaven om konsolideret bæredygtighedsrapportering og dokumenterer dette arbejde.

Den dokumentation, koncernrevisor beholder, skal gøre det muligt for den relevante kompetente myndighed at foretage en gennemgang af koncernrevisors arbejde.

Med henblik på dette stykkes første afsnit, litra c), indhenter koncernrevisor samtykke fra de uafhængige udbydere af erklæringsydelser, tredjelandssrevisorerne, revisorerne, tredjelandssrevisionsfirmaerne eller revisionsfirmaerne til videregivelse af relevant dokumentation under udførelsen af erklæringsopgaven om konsolideret bæredygtighedsrapportering som betingelse for, at koncernrevisor kan anvende det arbejde, der er udført af de pågældende uafhængige udbydere af erklæringsydelser, tredjelandssrevisorer, revisorer, tredjelandssrevisionsfirmaer eller revisionsfirmaer.

2. Hvis koncernrevisor ikke er i stand til at opfylde stk. 1, første afsnit, litra c), skal denne træffe passende foranstaltninger og underrette den relevante kompetente myndighed derom.

Sådanne foranstaltninger omfatter, hvor det er relevant, at koncernrevisor selv udfører eller lader udføre yderligere erklæringsarbejde i den relevante dattervirksomhed.

3. Hvis koncernrevisor underkastes en kvalitetssikringskontrol eller en undersøgelse vedrørende erklæringsopgaven om en koncerns konsoliderede bæredygtighedsrapportering, skal koncernrevisor på anmodning stille den relevante dokumentation, som denne ligger inde med, om det erklæringsarbejde, der er udført af de respektive uafhængige udbydere af erklæringsydelser, tredjelandssrevisorer, revisorer, tredjelandssrevisionsfirmaer eller revisionsfirmaer med henblik på erklæringsopgaven om konsolideret bæredygtighedsrapportering, til rådighed for den kompetente myndighed, herunder eventuelle arbejdspapirer, der har relevans for erklæringsopgaven om konsolideret bæredygtighedsrapportering.

Den kompetente myndighed kan anmode de relevante kompetente myndigheder om supplerende dokumentation om det erklæringsarbejde, der er udført af alle revisorer eller revisionsfirmaer med henblik på erklæringsopgaven om konsolideret bæredygtighedsrapportering, i overensstemmelse med artikel 36.

Hvis erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering for en modervirksomhed eller en dattervirksomhed i en koncern udføres af revisorer eller revisionsfirmaer fra et tredjeland, kan den kompetente myndighed fra de relevante kompetente myndigheder i tredjelande anmode om supplerende dokumentation om det erklæringsarbejde, der er udført af alle tredjelandssrevisorer eller tredjelandssrevisionsfirmaer, gennem samarbejdsaftaler.

Uanset tredje afsnit gælder det, at når uafhængige udbydere af erklæringsydelser, tredjelandsrevisorer, eller revisionsfirmaer, der ikke har nogen samarbejdsaftale, har udført erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering for en modervirksomhed eller en dattervirksomhed i en koncern, er koncernrevisor også efter anmodning ansvarlig for at sikre en korrekt levering af supplerende dokumentation for det erklæringsarbejde, der er udført af sådanne uafhængige udbydere af erklæringsydelser, tredjelandsrevisorer eller revisionsfirmaer, herunder arbejdsrapporter, der har relevans for erklæringsopgaven om konsolideret bæredygtighedsrapportering. Med henblik på at sikre dette beholder koncernrevisoren et eksemplar af dokumentationen eller træffer som et alternativ aftale med de uafhængige udbydere af erklæringsydelser, tredjelandsrevisorerne eller tredjelandsrevisionsfirmaerne om, at denne skal have ubegrænset adgang til sådan dokumentation efter anmodning, eller tager andre passende tiltag. Kan erklæringsarbejdsrapporter af juridiske eller andre årsager ikke sendes fra et tredjeland til koncernrevisoren, skal den dokumentation, koncernrevisor er i besiddelse af, omfatte dokumentation for, at denne har truffet de relevante foranstaltninger til at få adgang til erklæringsdokumentationen, samt, når der er tale om andre end juridiske hindringer som følge af lovgivningen i det pågældende tredjeland, dokumentation for tilstedeværelsen af sådanne hindringer.»

17) Artikel 28, stk. 2, litra e), affattes således:

»e) indeholde en udtalelse og en påtegning, der begge skal være baseret på arbejdet under revisionen, i henhold til artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra a) og b), i direktiv 2013/34/EU«.

18) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 28a

Erklæring om bæredygtighedsrapportering

1. Revisoren eller revisionsfirmaet fremlægger resultaterne af erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering i en erklæring om bæredygtighedsrapportering. Denne erklæring udarbejdes i overensstemmelse med de kravene i de erklæringsstandarder, som Kommissionen vedtager ved delegerede retsakter i henhold til artikel 26a, stk. 3, eller indtil Kommissionen har vedtaget disse erklæringsstandarder, i overensstemmelse med nationale erklæringsstandarder som omhandlet i artikel 26a, stk. 2.

2. Erklæringen om bæredygtighedsrapportering skal være skriftlig og:

a) angive den virksomhed, hvis årlige eller konsoliderede bæredygtighedsrapportering har været underkastet erklæringsopgaven, angive hvilke årlige eller konsoliderede bæredygtighedsrapporteringer, der er tale om, og den dato og periode, de dækker, og angive, hvilket system for bæredygtighedsrapportering der har været anvendt ved dens udarbejdelse

b) indeholde en beskrivelse af omfanget af erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, der som minimum oplyser om, hvilke erklæringsstandarder erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapporteringen er udført efter

c) indeholde den udtalelse, der er omhandlet i artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), i direktiv 2013/34/EU.

3. Hvis erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering er udført af flere end én revisor eller ét revisionsfirma, skal de nå til enighed om resultaterne af erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering og afgive en fælles erklæring og udtalelse. I tilfælde af uenighed skal hver revisor eller hvert revisionsfirma fremlægge sin udtalelse i et særskilt afsnit af erklæringen om bæredygtighedsrapportering og angive grunden til uenigheden.

4. Erklæringen om bæredygtighedsrapportering underskrives og dateres af den revisor, der udfører erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering. Når et revisionsfirma udfører erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, underskrives erklæringen om bæredygtighedsrapportering som minimum af den eller de revisorer, der udfører erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering på revisionsfirmaets vegne. Når flere end én revisor eller ét revisionsfirma har været involveret samtidig, underskrives erklæringen om bæredygtighedsrapportering af alle revisorerne eller i det mindste af de revisorer, der udfører erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering på vegne af hvert revisionsfirma. Under ekstraordinære omstændigheder kan medlemsstaterne bestemme, at denne eller disse underskrifter ikke behøver at blive offentliggjort, hvis offentliggørelsen kan indebære en overhængende og væsentlig trussel mod nogens personlige sikkerhed.

Under alle omstændigheder skal de relevante kompetente myndigheder have kendskab til den eller de involverede personers navne.

5. Medlemsstaterne kan kræve, at hvor den samme revisor udfører den lovpligtige revision af årsregnskaber og erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapporteringen, kan erklæringen om bæredygtighedsrapportering indgå som et særskilt afsnit i revisionspåtegningen.

6. Revisorens eller revisionsfirmaets erklæring vedrørende den konsoliderede bæredygtighedsrapportering skal opfylde kravene i stk. 1-5.«

19) Artikel 29 ændres således:

a) Stk. 1, litra d), affattes således:

»d) De personer, der udfører kvalitetssikringskontrol, skal have tilstrækkelig faglig uddannelse og relevant erfaring inden for lovpligtig revision og regnskabsaflæggelse og i givet fald inden for bæredygtighedsrapportering og inden for erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering eller inden for andre bæredygtighedsrelaterede ydelser kombineret med specifik træning i kvalitetssikringskontrol.«

b) Stk. 1, litra f), affattes således:

»f) Kvalitetssikringskontrollen skal på grundlag af tilstrækkelig afprøvning af udvalgte revisionsfiler og i givet fald opgavearkiver, indeholde en vurdering af opfyldelsen af gældende revisionsstandarder og uafhængighedskrav og i givet fald af erklæringsstandarder, og en vurdering af de anvendte ressourcers omfang og kvalitet, af de beregnede revisionshonorarer og honorarer for erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering samt af revisionsfirmaets interne kvalitetskontrollsystem.«

c) Stk. 1, litra h), affattes således:

»h) Kvalitetssikringskontroller skal udføres på grundlag af en risikoanalyse og, for revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision som defineret i artikel 2, nr. 1), litra a), samt i givet fald udfører erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, mindst hvert sjette år.«

d) Stk. 2, litra a), affattes således:

»a) kontrollanterne skal have tilstrækkelig faglig uddannelse og relevant erfaring inden for lovpligtig revision og regnskabsaflæggelse og i givet fald inden for bæredygtighedsrapportering og inden for erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering eller inden for andre bæredygtighedsrelaterede ydelser kombineret med specifik træning i kvalitetssikringskontrol.«

e) Følgende stykke indsættes:

»2a. Medlemsstaterne kan indtil den 31. december 2025 undtage de personer, der udfører kvalitetssikringskontrol vedrørende erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, fra kravet om relevant erfaring inden for bæredygtighedsrapportering og inden for erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering eller inden for andre bæredygtighedsrelaterede ydelser.«

20) Artikel 30, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at der findes effektive undersøgelses- og sanktionssystemer med henblik på at konstatere, korrigere og forhindre utilstrækkelig gennemførelse af den lovpligtige revision og erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering.

2. Uden at dette berører medlemsstaternes civilretlige foranstaltninger, sikrer de, at der findes effektive, forholdsmæssige og præventive sanktioner over for revisorer og revisionsfirmaer, som ikke har udført lovpligtig revision eller erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med de bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af dette direktiv, og i givet fald med forordning (EU) nr. 537/2014.

Medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner for overtrædelser, der allerede er omfattet af national strafferet. I sådanne tilfælde meddeler de Kommissionen de relevante strafferetlige bestemmelser.«

21) I artikel 30a, stk. 1, indsættes følgende litra:

- »ca) et midlertidigt forbud på op til tre års varighed mod, at revisoren, revisionsfirmaet eller den ledende bæredygtighedspartner udfører erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering og/eller underskriver erklæringer om bæredygtighedsrapportering«.

22) I artikel 30a, stk. 1, indsættes følgende litra:

- »da) en erklæring om, at erklæringen om bæredygtighedsrapportering ikke opfylder kravene i dette direktivs artikel 28a«.

23) Artikel 32 ændres således:

a) Stk. 3, første afsnit, affattes således:

- »3. Den kompetente myndighed styres af ikkerevisorer med viden om de relevante områder inden for lovpligtig revision og i givet fald erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. De udvælges efter en uafhængig og gennemsigtig udpegelsesprocedure.«

b) Stk. 4, litra b), affattes således:

- »b) vedtagelse af standarder om faglig etik, intern kvalitetskontrol af revisionsfirmaer, revision og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, medmindre disse standarder er vedtaget eller godkendt af myndighederne i andre medlemsstater«.

24) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 36a

Reguleringsaftaler mellem medlemsstaterne for så vidt angår erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering

Kravene i artikel 34 og 36 for så vidt angår lovpligtig revision af årsregnskaber finder tilsvarende anvendelse på erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.«

25) Artikel 37 ændres således:

a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

- »Første afsnit finder anvendelse på udnævnelsen af revisoren eller revisionsfirmaet med henblik på erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.«

b) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

- »Første afsnit finder anvendelse på udnævnelsen af revisoren eller revisionsfirmaet med henblik på erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.«

c) Stk. 3 affattes således:

- »3. Enhver kontraktbestemmelse, som begrænser valgmulighederne for generalforsamlingen af aktionærer eller medlemmer af den reviderede virksomhed i henhold til stk. 1 til bestemte kategorier af eller lister over revisorer eller revisionsfirmaer med hensyn til udpegelse af en bestemt revisor eller et bestemt revisionsfirma, som skal udføre den lovpligtige revision og i givet fald erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering for denne virksomhed, er forbudt. Eventuelle eksisterende klausuler er ugyldige.

Medlemsstaterne sikrer, at aktionærer eller medlemmer af store virksomheder omfattet af artikel 19a og 29a i direktiv 2013/34/EU, undtagen virksomheder omhandlet i nævnte direktivs artikel 2, nr. 1), litra a), som på egen hånd eller i forening repræsenterer mere end 5 % af stemmerettighederne eller 5 % af kapitalen i virksomheden, har ret til på generalforsamlingen af aktionærer eller medlemmer at fremsætte et beslutningsforslag til vedtagelse, der kræver, at en akkrediteret tredjepart, der ikke tilhører samme revisionsfirma eller netværk som den revisor eller det revisionsfirma, der udfører den lovpligtige revision, udarbejder en rapport om visse elementer af bæredygtighedsrapporteringen, og at denne rapport gøres tilgængelig for generalforsamlingen af aktionærer eller medlemmer.«

26) Artikel 38 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at revisorer eller revisionsfirmaer kun kan afskediges, hvis dette kan begrundes. Meningsforskelle vedrørende regnskabsmæssig behandling, revisionsprocedurer eller i givet fald bæredygtighedsrapportering eller erklæringsprocedurer kan ikke begrunde en afskedigelse.«

b) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

»Den underretningspligt, der er fastsat i første afsnit, finder også anvendelse på erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.«

c) I stk. 3 tilføjes følgende afsnit:

»Første afsnit finder også anvendelse på erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.«

27) Artikel 39 ændres således:

a) Følgende stykke indsættes:

»4a. Medlemsstaterne kan give tilladelse til, at de opgaver, der pålægges revisionsudvalget vedrørende bæredygtighedsrapportering og vedrørende erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, udføres af bestyrelsen eller tilsynsorganet som helhed eller af et særligt organ, der er oprettet af bestyrelsen eller tilsynsorganet.«

b) Stk. 6, litra a)-e), affattes således:

»a) at underrette bestyrelsen eller tilsynsorganet i den reviderede virksomhed om resultatet af den lovpligtige revision og i givet fald af erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering og forklare, hvordan den lovpligtige revision og erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering bidrog til henholdsvis regnskabsaflæggelsens og bæredygtighedsrapporteringens integritet, og hvad revisionsudvalgets rolle var i den proces

b) at overvåge proceduren for regnskabsaflæggelse og i givet fald bæredygtighedsrapportering, herunder den elektroniske rapporteringsprocedure som omhandlet i artikel 29d i direktiv 2013/34/EU, og den procedure, som virksomheden har udført for at identificere de rapporterede oplysninger i overensstemmelse med de standarder for bæredygtighedsrapportering, der vedtages i henhold til artikel 29b i nævnte direktiv, og fremsætte henstillinger eller forslag til at sikre deres integritet

c) at overvåge, om virksomhedens interne kvalitetskontrol- og risikostyringssystemer, og i givet fald dens interne revision, fungerer effektivt med hensyn til regnskabsaflæggelsen og i givet fald bæredygtighedsrapporteringen i virksomheden, herunder dens elektroniske rapporteringsprocedure som omhandlet i artikel 29d i direktiv 2013/34/EU, uden at krænke dens uafhængighed

d) at overvåge den lovpligtige revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber og i givet fald erklæringsopgaven om årlig og konsolideret bæredygtighedsrapportering, navnlig udførelsen heraf, idet der tages hensyn til den kompetente myndigheds resultater og konklusioner i henhold til artikel 26, stk. 6, i forordning (EU) nr. 537/2014

e) at kontrollere og overvåge revisorer eller revisionsfirmaers uafhængighed i overensstemmelse med dette direktivs artikel 22, 22a, 22b, 24a, 24b, 25b, 25c og 25d samt med artikel 6 i forordning (EU) nr. 537/2014, og navnlig hensigtsmæssigheden ved udførelsen af ikkerevisionsydelser for den reviderede virksomhed i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 5«.

28) Artikel 45 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. I overensstemmelse med dette direktivs artikel 15, 16 og 17 registrerer en medlemsstats kompetente myndigheder samtlige tredjelandsrevisorer og -revisionsfirmaer, hvis de pågældende tredjelandsrevisorer og -revisionsfirmaer afgiver revisionspåtegning vedrørende årsregnskabet eller det konsoliderede regnskab eller i givet fald en erklæring om den årlige eller konsoliderede bæredygtighedsrapportering for en virksomhed registreret uden for Unionen, hvis omsættelige værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i denne medlemsstat som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 21), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU (*), medmindre den pågældende virksomhed udelukkende udsteder gældsbeviser, for hvilke et af følgende forhold gælder:

- a) sådanne værdipapirer er blevet optaget til handel på et reguleret marked i en medlemsstat som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 21), i direktiv 2014/65/EU inden den 31. december 2010, og deres pålydende pr. enhed på udstedelsesdagen beløber sig til mindst 50 000 EUR eller, i tilfælde af gældsbeviser i en anden valuta, på udstedelsesdagen svarer til mindst 50 000 EUR
- b) sådanne værdipapirer optages til handel på et reguleret marked i en medlemsstat som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 21), i direktiv 2014/65/EU fra den 31. december 2010, og deres pålydende pr. enhed på udstedelsesdagen beløber sig til mindst 100 000 EUR eller, i tilfælde af gældsbeviser i en anden valuta, på udstedelsesdagen svarer til mindst 100 000 EUR.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).«

b) Stk. 4-6 affattes således:

»4. Med forbehold af artikel 46 har de i nærværende artikels stk. 1 omtalte revisionspåtegninger vedrørende årsregnskaber eller konsoliderede regnskaber, eller i givet fald erklæringerne om årlig eller konsolideret bæredygtighedsrapportering, som er udstedt af tredjelandsrevisorer eller -revisionsfirmaer, der ikke er registreret i medlemsstaten, har ingen retsvirkning i denne medlemsstat.

5. Medlemsstaterne må kun registrere tredjelandsrevisionsfirmaer med henblik på revision af regnskaber, såfremt:

- a) flertallet af medlemmerne af tredjelandsrevisionsfirmaets bestyrelse eller direktion opfylder krav svarende til kravene i artikel 4-10, med undtagelse af artikel 7, stk. 2, artikel 8, stk. 3, og artikel 10, stk. 1, andet afsnit
- b) den tredjelandsrevisor, der udfører revision på tredjelandsrevisionsfirmaets vegne, opfylder krav svarende til kravene i artikel 4-10, med undtagelse af artikel 7, stk. 2, artikel 8, stk. 3, og artikel 10, stk. 1, andet afsnit
- c) de revisioner af årsregnskaber eller konsoliderede regnskaber, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, udføres i overensstemmelse med internationale revisionsstandarder som omhandlet i artikel 26 samt kravene i artikel 22, 22b og 25 eller med tilsvarende standarder og krav
- d) tredjelandsrevisionsfirmaet på sit websted offentliggør en årlig beretning om gennemsigtighed, som indeholder de oplysninger, der er omhandlet i artikel 13 i forordning (EU) nr. 537/2014, eller det opfylder ligeværdige oplysningskrav.

En medlemsstat må kun registrere et tredjelandsrevisionsfirma med henblik på erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, såfremt:

- a) flertallet af medlemmerne af tredjelandsrevisionsfirmaets bestyrelse eller direktion opfylder krav svarende til kravene i artikel 4-10
- b) den tredjelandsrevisor, der udfører erklæringsopgaver på tredjelandsrevisionsfirmaets vegne, opfylder krav svarende til kravene i artikel 4-10
- c) den erklæringsopgave om den årlige eller konsoliderede bæredygtighedsrapportering, der er omhandlet i stk. 1, udføres i overensstemmelse med erklæringsstandarderne omhandlet i artikel 26a samt kravene i artikel 22, 22b, 25 og 25b eller med tilsvarende standarder og krav
- d) tredjelandsrevisionsfirmaet på sit websted offentliggør en årlig beretning om gennemsigtighed, som indeholder de oplysninger, der er omhandlet i artikel 13 i forordning (EU) nr. 537/2014, eller det opfylder ligeværdige oplysningskrav.

5a. En medlemsstat må kun registrere en tredjeland revisor med henblik på revision af regnskaber, hvis denne opfylder kravene i denne artikels stk. 5, første afsnit, litra b), c) og d).

En medlemsstat må kun registrere en tredjeland revisor med henblik på erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, hvis denne opfylder kravene i denne artikels stk. 5, andet afsnit, litra b), c) og d).

6. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikels stk. 5, første afsnit, litra c), og andet afsnit, litra c), tillægges Kommissionen beføjelser til at træffe afgørelse om ligeværdighed som omhandlet heri ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 48, stk. 2.

Indtil Kommissionen har truffet en sådan afgørelse, kan medlemsstaterne vurdere spørgsmålet om ligeværdighed, jf. nærværende artikels stk. 5, første afsnit, litra c), og andet afsnit, litra c).

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 48a for at supplere dette direktiv med henblik på at fastsætte de generelle ligeværdighedskriterier, der skal anvendes ved vurderingen af, hvorvidt revisionen af regnskaberne og i givet fald erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering omhandlet i nærværende artikels stk. 1 udføres i overensstemmelse med internationale revisionsstandarder som defineret i artikel 26 og standarder for erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering som omhandlet i artikel 26a, og med de krav, der er fastsat i artikel 22, 24 og 25. Sådanne kriterier, som finder anvendelse på alle tredjelande, skal anvendes af medlemsstaterne ved vurdering af ligeværdighed på nationalt plan.«

29) Artikel 48a ændres således:

a) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

»Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 26a, stk. 2, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode«.

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Den i artikel 26, stk. 3, artikel 26a, stk. 3, artikel 45, stk. 6, artikel 46, stk. 2, og artikel 47, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.«

c) Stk. 5 affattes således:

»5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 26, stk. 3, artikel 26a, stk. 3, artikel 45, stk. 6, artikel 46, stk. 2, eller artikel 47, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden fire måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.«

Artikel 4

Ændringer af forordning (EU) nr. 537/2014

I forordning (EU) nr. 537/2014 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 4, stk. 2, andet afsnit, affattes således:

»Med henblik på begrænsningerne i dette stykkes første afsnit udelukkes erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering og andre ikkerevisionsydelser end de i artikel 5, stk. 1, omhandlede, som er krævet ved EU-lovgivning eller national lovgivning.«

2) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet afsnit, litra c), affattes således:

»c) bogføring og udarbejdelse af bogholderi og regnskaber samt udarbejdelse af bæredygtighedsrapportering«.

b) I stk. 4 indsættes følgende afsnit efter første afsnit:

»Den i første afsnit omhandlede godkendelse fra revisionsudvalget er ikke nødvendig for udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.«

Artikel 5

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktivs artikel 1-3 senest den 6. juli 2024. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

2. Medlemsstaterne anvender de love og bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 1 med undtagelse af nr. 14):

a) på regnskabsår, der begynder den 1. januar 2024 eller derefter:

- i) for store virksomheder i den i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2013/34/EU anvendte betydning, som er virksomheder af interesse for offentligheden som defineret i nævnte direktivs artikel 2, nr. 1), der på balancetidspunktet overskrider et gennemsnitligt antal ansatte på 500 i løbet af regnskabsåret
- ii) for virksomheder af interesse for offentligheden som defineret i artikel 2, nr. 1), i direktiv 2013/34/EU, som er modervirksomheder i en stor koncern i den i nævnte direktivs artikel 3, stk. 7, anvendte betydning, der på balancetidspunktet på konsolideret grundlag overskrider et gennemsnitligt antal ansatte på 500 i løbet af regnskabsåret

b) på regnskabsår, der begynder den 1. januar 2025 eller derefter:

- i) for store virksomheder i den i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2013/34/EU anvendte betydning, bortset fra dem, der er omhandlet i dette afsnits litra a), nr. i)
- ii) for modervirksomheder i en stor koncern i den i artikel 3, stk. 7, i direktiv 2013/34/EU anvendte betydning, bortset fra dem, der er omhandlet i dette afsnits litra a), nr. ii)

c) på regnskabsår, der begynder den 1. januar 2026 eller derefter:

- i) for små og mellemstore virksomheder i den i artikel 3, stk. 2 og 3, i direktiv 2013/34/EU anvendte betydning, som er virksomheder af interesse for offentligheden som defineret i nævnte direktivs artikel 2, nr. 1), litra a), og som ikke er mikrovirksomheder som defineret i nævnte direktivs artikel 3, stk. 1
- ii) for små og ikkekomplekse institutter defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 145), i forordning (EU) nr. 575/2013, forudsat at de er store virksomheder i den i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2013/34/EU anvendte betydning, eller at de er små og mellemstore virksomheder i den i nævnte direktivs artikel 3, stk. 2 og 3, anvendte betydning, som er virksomheder af interesse for offentligheden som defineret i nævnte direktivs artikel 2, nr. 1), litra a), og som ikke er mikrovirksomheder som defineret i nævnte direktivs artikel 3, stk. 1

- iii) for captive-forsikringsselskaber defineret i artikel 13, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF ⁽³⁹⁾ og captive-genforsikringsselskaber defineret i nævnte direktivs artikel 13, nr. 5), forudsat at de er store virksomheder i den i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2013/34/EU anvendte betydning, eller at de er små og mellemstore virksomheder i den i nævnte direktivs artikel 3, stk. 2 og 3, anvendte betydning, som er virksomheder af interesse for offentligheden som defineret i nævnte direktivs artikel 2, nr. 1), litra a), og som ikke er mikrovirksomheder som defineret i nævnte direktivs artikel 3, stk. 1.

Medlemsstaterne anvender de love og bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 1, nr. 14), på regnskabsår, der begynder den 1. januar 2028 eller derefter.

Medlemsstaterne anvender de love og bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 2:

a) på regnskabsår, der begynder den 1. januar 2024 eller derefter:

- i) for udstedere som defineret i artikel 2, nr. 1), litra d), i direktiv 2004/109/EF, som er store virksomheder i den i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2013/34/EU anvendte betydning, der på balancetidspunktet overskrider et gennemsnitligt antal ansatte på 500 i løbet af regnskabsåret
- ii) for udstedere som defineret i artikel 2, nr. 1), litra d), i direktiv 2004/109/EF, som er modervirksomheder i en stor koncern i den i artikel 3, stk. 7, i direktiv 2013/34/EU anvendte betydning, der på balancetidspunktet på konsolideret grundlag overskrider et gennemsnitligt antal ansatte på 500 i løbet af regnskabsåret

b) på regnskabsår, der begynder den 1. januar 2025 eller derefter:

- i) for udstedere som defineret i artikel 2, nr. 1), litra d), i direktiv 2004/109/EF, som er store virksomheder i den i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2013/34/EU anvendte betydning, bortset fra dem, der er omhandlet i dette afsnits litra a), nr. i)
- ii) for udstedere som defineret i artikel 2, nr. 1), litra d), i direktiv 2004/109/EF, som er modervirksomheder i en stor koncern i den i artikel 3, stk. 7, i direktiv 2013/34/EU anvendte betydning, bortset fra dem, der er omhandlet i dette afsnits litra a), nr. ii)

c) på regnskabsår, der begynder den 1. januar 2026 eller derefter:

- i) for udstedere som defineret i artikel 2, nr. 1), litra d), i direktiv 2004/109/EF, som er små og mellemstore virksomheder i den i artikel 3, stk. 2 og 3, i direktiv 2013/34/EU anvendte betydning, og som ikke er mikrovirksomheder som defineret i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2013/34/EU
- ii) for udstedere defineret som små og ikkekomplekse institutter i artikel 4, stk. 1, nr. 145), i forordning (EU) nr. 575/2013, forudsat at de er store virksomheder i den i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2013/34/EU anvendte betydning, eller at de er små og mellemstore virksomheder i den i nævnte direktivs artikel 3, stk. 2 og 3, anvendte betydning, som er virksomheder af interesse for offentligheden som defineret i nævnte direktivs artikel 2, nr. 1), litra a), og som ikke er mikrovirksomheder som defineret i nævnte direktivs artikel 3, stk. 1
- iii) for udstedere defineret som captive-forsikringsselskaber i artikel 13, nr. 2), i direktiv 2009/138/EF eller som captive-genforsikringsselskaber i nævnte direktivs artikel 13, nr. 5), forudsat at de er store virksomheder i den i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2013/34/EU anvendte betydning, eller at de er små og mellemstore virksomheder i den i nævnte direktivs artikel 3, stk. 2 og 3, anvendte betydning, som er virksomheder af interesse for offentligheden som defineret i nævnte direktivs artikel 2, nr. 1), litra a), og som ikke er mikrovirksomheder som defineret i nævnte direktivs artikel 3, stk. 1.

⁽³⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

Medlemsstaterne anvender de love og bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 3, på regnskabsår, der begynder den 1. januar 2024 eller derefter.

3. De i stk. 1 omhandlede love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 6

Gennemgang og rapportering

1. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af dette ændringsdirektiv, der bl.a. skal indeholde følgende:

- a) en vurdering af opfyldelsen af dette ændringsdirektivs mål, herunder konvergensen mellem medlemsstaternes rapporteringspraksisser
- b) en vurdering af antallet af små og mellemstore virksomheder, der frivilligt anvender standarderne for bæredygtighedsrapportering, der er omhandlet i artikel 29c i direktiv 2013/34/EU
- c) en vurdering af, om og hvordan anvendelsesområdet for de bestemmelser, der ændres ved dette ændringsdirektiv, bør udvides yderligere, navnlig for så vidt angår små og mellemstore virksomheder og for så vidt angår tredjelandsvirksomheder, der opererer direkte på Unionens indre marked uden en dattervirksomhed eller en filial på Unionens område
- d) en vurdering af gennemførelsen af rapporteringskravene for dattervirksomheder og filialer af tredjelandsselskaber, der indføres ved dette ændringsdirektiv, herunder en vurdering af antallet af tredjelandsvirksomheder, der har en dattervirksomhed eller en filial, der rapporterer i overensstemmelse med artikel 40a i direktiv 2013/34/EU; en vurdering af håndhævmesmekanismen og de tærskler, der er fastsat i nævnte artikel
- e) en vurdering af, hvorvidt og hvordan der kan sikres tilgængelighed for personer med handicap til bæredygtighedsrapporter offentliggjort af virksomheder, der er omfattet af dette ændringsdirektivs anvendelsesområde.

Rapporten offentliggøres senest den 30. april 2029 og derefter hvert tredje år og ledsages, hvis det er hensigtsmæssigt, af lovforslag.

2. Kommissionen gennemgår og aflægger rapport om graden af koncentration inden for markedet for bæredygtighedserklæring senest den 31. december 2028. Denne gennemgang skal tage hensyn til de nationale ordninger, der gælder for uafhængige udbydere af erklæringsydelser, og vurdere, om og i hvilket omfang disse nationale ordninger bidrager til at åbne erklæringsmarkedet.

Senest den 31. december 2028 vurderer Kommissionen mulige retlige foranstaltninger for at sikre tilstrækkelig diversificering af markedet for bæredygtighedserklæring og passende kvalitet i bæredygtighedsrapporteringen. Kommissionen gennemgår foranstaltningerne fastsat i artikel 34 i direktiv 2013/34/EU og vurderer behovet for at udvide dem til at omfatte andre store virksomheder.

Rapporten fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. december 2028 og ledsages, hvis det er hensigtsmæssigt, af lovforslag.

Artikel 7

Ikrafttræden og anvendelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Dette direktivs artikel 4 finder anvendelse fra den 1. januar 2024 på regnskabsår, der begynder den 1. januar 2024 eller derefter.

*Artikel 8***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Artikel 4 er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 14. december 2022.

På Europa-Parlamentets vegne

R. METSOLA

Formand

På Rådets vegne

M. BEK

Formand
